

CAHANA SİĞMAZAM

(ALMANAX)

Bakı-2019

Baş məsləhətçi: FİKRƏT QOCA
Xalq şairi

Redaktor: BALAYAR SADIQ
*AYB-nin üzvü, Beynəlxalq
Rəsul Rza mükafatı laureati,
Prezident mükafatçısı*

Tərtibçilər: Balayar Sadiq,
Tahirə Məğrur
*AYB-nin üzvü,
Beynəlxalq Rəsul Rza
mükafatı laureati*

Bu almanax böyük Azərbaycan şairi İmadəddin Nəsiminin 650-illiyinə hərs olunur.

Kitabda müxtəlif ədəbi nəsillərin və çoxçəşidli ədəbi-bədii düşüncəyə malik qələm adamlarının şeirləri toplanıb.

İnanırıq ki, poeziyasevərlər bu almanaxı “Nəsimi ili”nə ədəbi töhfə kimi qarşılayacaq.

İMADƏDDİN NƏSİMİ

MƏNDƏ SİĞAR İKİ CAHAN,
MƏN BU CAHANƏ SİĞMAZAM,

Məndə siğar iki cahan, mən bu cahanə sığmazam,
Gövhəri la məkan mənəm, kövnü məkanə sığmazam.

Ərşlə fər şu kafü nun məndə bulundu cümle çün,
Kəs sözünü və əbsəm ol, şərhü bəyanə sığmazam.

Kövnü məkandır ayətim, zati dürür bidayətim,
Sən bu nişanla bil məni, bil ki, nişanə sığmazam.

Kimsə gümanə zənn ilə olmadı həqq ilə biliş,
Həqqi bilən bilir ki mən, zənnü gümanə sığmazam.

Surətə baxu mə'nini surət içində tanı kim,
Cism ilə can mənəm, vəli cism ilə canə siğmazam.

Həm sədəfəm, həm inciyəm, həşru sirat ədinciyyəm,
Bunca qumaşu rəxt ilə mən bu dükanə siğmazam.

Gənci-nihan mənəm mən uş, eyni-əyan mənəm, mən uş,
Gövhəri-kan mənəm mən uş, bəhrəvu kanə siğmazam.

Gərçi mühiti-əzəməm, adım Adəmdir, Adəməm,
Dar ilə künfəkan mənəm, mən bu məkanə siğmazam.

Can ilə həm cahan mənəm, dəhrilə həm zaman mənəm,
Gör bu lətifeyi ki mən, dəhru zəmanə siğmazam.

Əncum ilə fələk mənəm, vəhy ilə həm mələk mənəm,
Çək dilini və əbsəm ol mən bu lisanə siğmazam.

Zərrə mənəm, günəş mənəm, çar ilə pəncu şəş mənəm,
Surəti gör bəyan ilə, çünki bəyanə siğmazam.

Zat iləyəm sifat ilə, qədr iləyəm bərat ilə,
Gülşəkərəm nəbat ilə, bəstə dəhanə siğmazam.

Nar mənəm, şəcər mənəm, ərşə çıxan həcər mənəm,
Gör bu odun zəbanəsin, mən bu zəbanə siğmazam.

Şəms mənəm, qəmər mənəm, şəhd mənəm, şəkər mənəm,
Ruhi-rəvan bağışlaram, ruhi-rəvanə siğmazam.

Gərçi bu gün Nəsimiyəm, haşimiyəm, qureyşiyəm,
Bundan uludur ayətim, ayətü şanə siğmazam.

RƏSUL RZA

NƏSİMİYƏ, FÜZULİYƏ, SABİRƏ AÇIQ MƏKTUB

(*Onlara məhəbbət, bəzilərinə ibrət üçün*)

Düşünürəm:	Sağ olun!
haqqım varmı	Sağ olun ki,
sizə	Heç bir zaman
ustadım,	başqa xalqa xor baxmadınız
babam deyəm,	Tarixə İnsan düşdü,
atam deyəm,	İnsan qaldı adınız.
Yoxsa utanım,	Düşünürəm
susum:	bəlkə yanınızda qəbahətim
yolunuza, işinizə	var
yadam deyə.	Bəlkə bu babətdən
Qazanmışammı	az-çox xəcalətim var.
övlad haqqını	Xalqın taleyində
zəhmətimlə,	ağır günlər az olmayıb
məhəbbətim, nifrətimlə	Sağ olun!
cəsarətimlə!	Sağ olun ki,

neçə-neçə
sınaqdan keçə-keçə
qəlbinizi, şerinizi
qəzəb-kin yuvası etmədiniz
Bizə haqsızlıq eləyən
təklərə görə,
minlərə, milyonlara
düşmən gözüylə baxmaq
yoluyla getmədiniz.
Mən xalqımı sevirəm!
Bu sözün arxasında
ömrümün çətin illəri var,
ümidləri, arzuları, nisgilləri
var.
Bu sözün özündə
məhəbbət var
yaxşı insanlara,
başqa xalqlara,
taleyinə yadlar
hökəm eləyənlərə
daha çox.
Mən xalqımı sevirəm
ancaq mənimkidir deyə yox.
Sevirəm, çünkü
o azadlığa qurban verib
Babəkini
O qardaşlıq gücüylə
yaradıb bugünkü Bakını
O Leninə silahdaş verib
Nərimanını,
İnsanlığa bəxsə eləyib
Sizi, Mirzə Cəlili,
İsrafil, Çingiz İldirimi,

Natəvanı, Xiyabanini
Yalnız tanınmışları yox,
ona şöhrət gətirən
minbirini sevirem.
Şöhrət gətirməyənlər
nifrət gətirməyibsə,
onlar da mənimkidir.
Başqa xalqlara
nə nifrətim,
nə pis niyyətim olmuşdur.
Kim nə deyir, desin
...Karvan keçər...
Zingildəyən Alabaşdır.
Özümüzün də pisini,
özgəsininkini də
bir insan qəzəbiylə
bir şair nifrətilə
nə eşidən qulağım,
nə görən gözüm olub,
hər zaman ehtiyatımda
dönük, namərd, nankoru
yandırıb külə döndərən
sözüm olub.
Sağ olun ki,
gələcək övladlara
kin deyil,
məhəbbəti vəsiyyət etdiniz.
Nə İsa deyən kimi
"bir üzünə vurdular
o birini çevir!"
yoluyla getdiniz.
Bizə mərdlik, ədalət
böyük insan qəlbini tapşırdınız.

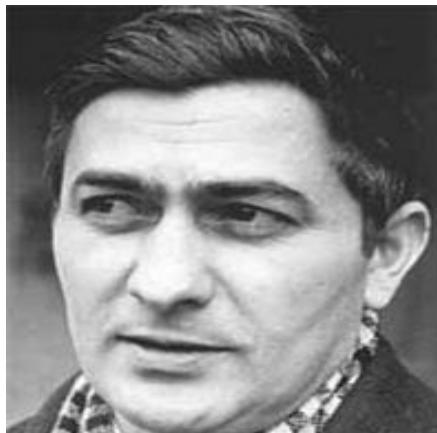
CAHANA SİĞMAZAM

Nə aciz olun dediniz,
nə qılıqsız.
Filantropluğu,
mütiliyi bizə irs qoymadınız.
Düşmənlə düşmən kimi,
dostla dost kimi!
Elə deyilmi,
Ata Sabir!
Dədə Füzuli!
Baba Nəsimi!
Siz bir bəhərli ağaca
daş atıb deyə,
əlinizə keçənin
dərisini soymadınız,
İnsan məhəbbətinin,
səadətin, mərdliyin
tərənnümündən doymadınız.
600 il məsaflədən görür aləm
səni Hələb meydanında, -
qanına qəltan.
Hanı fitva verən,
hanı soyan?
Hanı boynuna kəndir atan?
Böyük ustad!
Yaşadın könlü qubarlı,
dili gileyli
Ucaldanda məhəbbətin
ölümüsüz heykəlini
demədin ki, yadelli,
bir ərəb qızıdır Leyli,
Məcnun - bir ərəb oğlu.
Dedin: şair
dəndlilərə həmdərd doğulur

Qələminlə Leyli və
Məcnun da bir az azəriləşdi-
sə:
bunun yamanlığı varmı bir
kəsə!
İran, Türkiyə, Hindistan
Yaxın, uzaq qonşular
Ortada Azərbaycan
Çəkilməz dəndləri,
göynəkləri, müsibətləri
sənə ağır gəlirdi.
İnsan - qardaş dəyəndə
gözünün qarşısına
mübarizə yolunda
canlarından keçənlər,
Yoxsul, fağır gəlirdi.
Sağ olun!
Çox yaşayın,
əziz, böyük babalar!
Sözünüzdə nə qərəz,
nə başqa xalqa nifrət var
Canlı ürək var.
Böyük amal,
sərt həqiqət var...
Sağ olun, var olun!
Əziz, böyük babalar!
Sizə ustadım,
sizə babam deməyə,
sizə atam deməyə
haqqım var.

1960

ƏLİ KƏRİM

ŞƏHİDLİYİN ZİRVƏSİ

*"Zahidin bir barmağın kəssən, dönüb həqdən qaçar,
Gör bu gerçək aşiqı sərpa soyarlar, ağrımaz!"
İmadəddin Nəsimi*

I
Altı yüz ildir idrak
çırpinır pələng kirni,
Nərə çəkir,
ağlayır,
tapa bilmir ki,
bilmir -
o bir sərr-xudanı.
Təpədən dırnağıadək
soyalar bir adamı;
Necə ola dinməsin,
Böyük əqidəsindən
Bir misralıq enməsin.
Gözündən bir nöqtə yaşı

sinəsinə düşməsin.
Qaşları çatılmasın
bir xırda vergül qədər,
Diri-dirisi soyulsun,
əqidədən keçməsin.
Altı yüz ildir bəşər
ağrılardan inildər.
Altı yüz ildir bəşər
düşünər,
çatmaz yenə
Məşəqqətli ölümün
Nəsimi zirvəsinə.
Altı yüz ildir,
altı,

Nəsimini soyurlar,
Qanlı yaralarına
Hələ duz da qoyurlar.
“Uf” da demir
Nəsimi.
Əmmaməlilər baxır
Dəli suçlular kimi.
Təpədən dırnağadək
soyurlar,
özləri qorxur neçin?
Göylərə göz dikirlər.
Şəhidi gorməməkçin,
İlahi də görünmür!
Onun qorxusu nədi?
Niyə azad eləmiş
hər ağrıdan şəhidi?
Şəkki-şübhə başını
qaldırdı,
dedi,
"Ay aman,
Tanrı dəhşətə gəlmış,
qaçmış yaratığından!"
Təpədən dırnağadək
əqidə olan kəsi
Dirnaqdan təpəyədək
soydu xəncər tiyəsi,
Şəhid, odur,
Nə dindi,
göz yaşı tökdü nə də,
O oldu yer də,
göy də
İlahi də,
bəndə də.
Amalyyla ağrısı
birləşib

daha güclü
bir qanadla
Tanrı tutası yere
uçub, o bülənd oldu.
Küfr edən də çox oldu,
duyub bilən də oldu.

II

Yarımölümündən ötrü
azmı ağlayan olmuş,
Azmı könlə,
beyinə
qorxu qurşunu dolmuş?
Xırda yarasının da
ağrısını
doğmaca balasıyla
bölənlər.
Ölümün gəlişini
eşidəndə olənlər,
Bir qəzəbli baxışın
ucunda tir-tir əsən
Adam görsən, Nəsimi,
əlbət, heç nə deməzsən
Ləkələməzsən əsla
Yazmaq istedadını,
ölmək istedadını,
Dinməzsən ucalardan,
Enməzsən ucalardan.

EPİLOQ

O, altı yüz il qabaq
Dərisindən çıxaraq
Göylərə baxa-baxa,
Dözüb hər məşəqqətə,
Getdi əbədiyyətə,
Al qanı axa-axa,
Yeridi, gücü artdı.
Tarixləri qızartdı.

FİKRƏT QOCA

CÜMHURİYYƏT ŞƏHİDLƏRİNƏ

İstiqlal baharında,
Doğma ana diyarında,
Məzarı itkin oğullar.
Gözəl arzu şəhidləri
Azad niyyət şəhidləri
Cümhuriyyət şəhidləri
Bayramınız mübarəkdi.

Sürgün olub qışda, qarda
Uzaq-uzaq diyarlarda
Məzarları qərib olan
Ruhlarının gözü dolan
O günlərin şahidləri
Cümhuriyyət şəhidləri
Bayramınız mübarəkdi.

Xalqın mərdi, safi, xası.
Millət sevən, el arxası,

Qorxmaz, nurlu işıqları
Ey hürriyyət aşıqləri,
Siz yıldınız zülmü, şəri.
Cümhuriyyət şəhidləri
Bayramınız mübarəkdi.

Ucalıbdı bayraq, enməz!
Bu od-oqaq bir də sönməz!
İstiqlal - ruhumuzdur
Biz ölürik, ruhlar ölməz!
Biz çoxuq, bu Vətən təkdi.
Cümhuriyyət aşıqləri
Yüz illiyin mübarəkdi,
Ruhunuza and içirik
Minilliyin gələcəkdi,
Bayramızın mübarəkdi!

FİRÜZƏ MƏMMƏDLİ

SAXLADIM

«Kəndimiz» silsiləsindən

Güman məni ünvanımdan qopardı,
Yenə gəlib ayağına döşəndim.
Mən bu yerdə itiyimi tapardım,
Nə ağırmış qəribliyi bu kəndin.

Uzaqlığı qanad açar üstümə
Yaxınlığı gözlərimin içidir.
Ciğirləri elə qaçıր üstümə,
Deyərsən bəs el-obanın köçüdür

Tanış-biliş, dost-müsahib hanı bəs?
Bu kənd mənə qəriblikdən boylanır
Gəlişimə qaynamırı qanı bəs?
Mənsiz keçir məclisləri, toyları.

İrmaqları göz yaşımı? – Quruyub,
Bir keçilməz çaydı daha yaddaşım.
O təpədə mənimçinmi qoruyub
Beş qarışlıq qəbir yeri, baş daşı?

İtirmədim həvəsini bu kəndin
Xatırəmin mücrüsündə saxladım
Havasını, nəfəsini bu kəndin
Ciyərimin bir küncündə saxladım

İNTİQAMI SƏRT OLACAQ O GÜNÜN

Daş altında yatacağam sırr kimi,
Söz altından cücərəcək dərdlərim.
Fələk məni yaşadacaq pir kimi,
Aşacağam zaman adlı sədləri.

Araz yüküm yüklənəcək dünyaya,
Sevinəcək dərdə dərman bulanlar.
Qulağından şəklənəcək dünyaya,
Dinşənəcək olacaqlar, olanlar.

Arıdacaq günahları haqq özü,
Öz rənginə boyanacaq ağ, qara.
Tükənəcək siyasetin saqqızı,
Boylanacaq kaspılərə, saqlara.

Söküləcək Qarabağın dağları,
Hər qatından alp ərənlər qopacaq.
Dəxil düşmüş iskit,qıpçaq,saqların
Nərəsindən dağ dələnlər qopacaq.

Silkinəcək Dərbənd, Göyçə, Borçalı,
Üst-başından yabançını çırpacaq.
Ay-ulduzlu bayraqımız ucalıb,
Göylərindən talançını çırpacaq.

Oğuz, qıpçaq yürüyəcək - əldə tuğ,
Mehvərinə boy verəcək yurdumun.
Şığıyacaq haqq yolunda hərbə tuğ,
Göy Tenqrimiz süləyəcək* Ordunu.

İntiqamı sərt olacaq o günün,
O zamanın səltənəti - yaxında.
Maskaları yırtılacaq o günün,
Təki zaman tərsiməsin yaxında.

Canə doyub alverindən dünyanın,
Bəd niyyətlər kürüyəcək kölgəsin.
Görünəcək hər yerindən dünyanın
Onda Böyük Azərbaycan ölkəsi.

2008

OQTAY RZA

XOCALI

Tək qalıb vuruşdun darda, çətində.
İki müqəssir var müsibətində :
Daşnak canılrlə daxili qurdalar.
.. Mərmi yağdırıldılar, pusqu qurdular.
Döndün yaralanmış mərdə, Xocalı!
Bu qan qalmayacaq yerdə, Xocalı!

Necə gənc ananın, məsum körpənin
Sinəsi atəşə hədəf, tuş oldu;
Bakıya çatanda harayın sənin
Sandım ki, mənim də dərim soyuldu.
Alışdı səma da, yer də, Xocalı!
Bu qan qalmayacaq yerdə, Xocalı!

Birləşib qələbə çalmasaq əgər,
Sənin qisasını almasaq əgər,
Demk nə dövlətik, nə xalqıq onda
Batarıq zamanın burulğanında..
Bir də söyləyirəm, bir də, Xocalı
Bu qan qalmayacaq yerdə, Xocalı!

GEC DEYİL...

Nə hörmət qanansan, nə qılıq,
Öndədir orta yaş, ahilliq.
İçində pas atıb paxıllıq,
Nə tez-tez üzə çıx, nə gizlən,
Gec deyil - təmizlən, təmizlən!

Hamının anası Vətəndir,
Pislik də cücerib bitəndir;
Xisləti dəyişmək çətindir -
Xoş xəbər yayanla əvəzlən,
Gec deyil - təmizlən, təmizlən!

Sözün yaşarmadı dəfndə,
Zəif işıqlanan evində
Qonaqla gül, danış, sevin də!
Bir qədər doğmalaş, əzizlən,
Gec deyil - təmizlən, təmizlən!

Qısqanc olmasaydın lap əvvəl,
Dönməzdi kölgənə bəd əməl;
Millətin getdiyi yola gəl!
Silib köhnəliyi, təzələn,
Gec deyil - təmizlən, təmizlən!

AĞACƏFƏR HƏSƏNLİ

NƏSİMİ

Bu gün ayrılmaram düşüncələrdən,
Bu gün nifrətimi boğmayacağam.
Torpağın üstündə doğulsam da mən
Torpağın üstünə sığışmayaçağam.

Bir nisgil, üzütmə düşüb canıma,
Yandırar qəlbimi bu kin, bu kədər.
Atılsam fikirlər burulğanına
Gedib çıxacağam Hələbə qədər

. Cəhalət dünyani sarsıdan zaman,
Əsri qabaqlayan az olmayıbdır.
Ədalət tarixin kar qulağından
Gümüş sırga kimi asılmayıbdır.

Hərdən kövrələrəm, xəyalım azar,
Bu bir həqiqətdir, gizlin sərr deyil
. Tarixə adını əbədi yazan
Tarixin önündə müqəssir deyil.

Hər səhər Günəştək alışdı, yandı,
Ancaq qoşulmadı heç vaxt axına..
Elə səsləndi ki, “Ənəl-həqq” andı
Qorxunu qoymadı gəlsin yaxına.

İllərin qəddini həsrət əyibdir,
Bu sonsuz ağrıya dözərmi ürək?
Harda haqq nahaqı üstələyibdir,
Orda bir Nəsimi yaşayır demək!

TƏKBƏTƏK

Hərdən qalmaq istəyirəm,
özüm özümlə təkbətək.
Nə könlümdən keçər, olsa
gözüm gözünlə təkbətək.

Bar gətirən ağaç idim,
dərd köçürən sayğac idim.
Baş götürüb hara gedim?
sözüm sözünlə təkbətək.

Nə hasıl oldu şeirdən? –
yaxa qurtardım sehirdən.
Mən ölmüşəm, götür yerdən,
üzüm üzünlə təkbətək.

Mən bir mağmin, sən bir qoçaq,
sevinc məndən düşüb qaçaq.
Buza dönüb isti ocaq –
közüm közünlə təkbətək.

ƏBÜLFƏZ ÜLVI

OLMAYIB

Nəsimi dühasına səyahət

Cahan sığar ikən sənin sinəndə,
Könlünə şər yağış yağan, olmayıb.
Sən özün haqq deyib, qalxdın, görəndə,
Zamanın ipini yiğan, olmayıb.

Susmadın, elinə yaramaq üçün,
Can atdın məhəbbət aramaq üçün,
Zahid haqdan qaçdı bir barmaq üçün,
Sənin soyulmağın fəğan olmayıb.

Hər an ədalətdən aldın ixtiyar,
Sənin Xudan oldu inam, etibar,
Nəsimi adında çox doğulan var,
Nəsimi ruhlusun doğan olmayıb.

Yetişdin bu dövrə nur sürətinlə,
Daim qardaşlaşdırın ər cürətinlə,

Sözə ağa oldun söz, qüdrətinlə,
Heç zaman söz sənin ağan olmayıb.

Ülvi sənət baxıb, ülvi yol seçib,
Babam, baxmayaraq əsrlər keçib,
Zalımlar qızıldan imarət tikib,
Sənin qəlbən başqa yuvan olmayıb.

DƏRİSİZ QALMADI

Nəsimi sürmədi ömrünü asan,
Amma hər kəlməsi, sözü bar atdl.
İşə bax dünyada yaşayan insan,
Şeirdə yeni bir dünya yaratdı.

Bir çox maneələr yolunu kəsdi,
Yenə də o xalqdan ilhamı aldı.
Neçə nəsim yeli əsdi, dəyişdi,
Nəsimi, əbədi Nəsimi qaidı.

Yazdıqca ulduza, aya boy atdı,
Yeni əyar verdi hər bir sözünə.
Şair elə yazdı, elə yaratdı,
Özü sözə döndü, sözü özünə.

Yazdıqca ilhamı onu öpürdü,
Uğur diləyirdi ərz əllərinə.
Elə bil Naxçıvan duzu səpirdi,
El ruhu oxşayan qəzəllərinhə.

İtmədi sözünün bircə ahəngi,
Nümunə göstərdi şair dözümdə.
Nəsimi edamda aldığı rəngi,
Yadigar saxlayıb günəş özündə.

Soyuldu, dözmədi yazılıq görünə,
Beləcə özünü qəlblərə əkdi.
Dərisiz qalmadı, dəri yerinə,
Millətim özünün mehrini çəkdi.

EŞQİN NƏ SÖYLƏYİR

Deyirsən: - son vaxtlar şeirimdə sən,
Özünü görməmən olub qəm yükün.
Bəlkə sənin özün dəyişilmişən,
Çətinlik yaradır tanınman üçün.

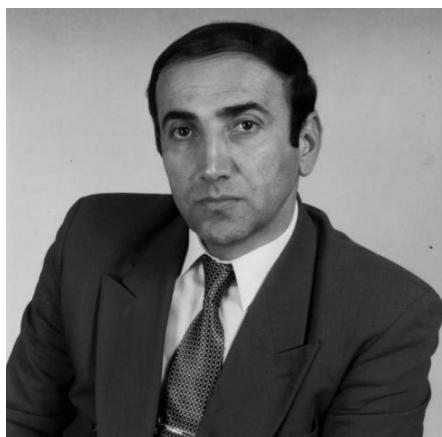
Olmayıb sevdama quyu qazdığım,
Sən belə deyəndə canım odlanır.
Sənsiz cızma-qara olar yazdığım,
Şeirim, sənilər şeir adlanır.

Nə deyim, özünsən, canım, deyil sərr,
Dilimdə özünə əhsən yaşadan.
Baxma ulu tanrı xəlq eyləyibdir,
Məni bu dünyada sənsən yaşadan.

Bunu sən dedikcə artır ələmim,
Axı səndən yaxın, tənim olmayıb.
Şorgözlük edirsə hərdən qələmim,
Bu günah onundur, mənim olmayıb.

Mən özüm özümdən yazdıqları yox,
Eşqin nə söyləyir, deyir yazıram.
Qələm yazısına fikir vermə çox,
Mən sənə sevgimlə şeir yazıram.

FƏXRƏDDİN ZİYA

GÖYLƏR ŞAIRİ

Yüz xəta- bələdan Tanrı qorusun
ilhmı göylərdən gələn şairi.
Şeirində özünü gah “qara fəhlə”,
gah “külli-ixtiyar” bilən şairi.

Sevək dil-dil ötüb sözdən bac alan,
aləmə səs salan, şahdan tac alan,
bir güclü misrayla ərşə ucalan,
bir zəif bəndində ölən şairi.

O da mücahiddir, millətə örnek,
duraq, salamına elliklə gedək.
Biz də Vaqif bilək, Nəsimi bilək
ölümün üzünə gülən şairi.

Hərdən güzəranı keçəndə acı,
olur, lap, bir tikə çörək möhtacı.
Dolur ürəyinə yüz ağrı-acı,
tapır vaxtsız kədər, ələm şairi.

Təki tükənməsin, sözü bitməsin,
dərddən uzaq gəzsin, qəmlı ötməsin.
Qərəzli düşünüb əyri getməsin,
tanıtsın düz yazan qələm şairi.

ŞİKƏSTƏLƏR

Ay haray, qara bağlar,
ağ dağlar, qara bağlar.
Qarabağ qan içində,
dörd yanı qara bağlar.
* * *

Ağlayır söz ağrıdan,
tutulur göz ağrıdan.
Qarabağın ağrısı
ağırılmış yüz ağrıdan.
* * *

Vay, mənim dağlı yurdum,
yolları bağlı yurdum.
Olub düşmən tapdağı
bağçalı, bağlı yurdum.
* * *

Şirvanın şikəstəsi,
dinlə ki, ol xəstəsi.
Bir ifaçı istərəm
Alimi üstələsin.

ŞÖHLƏT ƏFŞAR

TARİX YAZDILAR

02-04 Aprel 2016-cı ildə ŞANLI ORDUMUZ dastan yazdı!

0 aprel gecəsi titrədi dağlar,
Şanlı Ordumuzun bir zərbəsindən.
Qaçhaqaça düşdü qorxaq yağılar,
İgid əsgərlərin nərə səsindən.

Xain qəsbikarın töküb qanını,
Düşmənin başına od ələdilər.
Vətən oğulları bu gen dünyani,
Düşmənin başına dar elədilər.

Silib qəlbimizdən hər acıları,
Qorxuya, təlaşa qəbir qazdlılar.
Əlifin, İbadın davamçıları,
Dastana siğmayan tarix yazdlar.

Sancıldı al bayraq Lələtəpəyə,
Qırıldı tilsimi Qara Keşisin.
Ordumuz Vətəni ucaldı göyə,
Dəyişdi zamanın çərxin, gərdişin.

Zəfərin sədası sardı dünyani,
Mübarizin ruhu güldü o gecə.
Dostlar alqışladı Azərbaycanı,
Şəhidlər ehrama gəldi o gecə.

Daha ayrılıqdan gəlibdi cana,
Həsrət Minarələr qoşa gözləyir.
Ey əsgər, qılınçı qoyma qınına!
Topxana gözləyir, Şuşa gözləyir!!!

Qələbə müjdəsi verəcək bir gün,
Şöhlətin qələmi od saçacaqdır.
Xoşbəxtdir o əsgər, gələcək bir gün,
Şuşada bayraqı qaldıracaqdır!

DAMƏT SALMANOĞLU

YAZ CİÇƏYİSƏN

Sanki...
Səhərin şəhisən,
hopmusan sevən könlümə ,
dənizin
şıltaq mehisən ,
toxunduqca üzümə
nəfəsini hiss edirəm.
Üfüqdən doğan
günəş
nur ələnir gözümə
qalxdıqca şölən səmaya ,
Süslənir ruhum,
əhvalım.
Sanki canlı təbiətsən ,
Olmuşam yazın aşiqi.

Saçlarının dalgasında,
Yatır həzin bir musiqi.
Bülbüllərin avazında
canlanır süzgün baxışın,
Çaylar sənlə bəhsə girib ,
Yerişinə ,
bənzədir həzin axışın.
Ağaclarda,
meşələrdə,
çəmənlərdə göz dikir gözün rənginə,
Rəngli çiçək toxuyursan
şairin ruh çələnginə.
Gül simanda ilham alır,
lalə,
nərgiz çiçək açır,
Ruhum qopur bədənimdən,
Xəyalımın qanadında sizə qaçıır.
Yaddaşımdan söhbətini
süzürəm büllur fincana,
nuş edirəm şirin-şirin,
Ruhu əsir olmuş bədən,
Asta-asta gəlir cana.
Şairin yaz çiçəyisən,
Bəyandır bütün cahana!

DƏNİZ

Baxıram dalgalanan dənizə,
Dalmışam xəyallara
Ağ ləpələrə baxdıqca
Hey düşünürəm
Bu düşüncələr

Hara aparır?
Uzaq keçmişə...
Səni xatırlayıram
Ləpələr qovur bir birini,
Sahildə görüşürlər.
Bizim də ilk görüş yerimiz
Bax bu sahildə idi
Yadındamı necə baxırdın
Hiss etdim süzgün baxışını
Baxdıqca gözlərin gülürdü
Yaxınlaşdım
Salam verdim, əl uzatdın
Ovcumda əlin
Ürəyim döyündü
Özümü itirdim
Lap on yeddi yaşlı
Gənc kimi həyəcandan
Əllərim tərlədi
O hansı qüvvədir
Məni belə titrədən
Ruhumu özündən alıb
Gedən...
Hə,
Bu sevgidir
Vurulmuşam
O aydın gözlü
Gülər üzlü
Ala gözlü
O baxışlara.
Məftun edib bir baxışdan
Soruşuram
Adın nədir Dəniz...

SABİR ZAMANLI

SƏBİR BÜTÖV MİLLƏTİM

Bürünüb həsrətinə,
Nazın çekir zillətin.
Vətəni paşa - parça,
Səbri bütöv millətim.

O tay, bu tay bir elik,
Bir ocağıq, bir külük,
Ürəyi bölük - bölük,
Səbri bütöv millətim.

Elinə həsrət qalan,
Evinə həsrət qalan,
Vətəni talan - talan,
Səbri bütöv millətim.

Dardadı yolun, izin,
Parçalanıb al yazın,
Əlli olubdu yüzün,
Səbri bütöv millətim.

Dərd içində üzməyə,
Həsrət - həsrət gəzməyə,
Öyrənmisən dözməyə,
Səbri bütöv millətim.

HAQQ GƏLSƏ SƏN ÖZÜN, GÖRÜŞ YERİMƏ

Qeyrətin damarıı əzilən dündən,
Heyrətdən - heyrətin gözləri doldu.
Biqanə duruşdan, soyuq baxışdan,
Ürəkdə, ürəyin sözləri dondu.

Yıxıldı qeyrətin qala divarı,
Gözləri tutandan namərd barmağı.
Qaralan günlərin başının üstə,
Bayraq tək yelləndi yalanın ağı.

Yalana əl çalan əlin yelindən,
Xəcalət titrədi, könül bulandı.
Gündüzün günəşli parlaq çağında,
Haqlının - haqq günü, haqqı talandı.

Yıxılan arzular hələ can verir,
Nadanın, namərdin qolları üstə.
Həsrət də gözləyir dili dualı,
Quruyan qeyrətin kolları üstə.

Zaman sürgün olub vədə yetişmir,
Çən düşüb qeyrətin görüş yerinə.
Səbrim sənə qalsın, gedirəm fələk,
Haqq gəlsə sən özün, görüş yerimə...

DƏRDİMİ VERİBSƏN, SƏBRİMİ VERMƏ

Həsrətim qəlbimdə ölən arzunun,
İtgin məzarının daşıdı - daşı.
Vətəni böldürən ağıl sahibi,
Böləni nə yaziq naşıdı - naşı.

İlahi bu yolun sonunu göstər,
Səbrim çəşib qalıb hicran içində.
Əsirlər əriyib, illər ötdükcə,
Arzular boğulur güman içində.

Qeyrətin gözündən süzülüb gəlir,
Qanadı qırılmış vətən layLASI.
Şəhid duyğuların görüş yeridi,
Vicdan əzabının ahı - naləsi.

Bölünmüş misradı vətən torpağı,
Ha saysan hecası, bəndi kəsirdi.
Qeyrətim içimdə, sözüm dilimdə,
Vətənim yadlara quldu, əsirdi.

Ümidi bizədi gələn sabahın,
Yolum kərbaladan keçib gedəcək,
Hicranı, həsrəti verən Allahhim,
Dərdimi veribsən, səbrimi vermə

ZAUR USTAC

VƏTƏN OĞLU

(Aprel Şəhidlərinin ili günü Bakıda bərk yağış yağıdı...)

Göylər də hönkürüb, ağladı bu gün,
Buludlar göz yaşın saxlaya bilmir....
Damından göz yaşı axıdan koma,
Kövrəlmış ananı ovuda bilmir....

Hardasa, bir bala ata gözləyir,
Əlində bir Bayraq gələydi bu gün....
Müəllim istəyib stol üstünə,
Anası alaram, söyləyir hər gün....

Bir Ata istəyir oğlu bu gün də,
Həyətə tələsik girsin nə olar....
Arxaya baxmadan sürüüb maşını,
Bütün gül-çiçəyi əzsin nə olar....

Elə bilirsən ki, bitər siyahi
Dolabda islənib bir cib dəsmalı....
Asılqan saxlamır çim su mundırı,
Havadan asılıb bir ər sığalı....

Bir otaq küncündə bacı naləsi,
Birində qardaşın hıçqırtısı var...
Məhəllə uşağı, qrup yoldası,
Bu gün qəmgin durub meyvə satanlar....

Adı çörəkçi də xiffət eyləyir,
Çəkməçi çəkməsin görüb ağlayır....
Alışqan verdiyi bardakı qızın,
Bu yağış qəlbində tonqal qalayır....

Körpə uşaqlar da haçandır qəmgin,
Boylanır həyətə, ancaq görməyir....
Ana paltar ipin kəsibdi çoxdan,
Fəxrlə sərdiyin, daha sərməyir....

Göylər yas saxlayır, Yer qəribəsəyib,
Təşnədir mərdlərin yeni nəşinə....
Torpaq əkənindir, əkən də bizik,
Göylərdə gəzənin Yer nə işinə....

Göylər bizə qahmar, Yer bizə mənzil,
Qəlbin dolanmasın, ey Vətən oğlu....
Nəsimi, Bəhmənyar gör nə vaxt olub???
Vətən də unutmur haqq tapan oğlu....

İNÇİ, QƏRƏNFIİL...

(*Qərənfilə yazığum gəlir...)*

Olsan da, bu işdə ən son müqəssir,
Gəl, məndən incimə, inci qərənfil...
Utanc çıçəyisən, utanc çıçəyi,
İstəsən lap məndən inci, qərənfil...

Ruhum bu halından çox mütəəssir,
Yenə döşənmisən küçəyə, daşa...
Qaxınc çıçəyisən, qaxınc çıçəyi,
Qaxanc örf-adətə, öfkəyə, başa,

Bu işdə bilmirik, kimdi müqəssir,
Bizim üz qaramız, qırmızımızsan...
Həya örپəyisən, güvənc ləçəyi,
Sən bizim dünyaya qırımızızsan...

Ustac tək oğullar çox mütəəssir,
Üz-üzdən utanır, dözür ağrına...
Əlacsız-əlacsız ödünc çıçəyi,
Silah əvəzinə sıxır bağrına...

HACI MİRZƏXAN

MƏNDƏN İNCİMƏ

Sən bir ətirlənən çicəksən, gülüm,
Çəmənə şəh salan çəndən incimə.
Ötüb keçəridir qara buludlar,
Yağmurdan, yağışdan, nəmdən incimə!

Gəl çiçəyim, durma məndən uzaqda,
Çox saxlama məni çöldə, sazaqda.
Bu qismətdir, özümüzü yorsaq da,
Ol mənimlə həmdəm, məndən incimə!

Sən bir saf mələksən, göndərilmişən,
Bəxt ulduzum olub endirilmişən.
Günəşsən, mənimcün böldürülmüşən,
Sən qızmar nəfəslili gündən incimə!

Demə ki, taleyim kəm olub mənim,
Demə ömür yolum qəm olub mənim!
Ürəyim səninçün şəm olub mənim,
Xeyir mənimlədir, şərdən incimə!

CAHANA SİĞMAZAM

Bu həyat səninçün şirin olacaq,
Qəmli üreyinə sevinc dolacaq.
Şeytanın işidir, duzaq quracaq,
Onun hiyləsiylə bizdən incimə!

Bu həyat böylədir, təbiət belə,
Gün-gündən tez ötür, ay keçir ilə.
Ömrü itirirsən sən bilə-bilə,
Mənalı, mənasız ildən incimə!

Bu tale, qismətlə barışmaq gərək,
Səadət yolunda vuruşmaq gərək.
Sonda deyəcəklər hamı mübarək,
Bir xəta söyləyən dildən incimə!

Hərdən inciyirəm gözəlim məndə,
Gülüm çıçəkləmir bizim çəməndə.
Bülbül qalıbdırsa gülə dəməndə,
Sən o ətirlənən güldən incimə!

Deyirəm gəl gülüm öz bağçamıza,
Alış sənə doğma ocağımıza.
Çıksam yad ünvanda sorağıniza,
Qəlbimdə küdurətdən, kindən incimə!

Sənsiz qəlb ağrıdır boş dibçəklərim,
Çıçəksiz qalıbdır kəpənəklərim.
Sənə yalan gəlir düz, gerçəklərim,
Bu bəxti, taleyi kəmdən incimə!

Qisməti kəm gəlib əzəldən onun,
Dəyişmək istəyir öz qəmgin donun.
Gözəlim dəyiş bu bədbinlik yolun,
Uzaqdan-uzağə, gendən incimə!

Bu Hacı Mirzəxan neyləyib sənə?
Söylə, nə istədin verməyib sənə?
Bəlkə, ay gözəlim göz deyib sənə?
Bu qəlbə ocaqdan, pirdən incimə!

ETİBAR VƏLİYEV

HƏR GÜN SEVGİ GÜNÜDÜ

Sevginin günü olmur, ayı olmur qadası,
Hər gün sevgi günüdü, hər gün sevənlər üçün.
Sevgi elə güldü ki, heç vaxt solmur qadası,
Hər gün sevgi günüdü, hər gün sevənlər üçün.

Bir insanın dəyəri, onun yanında deyil,
Çiçəyin gözəlliyi, onun yanında deyil,
Gülüm, sevənlər günü, fevral ayında deyil,
Hər gün sevgi günüdü, hər gün sevənlər üçün.

Biz doğan gündə gəlib, gedər getdiyimiz gün.
Sevgini dərk etmişik, idrak etdiyimiz gün.
Vusal günümüz olub, kama yetdiyimiz gün,
Hər gün sevgi günüdü, hər gün sevənlər üçün.

CAHANA SİĞMAZAM

Sevgi ürəkdə olur, sevgi baxmir ki yaşa,
Sevgimiz var Kəbəyə, Kəbədə qara daşa,
Allaha imanımız sevgidi başdan-başa,
Hər gün sevgi gündü, hər gün sevənlər üçün.

Mən dünəni, bu günü, bir də sabahı sevdim.
Bir məzlumun şəninə edən günahı sevdim.
Sən də Allahi sevdin, mən də Allahi sevdim,
Hər gün sevgi gündü, hər gün sevənlər üçün.

VAXTİDÌ

Yatma, ey qafıl, oyan, ömrünü boşa vermə,
Allaha səcdə elə, ibadətin vaxtıdır.
İndi minarələrdən azan səsi gəlmədə,
Sən də dürüb namaz qıl, itəətin vaxtıdır.

Ömür qısa, zaman az, vaxt ölümə qədərdi.
Bu yaşda sultan olsan, taxt ölümə qədərdi.
Bəxtəvər olsan belə, bəxt ölümə qədərdi,
Ölüm anından öncə, qiyamətin vaxtıdır.

Torpaq düşmən əlində, indi can vaxtı deyil,
Gəlin cəbhəyə gedək, o meydan vaxtı deyil.
Bəylərin vaxtı keçib, indi xan vaxtı deyil,
İndi qanunlar şahdı, ədalətin vaxtıdır.

Oğulsan yürüş edək, üzü Ağdama gedək.
De, səhər Şuşadayam, amma axşama gedək.
Sən şahmatda naşisan, gəl dama-dama gedək,
Dünya iki üzlüdü, siyasetin vaxtıdır.

SİĞİNDİM

Kim haqqımı yedisə, gedib üzünə dedim,
El içində dinmədim, ismətimə siğındım.
Allah verənə şukur, arada bal da yedim,
Yavan çörək yeyəndə, qismətimə siğındım.

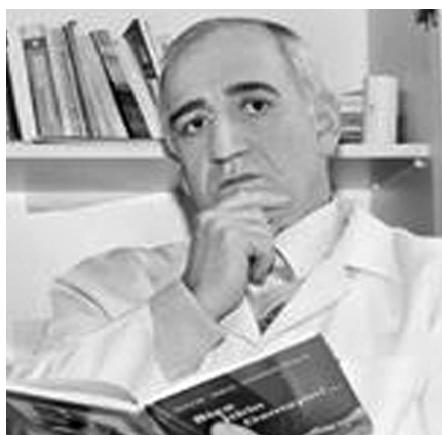
Dost var qəlbi qaradı,dostuna bel bağlamaz,
Sən güləndə gülsə də, ağlayanda ağlamaz.
Dost var qardaş kimidi, dostu darda saxlamaz,
Dosta olan sədaqət, hörmətimə siğındım.

Yer altında zəlzələ, üstündə vəlvələdi,
Dostlar arxa-arxaya, düşmənlər əl-ələdi,
Mənə badalaq gələn, özü də səndələdi,
Yıxılanda əl verdim, qeyrətimə siğındım.

Düşmən gəl-gəl deyirsə, üzünə gülməyim var,
Dostum namərd çıxırsa, izini silməyim var,
Uduzmağı sevmirəm, geri çəkilməyim var,
Harda zəfər çaldımsa, cürətimə siğındım.

Söz var iki başlıdı, oynadıb yozulanda,
Sözə bəzək vururam, kitaba yazılında.
Sözüm keçməyən yerdə, hüququm pozulanda,
Qanunlarl şah bilib, dövlətimə siğındım.

HACI MALİK XƏLİL

EY TƏBİB

Gər arasan xarabılıq, getmə çox uzaqlara,
Aç sinəmi, viran olmuş könlümə bax, ey təbib.

Göylərin kədər ələyi, hey dolanır başıma,
Vədəsiz qarlar ələyir telimə bax, ey təbib.

Taleyin yaş yükü qəddi əysə, əlbət, qəm deyil,
Dərd əlindən qəddi enmiş belimə bax, ey təbib.

Gül ömrünü başa vurub solarsa, bir adətdir,
Mənim erkən xəzan olmuş gülümə bax, ey təbib.

Kimə könlümdə yer verdim, tapdılardan bundan xeyir,
Gəlmədi fayda onlardan əlimə bax, ey təbib.

Bilmək istəsən nə çəkir dəhrdə qəmxanələr,
O aləmi izhar edən dilimə bax, ey təbib.

Hamiya ağ qələm ilə bəxti yazmış ol fələk,
Mənə yetdi, qara yazdı, zülümə bax, ey təbib.

Ömür keçdi, yarı oldu, qovuşmadım bəxtimə,
Yaradanın qol çəkdiyi qələmə bax, ey təbib.

Sinə dolu bu qəmlərə dözməsə Malik, əgər,
Etmə onu, hələ təslim ölümə, bax, ey təbib.

DÜNYA

Nə yaşını, nə huyunu kimsə bilməyir,
Yalanını ayıran yox doğrudan, dünya!
Sənə gələn, axıradək, heç vaxt gülməyir,
Xəyalları qırıqlığa uğradan dünya!

Doğuluruq, ağladırsan bələkdə ikən,
Kiminin yolu güllükdür, kiminin tikən.
Aparırsan ağladaraq, vaxtsız, çox erkən,
Unumuzu göz yaşıyla yoğurdan dünya!

Tanrıının bir bəndəsinə qoymursan xətir,
Dəyirmanın hey üyüdür canları bir- bir.
Yüz iyirmi dörd min nəbi - yeri bilinmir,
Qorxmursanmı Haqq yanında sorğudan, dünya?

Kasıbin da, varlinin da torpaqdir sonu,
Yerə, Goyə sığmayanın ağı bezdir donu.
Can boğaza yığılanda anlayır bunu,
Nemətlərin acı olur ağadan, dünya !

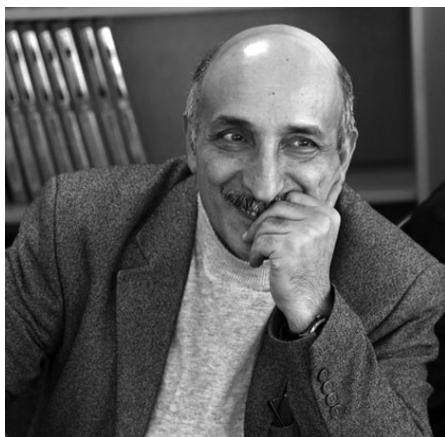
İnsan var ki, yaradılıb təbi ədalı,
Düşüb mal-dövlət felinə, gəzir havalı.
İnsan da var zəhmət çəkir, xalqa faydalı,
Əvəzində kötək yeyir ağadan, dünya !

Sitəmlərin saçımıza erkən dən salır,
Bu qədər qurban alırsan, gözün ac qalır.
Ulu Tanrı ömrü verir, sonra bac alır,
Əşrəfini ucuz tutdu qarğadan, dünya !

Həyat bizi tələsdirir, verməyir aman,
Gözlə - qaş arası qədər qıсадır zaman,
Nəfsinə hakim olmayırla, aldanır insan,
Bizi bizdən olanlara doğradan dünya !

Malik Xəlil hal əhlidi, Ağagüloğludur,
Zəmanənin hər halından Haqqa bağlıdır !
Gah güldürür fələk onu, gah da ağladır,
Qoru onu quzğunlardan, qırğıdan, dünya !

SÜLEYMAN HÜSEYNOV

AND

20 noyabr faciəsinin qurbanlarının əziz xatirəsinə

Bu necə uçuşdu,necə səfərdi,
Ünvanı naməlum,sonsuzluq oldu?!
Bu necə kədərdi,necə qəhərdi,
Elimə,obama bir anda doldu?!

Neçə igid oğul,el qəhrəmanı,
Hiyləgər düşmənin toruna düşdü.
Mərd Zülfim,Tofiqim,Alım,Osmanım,
Namərd güləsinə sən demə tuşdu...

Hanı Məhəmmədim,Vaqifim hanı,
Qarakənd torpağı,bir hay ver görək!
De,necə axıbdı İsmətin qanı,
De,necə sönübdü o odlu ürək?!

Qarakənd,Qarakənd... öz adın kimi,
Bu qara xəbərlə sarsıtdın bizi.
İnlətdin qəlblərdə ən incə simi,
Sən də ömrə saldın bu qara izi...

Guya ki, ömrümdə qara iz azmış,
Şəhidlər üstünə şəhid gətirdin.
Artıq səbrim mənim tükənib daşmış,
Bəsdir ürəyimdə kədər bitirdim!

Bəsdir çəkişmələr,bəsdir siyasət,
Qeyrət meydanıdır,bəsdir uyuduq!
Düşmən ki,yatmayıb,gözləyir fürsət,
Bəsdir bu torpağı qanlarla yuduq!

Şəhidlər ruhuna and içək bu gün,
Tökülən bu qanlar yerdə qalmasın!
Matəmə dönməsin eldə toy-düyüñ,
Uşaqlar atasız bir də qalmasın!

Kəsilsin bu yurddan düşmən ayağı,
Olsa da düşmənin gücü,dayağı,
And içək, and içək, bu gün and içək,
Kəsək naməndlərin kökünü,kəsək!

NECƏ YAŞAYIM

Baxışından ürəyimə od düşüb,
Dodağından dodağıma dad düşüb,
Ürəyim eşqindən uzaq,yad düşüb,
Sənsiz bu həyatı necə yaşayım?!

Saçının ətridir kövrək əlində,
Cahana sığmayan adın dilimdə,
Həsrətdən yaxşıdır vallah,ölüm də,
Sənsiz bu həyati necə yaşayım?!

Bilirəm bu sevda baş tutan deyil,
Ürəyim vüsala nə çatan deyil,
Nə də bu sevdanı bil,atan deyil,
Sənsiz bu həyati necə yaşayım?!

Göylərə baxıram,səni görürəm,
Yollara çıxıram,səni görürəm,
Yolumda dumani,çəni görürəm,
Sənsiz bu həyati necə yaşayım?!

Səni qınamağə yox ixtiyarım,
Sənsiz də bir anlıq tutmur qərarım,
Tək sənsən dünyada dövlətim,varım,
Sənsiz bu həyati necə yaşayım?!

De,hardan çıxdın sən mənim qarşıma,
İndi hansı külü qoyum başıma?!
Sevgim tuş gəldisə əlhəd daşına,
Sənsiz bu həyati necə yaşayım?!

Əksinə baxıram,canım odlanır,
Ağıl başdan çıxır,varlığı danır.
Bir könül vüsaldə,gülüb,şadlanır,
Biri də həsrətdən alışib,yanır,
Sənsiz bu həyati necə yaşayım,
Bu dərdin yükünü necə daşıyım?!

FƏRQANƏ MEHDİYEVA

DİVARDAN

Bu dərdi çəkməyə tərəzi yoxdu,
Çəkir ürəyimi izin divardan.

Belə darıxmağın əvəzi yoxdu,
Yazım sətirləri düzüm divardan.

Bu geniş həsrəti dar eləmədi,
Açıdı gözlərimi kor eləmədi.
Şəklini asmağa yer eləmədi,
Qoy bir az inciyim, küsüm divardan.

Bu qəm də yetişdi, dərən tapılmır,
Uçuq evimizə girən tapılmır.
Səni məndən başqa görən tapılmır,
Niyə boylanırsan bizim divardan.

İNDİDƏN

O nakam nə yatdı nə yuxu görə
Bir yuxu görmüşdü yozun indidən.
Ağlağan şeirimin sətirlərindən
Gülümsər şəklini asım indidən.

Deyin biri yoxdu, biri var idi,
Yolunda boranı, qarı var idi.
Deyin cərgəmizdə yeri var idi,
Tutun qəlbinizdə yasın indidən.

Bir yiğim istəyi solar heç olar,
Nə boyda arzusu gedər köç olar.
Ona nə desəniz sonra gec olar,
Ona nə yazırız-yazın indidən.

MƏKTUB

Dəyişə bilmədi bu illər məni,
Elə həmənkiyəm, sadəlövh, fağır.
Xəbərin oldumu başına dönüm
Bir dərdə düşmüşəm özümdən ağır.

Sən getdin dünyada nələri gördüm,
Bir qız da doğmadın deyəm bacım var.
Nə pula, nə vara, nə də şöhrətə
Bircə can sözünə ehtiyacım var.

Kimsə yox qapımı özüm tək açan,
Sənsiz yaralarım bitişmir, Ana.
Bu kasib komamda nəyim yoxdu ki,
Başımın sığalı çatışmir, Ana.

Boylardım gülümsər şəkillərimdən,
Üşüdüm, darıxdım, sıxıldım, Ana.
Hər kəsin dünyada bir düşməni var,
Mən özüm-özümdən yixildim, Ana.

Bu xəbər ox kimi bağrını dələr,
Çatlayar torpağı bürünər qəmə.
Bir dəfə ölmüşdü min dəfə ölər,
Xəstə olduğumu atama demə.

Mən də misra-misra qovrulum odda,
Həsrətdən ağaran saçını hörüm.
Ay Ana, yixılım ayağın altda,
Qoy mən də cənnəti gözümlə görüm.

Dəyişə bilmədi bu illər məni,
Elə həmənkiyəm sadəlövh, fağır.
Xəbərin oldumu başına dönüm,
Bir dərdə düşmüşəm özümdən ağır.

Payızın yanında gözlərsən məni
Ay ömür, yarıda könül qıranım,
Payızın yanında gözlərsən məni.
Məni gözləməyə yer axtaranım.

NƏZAKƏT MƏMMƏDLİ

GÖZÜN YADDASI

Gözüm su içmədi ağlım kəsəndən,
Gözümün tutduğu sözümdən düşər.
Ayrılıq deyilən gözəgörünməz
Yaş olub görünər, gözümdən düşər.

Eşitmək yaxşıdır, bundan yaxşısı,
Bir dəfə göz ilə görməkdə, bildim.
Hər anı kərpictək gözün əliylə,
Yaddaş divarına hörməkdə, bildim.

Yeri də, göyü də qamarlayıbdı,
Bu kimin gözüdü yeyir, eləcə...
Leylinin gözləri min illərdi ki,
“Kül oldum eşqimdə”, - deyir eləcə.

Gözünün səsindən qulaq tutulur,
Bu kimin gözüdü İraqdan baxır?
Çıxası gözlər var - Qarabağdadı,
Oymalı gözlər var, qıraqdan baxır.

Gözlərim göylərə dikilib qalıb,
Nə gördü yaddaşa hörsün qayıtsın?
Əllərim yetməyən, sözüm çatmayan
Tanrıını bircə yol görsün, qayıtsın.

QARABAĞ QOXUSU

Gözüm arzu dolu körpülər salır,
Üzü Qarabağa gedən yollara.
Qəlbimdə sönməyən ümid əl edir,
Bizdən ayrı düşüb itən yollara.

Könlüm daşa basır ayrılıqları,
Ruhumdan Qarabağ qoxusu gəlir.
Adını çəkdikcə Mübarizlərin,
Vətən ağrısının yuxusu gəlir.

Xiffətin çəkirəm gör neçə ildir,
Sönmüş ocaqlarda hənirsiz külün.
Bir əlçim ümid ver, böyük Allahım,
Silim göz yaşını “Xarı bülbül”ün.

Hər gün misra-misra haraylayıram,
Həsrət dumanında azan yolları.
Şuşa məscidində namaz qılmağa,
Yol gəlir Babəkin kəsik qolları.

Hopubdu qanıma ana südüylə,
Könlüm Vətən adlı yara bağlıdır.
And olsun Şəhidlər Xiyabanına,
Hər vətən övladı Qarabağlıdır!

YANVAR AĞRISI

Uca arzuların başının üstə,
Cəllad qılincitək asıldı tarix.
Yanvar ağrısına bələndi ellər,
Millətin qanıyla yazılıdı tarix.

Qopdu tufan kimi, qasırğa kimi,
“Sarı iblislər”in qanlı fitnəsi.
Güllələr önündə laləyə döndü,
Güldü şəhid-şəhid yurdun sinəsi.

Qışın oğlan çağrı yumruğa dönüb,
Azadlıq eşqinə yol açdı millət.
Döyüldü qapısı qan yaddaşımın,
Qeyrət kəlməsiylə dil açdı millət.

Əliyalın qalan yaralı yurdum,
Boylandı özündən-özünə sarı.
Milli qeyrətimin möhür yeridir,
Torpaqda ucalan şəhid məzarı.

AYNUR YASƏMƏN QARABAĞLI

MƏZARINDA BİTMİŞƏM

Göz yaşlarım yosun bağlar gözümdə,
İlmə-ilmə iliyimə işləyər.

Tay-tuşum atadan danışan zaman,
Qəhər gələr dodağımı dişləyər.

Yanar qəlbim həsrətinin odundan,
Alovumda saçım bişər, ah çəkər.
Rəngi hopar saçlarına fəryadın,
Qara günlər tellərimə ağ əkər.

Bu dünyada çəkdiklərin yetmədi,
Yetim qaldın, evsiz qaldın, tək qaldın.
Bu qədərmi bezdin əl üzdün ata,
Yenə orda qərib oldun, tək qaldın.

Bilirsənmi hayandayam, hardayam,
Gözkənarı qırışında itmişəm.
Darıxanda torpaq üstdə ota bax,
Ruhən qaçıb, məzarında bitmişəm.

YAXŞISI BUDUR Kİ, NİSKİLDƏN YAZMA

Qarğıdan at seç sən, payızdan ömür,
Bu seçim uğurlu olar, inanma.
Özünü gəl qurtar dərdin əlindən,
Niskilli görsənmə, aciz dayanma.

Dağlarda, düzlərdə ot biçər kimi,
Götür qəmi kökdən üz dəryaz ilə.
Saçına həna çək bala sözündən,
Vidalaş teldəki ağ, bəyaz ilə.

Bəsdi hicran əkib, həsrət yediyin,
Tutduğun bu gərgin yolu tərk elə.
Əzizim bilirsən ömür qıсадır,
Biryolluq bu sözü anla, dərk elə.

Heç kimdən can olmur adama vallah,
Dərd elə dərd-səri çəkib gətirir.
Bir sən deyilsən ki, kədəri olan,
Çox xoşbəxt bəxtini salır, itirir.

Anlatsam əzəldən nə yaşadım, nə...
Dərdini unudub, ağlarsan məni.
Yaxşısı budur ki, niskildən yazma,
Dindirmə gülərüz, şən Yasəməni.

SEVGİMİZ GÖZÜMƏ KÖRPƏ GÖRÜNÜR

Burda sevgi dağın bürüyübüdü çən,
Duman asta-asta yola sürünür.
Bu qoca dünyayla tay-tuşam sanki,
Sevgimiz gözümdə körpə görünür.

Ərköyün uşaq tək ovunmuram heç,
Yaşanan günlərin həzin mehiylə.
Yanağım nəm çəkir göz bulağından,
Ürəyim soyuyur onun şehiylə.

İntihar kəndirin salıb boynuna,
Məhəbbət can üstə, dodağı əsir.
O, qala sevginin bünövrəsinə,
Əllərim güvənib kəndiri kəsir.

İLHAM QAZAXLI

ŞEİRİM

Zehnimdə yoğruldu , canımdan gəldi,
Ruhumdan süzüldü, qanımdan gəldi,
Nəşəli - kədərli anımdan gəldi,
Hikmətdən yarandı şeirim mənim.

Tanrı öz lütfünü eyləmədi kəm,
Aydın düşüncələr başda oldu cəm,
Duyğumu şeirə çevirdi qələm,
Qüdrətdən yarandı şeirim mənim.

Etdiyim savablar tutdu qolumdan,
İmdad gözləmədim sağım- solumdan,
Geri çəkilmədim öz haqq yolumdan,
Cürətdən yarandı şeirim mənim.

Əymədim şux qəddi yada, zalıma,
Qoymadım namərdlər gülə halıma,
Güvəndim ağlıma, öz kamalıma,
Fitrətdən yarandı şeirim mənim.

Bağlandım sevgiylə dosta-yoldaşa,
Arxa- dayaq oldum bacı-qardaşa,
Məhəbbət bəslədim yara-sırdaşa,
Ülfətdən yarandı şeirim mənim.

Qorxmadı daşqından,tufandan, seldən,
Düşmədi ağızdan, dodaqdan,dildən,
Aldı qiymətini Vətəndən, eldən,
Hörmətdən yarandı şeirim mənim.

**MƏN MƏHƏBBƏT
ŞAIRİYƏM...**

İlhamlanıb şeir yazan,
Həm şairəm,həm də ozan.
Bir bulağam eşqə sızan,-
Mən məhəbbət şairiyəm.

Nəğməm dinir pərdə-pərdə,
Şerim məlhəm hər bir dərdə,
Yaşayıram könüllərdə,
Mən ülviiyyət şairiyəm.

Tanrı verib ilhamımı,
Qoruyuram inamımı,
Dostlar bilir məramımı,
Mən həqiqət şairiyəm.

İdrakımdan süzülür söz,
Yazırıam hey gecə-gündüz,
Əqidəm saf, amalım düz,
Mən xoş niyyət şairiyəm.

Tükənməzdir dəyanətim,
Poladdandır mətanətim,
Sönməz odum-hərarətim,
Mən hürriyyət şairiyəm.

Qazaxlıyam, Vətən canım,
Odur ruhum, pak vicdanım,
İlqarımı necə danım,
Mən sədaqət sairiyəm.

HACI İLHAM QURBANOĞLU

BAŞ GÖTÜRÜB GEDƏRSƏN BU DÜNYADAN

Böyüüb, boynuna qınaq düşməmiş,
Həyat yollarına sınaq düşməmiş,
Əməl dəftərinə günah düşməmiş,
Boş götürüb gedəsən bu dünyadan.

Bəxti yatan can atacaq qaçmağa,
Hey vurnuxar istəyinə çatmağa.
Qəlbindəki şeytana daş atmağa
Daş götürüb gedəsən bu dünyadan.

Dərd üryəi içində yandırmamış,
Niyyətləri şaxta vurub donmamış,
Arzuları, əməlləri sınmamış,
Kaş, götürüb gedəsən bu dünyadan.

Pis günlərə qalıb ağlamaqdansa,
Gədələrə hər gün danlanmaqdansa,
Boynubükük başı saxlamaqdansa,
Baş götürüb gedərsən bu dünyadan.

Gəlməmişik dünyaya baş qatmağa,
Gəlməmişik kölə olaq axmağa.
Yaxşı budu, bir qəbirdə yatmağa
Yer götürüb gedəsən bu dünyadan.

BAĞIŞLA, DƏRDLƏRƏ QARIŞIB BAŞIM

Göz yaşı tökürəm vərəqin üstə,
Səbr də qalmayıb səbirin üstə.
Çoxdandı gəlmirəm qəbirin üstə,
Deyəsən, dünyaya qarışib başım.

Zəmanə başıma çox işlər açdı,
Nadan sərvətimi götürüb qaçıdı.
Qəbrinə gəlmirəm əməlli-başlı,
Dünyanın malına qarışib başım.

Yoxluğun ağridır hər zaman məni,
Sənsiz çoxalıbdı saçımın dəni.
İstədim xanımtək yaşadım səni,
Nə işsə, fələyə qarışib başım.

Sənsiz, heç bitmədi gözümün qoru,
Ağladım, azaldı gözümün nuru.
Gəlmışəm qəbrinə əliboş, quru,
Bağışla, dərdlərə qarışıb başım.

ONA SEVGİM ÖZGƏSİNƏ BƏNZƏMƏZ

Aşıqlerin qibləgahı sevgidir,
Aşıqlerin dərdi-ahı sevgidir,
Mənim sevgim bir ilahi sevgidir,
Ona sevgim özgəsinə bənzəməz.

Gəldi mənə bir məhəbbət əsəri,
İnan, oldum Məcnundan da betəri.
Bu dünyanın sevgiləri ötəri,
Ona sevgim özgəsinə bənzəməz.

Sevənlərin Xudam olsun dayağı,
Mən sevirəm onu Məcnunsayağı.
Dünyadakı bütün sevgi bayağı,
Ona sevgim özgəsinə bənzəməz.

Aşıqlerin kimsəyə yox xətəri,
Aşıqlerin olmaz dünya dərd-səri.
İlahinin var sevgimdən xəbəri,
Ona sevgim özgəsinə bənzəməz.

MÜZƏFFƏR ƏLİNCƏLİ

NAXÇIVAN

Dəryadır tarixi, qədimdir yaşı,
Hər əsrən xəbər verir bir daşı,
Araz həmdəmidir olub sirdaşı,
Paytaxtı Bakıdır, nəbzi Naxçıvan!

Cavidim, Məmmədim doğulub burda,
Dahilər bağlıdır bu doğma yurda.
Dünyanı dolaşıb olsalar harda,
Ürəyinin başı, sözü Naxçıvan!

Qoruyub saxlayır hər adətləri,
Hər gələn qonağa var məhəbbəti.
Əvəzolunmazdır dost sədaqəti,
Üstündədir Türkün, gözü Naxçıvan!

Bağlıyam bu elə ölənə qədər,
Gəzib dolaşmışam çölün nə qədər.
Sənin büsatından yazır Müzəffər,
Bir ulu babasan, düzü Naxçıvan!

DƏNİZ

Çox sevirəm dənizi -
Yazıb-yaratmağım
sənə bağlıdır
Mavi ləpələri ağ qağayıdır.
Çox sevirəm dənizi -
Uşaq kimi oynadır bizi,
Sakit buraxır hərdənbir
Coşub-çaxır dənizi -
Çox sevirəm dənizi -
O da şair kimidir...

DÖZƏ BİLMİRƏM

Uzanıb üstümə o dəmir əllər,
Çalışıb, vuruşdum, qıra bilmədim.
Hər dəfə başıma dəydi zərbələr,
Tək əldən səs çıxmaz, vura bilmədim.

Tək qaldım həmişə bu tək dünyada,
Böldülər milləti, dözə bilmirəm.
Boynumu əymədim düşmənə, yada,
Doyunca yurdumu gəzə bilmirəm.

Tülkülər, çäqqallar doldu başıma,
Tək bir çomaq ilə qova bilmədim.
Qəsbkar sahibdir torpaq daşıma,
Özgə bir məkanı yuva bilmədim.

Həsrət irindəyəm bir əsir boyu,
Ağzımı yumurlar, dinə bilmirəm.
Yetimdir millətin bayram toyu,
Bir bayraq altına dönə bilmirəm.

Vüsala yetmədi şair Süleyman,
Təbrizin bir gülün üzə bilmədi.
Sovet birliyində yazdı çox dastan,
Şairin ürəyi dözə bilmədi.

Nəhayət, vaxt gəlib, laxlanıram mən,
Araz tək mən coşub, daşa bilmirəm.
Hələ dərd içində oxlanıram mən,
Təbrizi bağrıma basa bilmirəm.

ƏDALƏT FƏTƏLİ

BİR VƏTƏN SEVGİSİ...

Açıram günümü mən kədər ilə,
Həyat qəm içində dindirir məni...
Bədxahlar üstümə,gəlir şər ilə-
Hamı öz qəzəbin, bildirir mənə!

Həyat diş ağardır gözün bərəldib,
Görün neçə yurdda ocağıım yanmır...
Ömrün kövrək vaxtı,çoxusu gedib-
Çəkdiyim ahlardan,kimsə oyanmır?!

Axmr göz yaşım da,quruyub daha...
Həyat acı-acı güldürür məni,
Nə vaxtdan bircə an,olmuram rahat-
Bir vətən sevgisi öldürür məni!

QOY DƏRDİMİ...

Qoy dərdimi özüm çəkim,mən bilim,
Dəymə mənə,qəlbim içi,qəm dolu...
Söyləməyə aciz olub,lal,dilim-
Gözlərimdi kədər evi,nəm dolu!

Qara bulud yorğanımdı üstümdə,
Röyalarda,duman mənim kəfənim.
Közləyirəm qeyb olubdu,tüstüm də-
Yağış olub,yox üstümə, səpənim...

Dəymə mənə,odsuz,soyuq közəm mən,
Sən donarsan,qəlbin olar buz kimi...
Bulaq kimi bir çağlayan,gözəm mən-
Göz yaşımı yalayıram duz kimi!..

Bu hicrana illər boyu dözüm var,
Sən deyilsən,ürəyimdə başqası,
Özgəsində,nə də səndə gözüm var-
Könlüm olub,öz yarımin aşnası!

QAYITSIN YUXU!

Könlümü oxşamaz yağan yağışlar...
Ruhumu oyadar bir damla yaşın.
Hələ də can alır süzgün baxışlar-
Canım,nə fərqi var neçədir yaşın?!

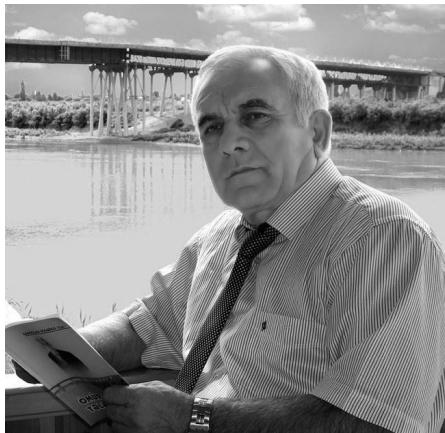
Ən ülvi hissləri oyadar məndə,
Bəm-bəyaz çöhrəndən,Ay da utanır.
Dodağın qaçanda,gur saçır Gün də-
Səni yaradıbdı,xoş gündə Tanrı!

Buludlar üstünə kölgə salsa da,
Dumanlar çekilər sən oyananda.
Baxıb yerisinə həsrət qalsa da-
Ceyranlar bayılar,sən dayananda!

Ədanı-nazını azaltma nolar?
Dünyanın ləzzəti sənlə yaranıb.
Saçların göz oxşar,kəməndə salar,
Bahar yelləriylə telin daranıb!

Küsmək bir acılıq,barışmaq qaymaq,
Sənin küsməyin də,şirin bir duyğu...
Yuxuya həsrətəm,işim gün saymaq-
Gəl barış mənimlə,qayıtsın yuxu!

XANOĞLAN XAN ƏSGƏROV

HEYDƏR ƏLİYEV ŞƏXSİYYƏTİ

Qanlı yanvar tarixində,
Xalqının hüzn günündə,
Moskvada, o məkanda, o dövranda,
O söylədi öz sözünü o məqamda,
Heydər Əliyev şəxsiyyəti,
Ulu öndər siyasəti.

O qorudu bu milləti, bu dövləti,
O qoymadı parçalansın bu milləti.
Bölgələrdə hərc-mərclik, parçalanma təhlükəsi,
O qoymadı parçalansın bu dövləti,
Heydər Əliyev şəxsiyyəti,
Ulu öndər siyasəti.

CAHANA SİĞMAZAM

Öndər xalqnan, xalq onunla birləşdilər,
Birləşdilər, bir oldular, bir qaldılar,
Qorudular, bu dövləti saxladılar,
Yaratdılar, bu dövləti yaşatdılar,
Heydər Əliyev şəxsiyyəti,
Ulu öndər siyasəti.

Uğurlu bir gələcəyi o bəxş etdi,
Bu millətə, bu ölkəyə, bu dövlətə.
O hücumlar, o təzyiqlər qarşısında,
O qorudu bu milləti, bu dövləti məharətlə,
Heydər Əliyev şəxsiyyəti,
Ulu öndər siyasəti.

İşıqlı bir gələcəyin davamçısın verdi bizə,
O, sözünü əməyilə, işləriylə dedi bizə.
Bu tərəqqi, bu inkişaf ilk baxışdan dəyir gözə,
Düşmənlərimiz çox həsədlə baxır bizə,
O bəxş etdi öz xalqına Ali Baş Komandan,
Heydər Əliyev şəxsiyyəti,
Ulu öndər siyasəti.

SƏNİ ITİRMƏKDƏN YAMAN QORXURAM

Sənin gözlərinə hər an baxıram,
O xumar gözlərdən qəlbə axıram.
Həsrətdən yanıram, həm yaxılram,
Sənsizəm ay gözəl, bil ki, darıxıram,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.
Baxışın mənalı, sözün mənalı,

Soruş məni hərdən, ol məndən halı.
Sən mənə şirinsən, neynirəm balı,
Sənsizəm ay gözəl, bil ki, darixıram,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Sanma bu sözlərim ötəri sənə,
Bax, ürək yazdırır bu şeri mənə.
Sevirəm söyləsəm küsmə sən yenə,
Sənsizəm ay gözəl, bil ki, darixıram,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Nə deyim ay gözəl, ürək sənindir,
Soruş əhvalımı, sən məni dindir.
Bu sevgi həm sənin, həm də mənimdir,
Sənsizəm ay gözəl, bil ki, darixıram,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Sənin bu sevginlə yaşayıram mən,
Sevgiyə, dostluğa köklənmişəm mən.
Vallah o gözlərə vurulmuşam mən,
Sənsizəm ay gözəl, bil k, darixıram,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Sevmək istəmirdim bil ki, heç kəsi,
O gözlər oyatdı məndə həvəsi.
Axıb mənə gəldi sevgi nəfəsi,
Xan yaddan çıxarma o həzin səsi,
Sənsizəm, ay gözəl, bil ki, darixıram,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

ETİBAR HƏSƏNZADƏ

AZƏRBAYCAN

Misilsiz hüsnünlə, təbiətinlə,
Dövlətin, sərvətin, həm qüdrətinlə,
Sazınla, sözünlə, həm söhbətinlə
Qafqazın zinəti- sən Azərbaycan.

Nə qədər övladın tərki vətəndir,
Bayraqın şəhidə axı kəfəndir.
Yetər bu əsarət, axı nədəndir
Bitməyir dərdlərin, can Azərbaycan?

Həsrətdən ağlayan o oylaqların,
Sinəsi qanayan o torpaqların,
De, kimə qalibdir buz bulaqların
Ürəkdən yaralı, can Azərbaycan.

Viranə torpaqda açmır güllərin,
Daha nəğmə demir şüx bülbüllərin.
İstərəm oxusun gənc "bülbüllərin"
Qarabağ elində -can Azərbaycan.

Qarabağ dərdlidir, səs ver səsinə,
Qoymayaq torpağı biz özgəsinə.
Viranə qalmış yurd axı Vətəndir,
Qəlbimdə döyünen can- Azərbaycan.

DEDİN AHƏSTƏ

Gördüm qızlar içində, ay boyu bəstə,
O gündən oldum, ay qız, dərdindən xəstə.
İstədim verəm sənə güllərdən dəstə,
Yox, yox olmaz söyləyib, güldün ahəstə.

Düşündüm ki, neyləsəm xoşuna gələr,
Bəlkə, elə xoşbəxtlik başıma gələr.
Dayandım yol üstə ki, qarşıma gələr,
Görüb, yolun dəyişdin, güldün ahəstə.

Misralarda səsləndim bütün qəlbimlə,
Şeirdən gül bağladım sənə təbimlə.
Verdim dəstə-dəstə üstə qəlbimlə,
Oxudun, raziyam mən, dedin ahəstə.

Sevincdən hissərim tüğyana gəldi,
Axdı gözəl duyğular dilimə gəldi.
Söylədikcə incilər gözünə gəldi,
Etibar, davam et sən, dedin ahəstə.

DÜŞÜNCƏLƏRİM

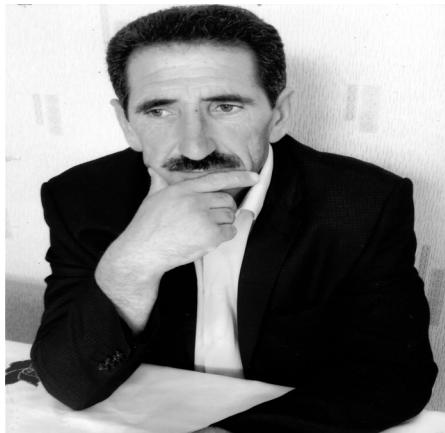
Pəncərədən baxıram, yağış yağır narın–narın,
Havada qoxusu var gələn qışın, gələn qarın.
Bilirəm, gözlərindən yaşlar axır narın–narın,
Eşqimizdə havası, gələn uzun ayrılığın.

Gözlərim qarşısında xəyalı var gözəl yarın,
Üstünə yağış yağır qəlbimdəki arzuların.
Başımda ağırlığı dumanların, xəyalların,
Qəlbimdə ağrısı var gələn acı ayrılığın.

İdrak edə bilmirəm ki, dözümünü varlığın,
Necə dözür ürəklər ağrısına acıların,
Qəlbimdə öz yeri var gözdən axan yağışların
İçimdəki yanğınlara ələnir narın – narın.

Allahım yollayıbmı, bu ayrılıq sınağını,
Yarımın gözlərində sayı yox ki, sualların.
Ayrılıq qatılıdır zəif olan məhəbbətin,
Amma mənim məhəbbətim artacaq narın- narın.

QƏZƏNFƏR MƏSİMOĞLU

BİLİRSƏN

Sənsiz zaman nə dayanmır, nə getmir,
Dolu kimi yağır, kəsir, bilirsən?
Ruhum canda nə cücərmir, nə bitmir,
Nə hikmətdi, görən nə sirr, bilirsən?

Bir sevgiyəm, bir könülə dolmuşam,
Bu sevdada gedilməmiş yolmuşam.
Coşan dərya, qopan tufan olmuşam,
Ürəyimdə yellər əsir, bilirsən?

Damçı- damçı ələnibsən gözümdən,
Misra- misra yaranıbsan sözümdən,
Perik düşür duygularım özümdən,
Gah inciyir, gah da küsür, bilirsən?

Həyat eşqim, uca kəşfim, seyrim,
Dən- dən yiğib topladığım xeyirim,
İlhamlanıb yazdığını hər şeirim,
Varlığından alır təsir, bilirsən?

USTADIM MƏDDƏD COŞQUNA

Gör neçə payız, qış, bahar, yay keçib,
Yenə dünya sənlə düz gəlmir, ustad.
Ömrün fəsillərə oxşar, tay keçib,
Yenə dünya sənlə düz gəlmir, ustad.

Qaynar gəncliyini əlindən aldı,
Sevdiyin sonanı gölündən aldı,
Şənliyi, sevinci elindən aldı,
Yenə dünya sənlə düz gəlmir, ustad.

Sən məddah olmadın, yaltaq olmadın,
Ucaldın dağ oldun, alçaq olmadın,
Bar verdin, bəhrəsiz bir bağ olmadın,
Yenə dünya sənlə düz gəlmir, ustad.

Dağ çəkdi sinənə uca vaxtında,
Qəm, kədər öyrətdi xoca vaxtında,
Ömrünün bu kövrək, qoca vaxtında,
Yenə dünya sənlə düz gəlmir, ustad.

Şeirinin hər biri basılmaz ordun,
Alınmaz qəsrlər, qalalar qurdun,
Sözün- söhbətinlə isindi yurdun,
Yenə düna sənlə düz gəlmir, ustad.

Ruhundan keçibdi cığırım, yolum,
Könlündən başlayıb yağışım, dolum,
Qayıt şeiriyyata, qurbanın olum,
Bəlkə deyilməmiş söz gələ, ustad!
Onda dünya sənlə düz gələr, ustad!

DƏDƏ ƏDALƏTƏ

Zili göy dağidar, bəmi yer dələr,
Sənət meydanında birdi Ədalət.
Canı simlər olub, ruhu pərdələr,
Ovsundu, sehrdi, sirdi, Ədalət.

Su içib Qorqudun əlindən, gəlib,
Vaqifin, Vurğunun elindən gəlib,
Xızır peyğəmbərin dilindən gəlib,
Ucadı, zirvədi, pirdi, Ədalət.

Tanrı vergisidi, eşq dolu camdı,
Tiflisdi, Qarsdı, Hələbdi, Şamdı.
Qərib Şahsənəmə yetən məqamdı,
Kərəmin yandığı yerdi Ədalət.

Çağlayar, kükrəyər, qaynayar, daşar,
Çaldığı havalar min illər aşar.
Qəzənfer, uludu, ozandı, yaşar,
Hər zaman təzədi, tərdi Ədalət.

RAFIQ GÖYÇƏLİ

ÖYRƏNİM

Möhlət ver, Allahım, gəzim dünyani,
Əyrini düzlərdən seçmək öyrənim.
Qəlblərdə gizlənən acı yalani,
Qılınc tək kökündən kəsmək öyrənim.

Baxışlar düzəlsin , saflıq yaransın,
Hər kəsin nəfsində paklıq yaransın,
Sevgidə cəsarət, şahlıq yaransın,
Arzu , diləyimə yetmək öyrənim.

Gəzim torpağımın künc bucağını,
Hər yerdə ucaldım Türk bayrağını,
Qovum torpağımdan əfi yağını,
Düşmənin məhvinə getmək öyrənim.

Yoxsa yaşamağa nə haqqım mənim,
Yad əllərdə qalıb hələ vətənim,
Gedim vurum, tutum , qana bələnim,
Yağının başını kəsmək öyrənim.

Rafiqi yeqinki qınamayarlar,
Nə qədər günahsız tökülüb qanlar,
Ölümə məhkumdu daşnaqlar, haylar,
Nəslini, kökünü kəsmək öyrənim

BƏHSƏ GİRİBDİ

Allahın , bəndənin işinə baxın,,
Sərçə qarğa ilə bəhsə giribdi.
Qarğa uçub gedir göylərə yaxın,
Sərçə kola, kosa həmlə edibdi.

Tanınmaq istəyir leyin xətrinə,
Tamah güc gəlibdi gülün ətrinə,
Uçmaq arzusudur göyün səthinə,
Sərçə qarğa ilə bəhsə giribdi.

Allah da az verib boy , buxun ona,
Baxma girə bilir hər dondan, dona,
Bunlar qismət deyil hələ çoxuna,
Sərçə qarğa ilə bəhsə giribdi.

Allahım hər şeyi düz açıqlayıb,
Qarğaya iki yüz yaş bağışlayıb,
Sərçələr içinə bərk nifaq salıb,
Sərçə qarğa ilə bəhsə giribdi.

Bəxti də, ömrü də verən Allahdır,
İnsana yaramaz vallah tamahdır,
Rafiq, sənə qalanancaq yazmaqdır,
Sərçə qarğa ilə bəhsə giribdi.

KEÇMİŞƏ MƏNİ

Yaman kövrəlmişəm axır vaxtları,
Xəyalım aparır keçmişə məni.
Keçdi , qayltmadı gənclik çağları,
Amalım aparır keçmişə məni.

Ağlı , qaralıydı ötən illərim,
Bağlı, bərəliydi Goyçə ellərim,
Duzlu, məzəliydi deyən dillərim,
Xəyalım aparır keçmişə məni.

Yaş üstə yaş gəlir, qocalırıq biz,
Bizimlə bir gedir qara bəxtimiz,
Nə gün görəcəklər körpələrimiz,
Xəyalım aparır keçmişə məni.

İncilər düzürəm təbi gələndə,
Baxıb inciyirəm dəbi görəndə,
Qızaran, bozaran ləbi görəndə,
Xəyalım aparır keçmişə məni.

Ədəbin, ərkanın yeri bilinmir,
Qocanın, cavanın yeri bilinmir,
Qəlbimdən yaranın yeri silinmir,
Xəyalım aparır keçmişə məni.

İstərəm qayıdam keçmişə gedim,
Olan, keçənləri saf , çürük edim,
Rafiqəm doğransam hey dilim - dilim ,
Amalım aparır keçmişə məni.

ELÇİN MƏLHƏMLİ

AZƏRBAYCAN BAYRAĞI

Sən mənim qürur yerim,
Şöhrətimsən, şanımsan,
Sənə qurbandır canım,
Candan artıq canımsan,
Sən Vətənin rəmzsən,
Can Azərbaycanımsan,
Düşmənlərə göz dağı,
Azərbaycan bayrağı.

"Bir kərə qalxan bayraq
Bir daha enməz" deyə,
Məmməd Əmin qürurla
Ucaldıb səni göyə,
Ayınla, ulduzunla
Yaraşırsan zirvəyə,
Qəhrəmanlıq qaynağı,
Azərbaycan bayrağı.

Turanda ilk sən oldun
Carçısı hüriyyətin,
Həmin gündən olmusan
Qürur yeri millətin,
Çoxdur sənin düşmənin,
Belə gəlib qismətin,
Çəkdiñ hər cür sınağı,
Azərbaycan bayrağı.

Bu yurdda doğulanlar
Böyüür məğrur, igid,
Uğrunda neçə-neçə
Övladın olub şəhid,
Sonda sənə bükülüb,
Özün olmusan şahid,
Ərənlərin dayağı,
Azərbaycan bayrağı.

Hələ gözləyir səni
Neçə ormanım, dağım,
Dörd yana parçalanıb
Doğma Vətən torpağım
Gedəcəyimiz ilk yer
Xankəndim, Qarabağım,
Sən ucal, çöksün yağı,
Azərbaycan bayrağı.

Adın ana Vətənlə
Bərabər gəlir dilə,
Səninlə çox uğurlar
Bizi gözləyir hələ,

Qarşında diz çökəcək
Səni sevməyən belə,
Zəfərlərin sorağı,
Azərbaycan bayrağı.

AL APAR

Qopar məni dərdin, qəmin əlindən,
Sevinc dolu bir dünyaya al, apar.
Arzulara röyalarda çatıram,
Gözlərimi yum, röyaya al, apar.

Bir vaxt qələm səadətdən yazardı,
Yandı ürək, təndir kimi qızardı,
Indi könlüm dərd əlindən bezardı,
Insaf elə, o sevdaya al, apar.

Ürəyimi dərd ikiyə bölübdür,
Dərdsiz həyat müəmmaya dönübdür,
Nurlu cahan gözlərimdə sönübdür,
Bircə günlük müəmmaya al, apar.

Yer tapmırıam, dünya mənə dar indi,
Uca Allah bir təmənnam var indi,
Qoy ərisin ruhumdakı qar indi,
Götür məni təmənnaya al, apar.

Müqəvvayam, cismim ruha bürünmür,
Ruhum ölüb, heç yerimir, sürünmür,
Kim soruşsa: "Elçin hanı, görünmür?"
Tut əlindən müqəvvaya al, apar.

MÜBARİZ SÜLEYMANLI

QARABAĞ

Dağların nəfəsi,suların səsi,
Anamın nəgməsi səsim ,Qarabağ!
Qoy sussun kamanın acı naləsi,
Yollardan itməsin izim, Qarabağ!

Hələ gözüm qalıb Cıdır düzündə,
Zənguləm haqq umur,göyün üzündə,
İsa bulağının çeşmə gözündə,
Gəlib qurbanımı kəsim,Qarabağ!

Qalxım mən Kis dağa atın belində,
Bir gözəl səsləyim yovşan əlində,
İgidlər yurdunda,ərən elində,
Yarımla barışib,küsüm,Qarabağ!

İndi nalə çəkir,kaman da,tar da,
Sönmüş ocaqlarım qalıbdır darda,
Yaşasam xan kimi,olsam da harda,
Toxunsun daşına üzüm,Qarabağ!

Əzəldən dünyanın işi kələkdi,
Haqqın söz toxumun Mübariz əkdi,
Sənə qovuşmağım nə uzun çəkdi,
Vüsalın olacaq,bəsim,Qarabağ!

BİR ŞAI'R ÖMRÜNÜ YAŞAYIRAM MƏN

Sancıla-sancıla söz ürəyimə,
Basıla-basıla köz ürəyimə,
Dünyanın yükünü öz kürəyimə,
Alıb gecə-gündüz daşıyıram mən,
Bir şair ömrünü yaşayıram mən.

Ümidim yerə yox,indi göyədi,
Dünya qana batdı,bağrım göynədi,
Zaman təzələndi, dərdlər köynədi,
Didərgin ruhuma oxşayıram mən,
Bir şair ömrünü yaşayıram mən.

Üfürə-üfürə içdim suyumu,
Mənim ürəyimdə sevgi uyumur,
Heç vaxt itirmədim,hissi,duyumu
Dahilər önündə baş əyirəm mən.
Bir şair ömrünü yaşayıram mən

A DÜNYA

Altun gəncliyimi,aldın apardin,
Aldadıb toruna saldın,a dünya!
Şirin dillər ilə ruhumu sardin,
Elə bilirdim ki,baldın,a dünya!

Gözümün içində danışdın yalan,
Tamam varlığımı eylədin talan.
Ögey balan oldum,mən ögey balan,
Sevinci əlimdən aldın,a dünya!

Dağıtdın yurdumun sən dağ-daşını,
Əzaba,zillətə qatdın başımı.
Sel kimi axıtdın gözüm yaşını,
Haqqımı daşlara çaldın,a dünya!

Əydin, kaman kimi əydin qəddimi,
Çox erkən tanıtdın mənə həddimi.
Bu bir taledimi,bir qismətdimi?
Özün də məəttəl qaldın,a dünya!

SOLMAZ ŞİRVANLI

AZƏRBAYCAN BAYRAĞI

Bu gün mənim and yerim,
Sabah isə kəfənim,
Hər kəs bilsin olacaq,
Üç rəng bayraqım mənim.

Dizimi atıb yerə,
Öpürəm bu bayrağı.
Onunla gözəlləşir,
Sabahımın novrağı.

Vətənimdir, ay ellər,
Məkkəm, Mədinəm mənim,
Düşmən bağın odlayır,
Uca bayraqım mənim

Yansın-yaxılsın yağı,
Pozulacaq növrağı.
Ucalardan ucadır,
Azərbaycan bayrağı.

Solmaz, canına qurban,
Eyləginən Vətənə.
Vətən anadan əziz,
Vətən bizim qibləmiz.

Vəsiyyət eyləmişəm,
Mən ölündə, ay ellər,
Mənimcün “Himn”oxunsun,
Sərilsin qoy üstümə,
Azərbaycan bayrağı

DEYİL

Nə qədər əzablar çəksə də könül,
Tanrıdan özgəyə güvənən deyil,
Bir sevgi möhtacdı olan ürəyim,
Əl açıb heç kəsə dilənən deyil.

Qalmışam baş-başa özüm-özümlə,
Günümu keçirrəm şerim-sözümlə,
Hər kəsim çağırır gəl, qal bizimlə,
Könlüm başqa səmtə yönələn deyil.

Bir dəli sevdadan doğulmuşam mən,
Özüm öz içimdə boğulmuşam mən,
Öz ata yurduma oğulmuşam mən,
Könlüm daha qəmə bələnən deyil.

Yazıram bu şeiri mən yana-yana,
Oxuyan oxusun qoy qana-qana,
Solmaz xəlbirlənib gəlib cahana,
Özgə ələyində ələnən deyil,
Bir daha qəmlərə bələnən deyil.

SEVƏCƏYƏM

Günəş olub yaxsan belə,
İldirimtək çaxsan belə,
Lap başıma qaxsan belə,
Yenə səni sevəcəyəm.

Ulduz olub axsan belə,
Ərs-əlaya çaxsan belə,
Qeyrisinə baxsan belə,
Yenə səni sevəcəyəm.

Bir gün məni atsan belə,
Özgəyə üz tutsan belə,
Muradına çatsan belə,
Yenə səni sevəcəyəm.

Gəl Solmaza vurma dağı,
Könlüm sənsiz qəm oylağı,
Ağlar gəzib bagça-bağı,
Yenə səni sevəcəyəm,
Yenə səni sevəcəyəm.

SOLMAZ QƏRİBEL

ARTIQ ALIŞMİŞAM

Artıq alışmişam odsuz, alovşuz,
Tüstümdə boğulub çırpınıram mən.
Bir az əhdim qalıb, bir azca arzum,
Hər gecə Tanrıma tapınıram mən.

Artıq alışmişam odsuz, alovşuz,
Dönmüşəm xəyalə görənim yoxdu.
Könlüm viran olub, uçub, sökülüb,
Bir sığal çekib də hörənim yoxdu.

Artıq alışmişam odsuz, alovşuz,
Göz yaşım gözümüzdə durulub qalıb.
Ayağım yerdədi, xəyalım göydə,
Ruhum bədənimdə burulub qalıb.

Artıq alışmışam odsuz, alovşuz,
Yox sobam, yox bacam, tüstüm görünə.
Öləndə basdırın məni' Murovda",
Bəlkə uzaqlardan, büstüm görünə...

BAHARDAN YAZIM

Deyirəm götürüb telli sazımı,
Bir az allı -güllü bahardan yazım
Ruhumu oxşasın şux" Mehmaniyyə"
Bir az qol götürüb ,bahardan yazım

Dərdimin üstündən qoşa xətt çəkim,
Həsrətin yoluna hasar, bənd çəkim
Gözəl Qarabağa gedib baş çəkim,
Güllü yaylaqlarda bahardan yazım

Yaramı oxşasın öz əlləriylə,
Yandırsın qəlbimi köz əlləriylə
Bəzəsin saçımı tər gulləriylə
Məst olum qoynunda,bahardan yazım

Ay Solmaz, qanadsız de quş uçarmı?
Dilin parça-parça, arzun naçarmı?
Bağlı kapıları kimsə açarmı?
Durub qol götürüb,bahardan yazım...

TAHİRƏ MƏĞRUR

TANRı EŞQı

Nəsimi ruhunu salamlayıram,
Misralar qəlbimdə səcdəyə durub.
Tanrı sevgisini uca tutmuşam,
Mələklər ciynamdə xaniman qurub.

Külli-kainata verdiyim sual,
Üstümə qayıdır hər gün cavabsız.
Necə ki, hacılar həcc yollarından,
Qayıdır yurduna sakit, savabsız.

Nəsimi sözünə hərarət səpib,
Mərifət mülkündə alışan ocaq.
Eşqi ilə isinən bu misraların,
Həniri, istisi soyumayacaq.

“Ənəlhəqq” sözündə güzgülənir can,
Zərrənin qüdrəti cahana sığmır.
Mərifət mülkünü fəth eləyənlər,
Cahan sərvətini ovcuna yiğmir.

Nəsimi sözünü taxdim gözümə,
Dünyanı fəhm etdim hürufi kimi.
Asmişam Nəsimi misralarından,
Könlümü isidən Tanrı eşqimi.

SARALMIS GÜL GƏTİRMİŞƏM

Çoxdan ürəyimdə bir ah bítibdi,
Azıbdı ciğırım, yolum itibdi.
Daha bu canımdan ruhum gedibdi,
Gözümdə çağlayan sel gətirmişəm.

Daha baxammıram nurlu sabaha,
Ellerin yanında batdım günaha.
Ürəyim açılmır, susubdur daha,
Sazımda qırılmış tel gətirmişəm.

İndi ağlamaqdan gözlərim şışib,
Ureyim sizlayır, ciyərim bişib.
Tahire, arzular xəzana düşüb,
Əlimdə saralmış gül gətirmişəm.

NAXİSDI DÜNYA

Dərdin sinəsində qəlpələnir səs,
Ruhum xəstə düşüb, can verir həvəs.
Acların gözündə qara bir qəfəs,
Toxların gözündə naxışdı dünya.

Harayım yenə də çəkilib tarım,
Talanıb dövlətim, yox olıub varım.
Qırılıb içimdə ümid yollarım.
Ahımdan od tutub alışdı dünya.

Öpübdü alnından min-min illərin,
Qərib rüzgarların, acı yellərin.
Keçir köynəyindən hey fəsillərin,
Gah bahar, gah payız, gan qışdı dünya.

Min bir işvəsiyle batıb günaha,
Haqqın sorağıyla gedir sabaha.
Külli-kainatda qadir Allaha,
Əzəldən əbədi alqışdı dünya.

SƏHV SALIB

Dünyanın kədəri göylərdən düşüb,
Cahanı Tanrıının özü səhv salıb.
Tale yollarına vaxtsız çən düşüb,
Təbiət qış ilə yazı səhv salıb.

Bəm olan ömrümün zili gəlməyib,
Arzunun, həvəsin seli gəlməyib.
Ya bəxt yaritmağa əli gəlməyib,
Ya Tanrı yazanda sözü səhv salıb.

Taleyim bezibdir amandan, daha,
Çoxu əl çəkibdir imandan, daha.
Günahım günahkar zamandı daha,
Doğrunu aldadıb, düzü səhv salıb.

Tahirə, isiq yox bəxtin yolunda,
Tellərim ağardı qəm qirovunda.
Ürək hey çırpinır dərd tilovunda,
Onu həyatın bəd üzü səhv salıb.

KÖNÜL SƏSSİZ

QADIN

Dünyanın dərdini tək tənha cəkər
Evində həm xanımdır, həm də ki, nökər.
Sevər, sevdiklərinin qayğısına çəkər
Yoruldum deməyən o, tənha qadın

Gecələr hər kəsdən gizli ağlayar
Xəstə balasının dərdinə yanar.
Gunduzlər şənlənər həyat canlanar
Dərdini qəlbində gizlədər qadın.

Kənardan baxanlar bəxtəvər deyir
Nə dərdi var ki , hamı söyləyir
Üzündə təbəssüm gülüş olsa da,
Gözüylə tənhayam piçıldar qadın.

O dürüstdür , sadiqdir öz sevgisinə
Həyat yoldaşına, ailəsinə.....
Bəzən unudulub, tərk edilsə də,
Yenə də sənmayıb, yaşayar qadın!....

BU SEVGİMİZİ TARİX YAZARMI?...

Bir zaman sevирəm söylədim sənə
Gözlərin sevincdən necə parladı.
Ölürəm söyləsəm sənə bu dəfə
Görəsən gözlərin heç ağlayarmı? ...

Sevdim, ürəyimi verdim mən sənə
Bu qəlbim,bu canım sənə halaldır.
Bu qalan ömrümü fəda eyləsəm
Ürəyin bu eşqə yas saxlayarmı? ...

Sevəndə and içdik, bu ilk və sondu..
Bu sevgi həyatımızı bəzəyən dondu.
Mən sevgimi qoruyub, sənə inandım
Sən söylə, bu sevgimizi tarix yazarmı? ..

Sevgi....bu kəlmə əzizdir mənə
Eşq, sevgi mənasız gəlməsin sənə.
Sevgini gözlərin hiss etdirməsə
Sevdiyin bu sevgiyə heç inanarmı?....

Sev, sevginlə yaşa,yarat sən
Sevgi butun qapıları açar,bir bilsən.
Sevgi aldığımız bir nəfəs isə
Nəfəssiz bir insan de, yaşayarmı?...

AY ANA

İllər ötür, ömür keçir
Zaman məni yıxıb keçir.
Həyat mənə bir dərs keçir
Sınanıram mən, ay ana.

Saçlarımı düşübdür dən
Gözlərim yol çəkir hərdən.
Düşünürəm səni məndən
Kim ayırdı bəs, ay ana.

Sanki dündü bu olanlar
Məni can dostu sananlar
Canım deyib çağırınlar
İndi tanımır, ay ana.

Yolum yaman uzaq düşüb
Dost tanışım məndən küsüb.
Məni səndən uzaq bilib
Tənha sanırlar, ay ana.

Qərib eldə tək qalmışam
Pərvanə tək alışmışam.
Allahima yalvarmışam
Səni yenə görüm, ana.

Bir oğlum var, bir də qızım
Bir qışım, biri yazım.
Artıq sözlər nəyə lazıim
Darıxmışam mən, ay ana.

GÜLMAYƏ QASIMOVA

AY ANA

Həyatda varlığın böyük ümiddir.
Nə yaxşı dünyada sən varsan, ana.
Toxunur üzümə nurlu sıfətin.
Qəlbimə çilənir nurun, ay ana.

Ömrümə günümə dayaqsan, ana.
Varlığın dünyama xoşbəxtlik vermr.
Başımı qoyanda köksünün üstə.
Qəlbinin səsini duyuram, ana.

Gəlir qulağıma sözün-söhbətin.
Şirin şöhbətlərin mənə hədiyyə.
Nə yaxşı, nə yaxşı sən varsan, ana.
Ömrümə xoşbəxtlik verirsən, ana.

Titrəyən əlindən yapışram mən
Əlinin hərarəti isidir məni.
Nə yaxşı dünyada sən varsan, ana.
Üstünə düşməsin boran, qış, ana.

Tanrı amanında qalasan, ana
Qəlbimi yaşadır sənin varlığın.
Nə yaxşı dünyada sən varsan, ana
Varlığın əzizdir övladlarına.

GƏL ŞƏHİD QARDAŞIM YUXULARIMA

Dərdli günlərimin əziz qonağı
Gəl əziz qardaşım, gəl şəhid qardaşım yuxularıma...
Sənsiz səni öz dünyamda axtarıram mən.
Səni yuxularda tapıram ancaq
Tez - tez qonaq gəl yuxularıma.
Gəl əziz qardaşım, yuxular görüş yeridi....
Gəl şəhid qardasım yuxularıma...
Darıxıram, yaman darıxıram mən
Sanıram harasa getmisen yenə
Gunlərin bir günü qayıdacaqsan.

Gəl əziz qardasım, gəl şəhid qardaşım yuxularıma.....
Yoxlugun üzüb ömrümü mənim
Bəs edən göynərti qoyub getmisən
Köcdün....Bu dünyadan əbədi köçdün....

Tügyan edir qəlbim bu yoxluguna
Yoxluq havasına kökləndi qəlbim.

Gəl əziz qardaşım, gəl şəhid qardaşım yuxularıma....
Gedişinlə hər şeyi aparmışan sən
Sən gedəndən həsrət qalmışam sənə.
Ömürlük göynərti bəxş etdin mənə
Sənin dərdin hər dəndlərdən betərdi.
Başdan başa göz yaşları, qəhərdi.

Gəl əziz qardasım, gəl şəhid qardaşım yuxularıma.....
Bir ömürə bərabər qəm, nisgil qoydun
Şadlığında qəm, hər günümde qəm.
Həzinlik, sənsizlik qoyub getdin sən...
Nakam, dərdli günlərimin əziz qonağı.
Yuxularıma gəl əziz qardaşım.....
Öz dünyamda axtarıram mən səni
Tez-tez qonaq gəl yuxularıma
Gözləyirəm səni yuxularımda.
Sən yuxuma gələndə
Unuduram zaman sərhədlərini. ...
Gəl, qonaq gəl, əziz qardasım,
Gəl, şəhid qardaşım yuxularıma.....

SAMİR HƏSRƏT

YARASI QANAYAN ÜMİDLƏRİM

Bilirsən mən necə haldayam, gülüm
Gecə həsrətinlə öpüşürəm mən.
Bu ağrı acını unutmaq üçün
Birtəhər həyatdan yapışıram mən.

Yoxluğun iynətək batır qəlbimə
Acısı yaman çox incidir məni.
İlahi, gecələr bitməzmi bu dərd
Bütün varlığımla sevirəm səni.

Sənin həsrətindən ruhum yorulub
Yorulmuş ruhumu gəl qoru, Allah.
Yarası qanayan ümidlərimi
Gəl özün əlinlə sən sarı, Allah.

ÖMRÜMÜN SƏNSİZLİK ÇAĞI

Yatağım soyuqdur əllərim kimi
Ürəyim isinməz şirin sözündən.
Həsrətin ruhumu incidir mənim
Dərd gəlib yuvasın qurub dizimdə.

Ömrümün sənsizlik çağındayam mən
İçimdə son ümid çöpü də sönüb.
Hər zaman sevginlə gülən ürəyim
Gör necə sakit bir adaya dönüb.

İlahi, nə olar ovut qəlbimi
Yandırır qəlbimi bu hicran dağı.
Onun gözlərindən gözümə nur ver
Həsrətdən gözlərim kor olub axı.

BİR DAHA ÜRƏKDƏN SEVƏ BİLMƏRƏM

Bəxtimin yarası göynəyir hələ
Taleyim qismətim küsübdür məndən.
Qəlbimi ağrılar deşib dağıdır
Başım da ayılmır dumandan çəndən.

Bir anlıq özümə nəzər yetirib
Gördüm ki qəlbimdə tufanlar qopur.
Xoşbəxtlik qapısı açılmır hələ
Kədərin tozları qəlbimə hopur.

Bilinmir sevincin kədərin yaşı
Kədər də dəyişib artıq rəngini.
Qəlbim məzarlığı çox xatırladır
Orda sayı artıb gül çələnginin.

Həyata yenidən boylanmaq üçün
Yox ola gözümdən kədər qüssə qəm.
Əgər dərd dağından aşa bilməsəm
Bir daha ürəkdən sevə bilmərəm.

MƏNİ XATİRƏLƏR YAŞADIR, GÜLÜM

Ömrümün baharı payızə dönüb
Qəlbimi islatmir yağışlar, qarlar.
Gözümün önungdən xeyalın getmir
Təkliyə şahiddir qoca divarlar.

Sənsizlik qəlbimə qənim kəsilib
Həsrətin yanğısı hələ də sönmür.
O, qədər acılar yaşatmışan ki,
Ürəyim mənimlə danışmir dinmir.

İsti nəfəsinə möhtacam daha
Tənhalıq qəlbimi üzündür gülüm.
Yoxluğun sinəmə çəkilən dağdı
Məni xatirələr yaşadır gülüm.

ZİYAFƏT TOVUZLU

BAHAR

Gül-gülə qarışıb, çiçək-ciçəyə,
Baharin nə gözəl qoxusu gəlir.
Küləklər oxşayır yaşıl otları,
Təbiətin sanki yuxusu gəlir.

Quşlar cəh-cəh vurur bağda bağçada,
Günəşin istisi çaylara keçib.
Yazın gəlişilə sevindirərək,
Təbiət torpağı yaşıl don biçib.

Ağaclar ötəşə durubdu sanki,
Başında hamsının ağ örپəyi var.
Arı nəğmə deyir ağ çiçəklərə,
Onun da bahara “qəsidə”-si var.

Bahar başdan- başa nazdı qəmzədi
Oyanıb torpaqda, oyanıb daş da.
Allahın ən gözəl möcüzəsidi,
O, gözəl yaranıb, gözəldi başda.

PAYIZ

Yenə payız fəsli qonaqdır bize,
Tökülür yarpaqlar çıxıbdır dizə.
Küləklər qonaqdır yenə dənizə,
Yenə narın-narın yağışlar yağır.

Günəşin göylərdə izi bilinmir
Səmada niyəsə quşlar görünmür.
Sərinlik yayılıb çöllərə düzə,
Buludun gözündən yaşlar silinmür.

Payız başdan-başa nağıldı bəlkə,
Onda qəriblik də hüzündə vardır.
Payızın havası düzlərdə nəmsə,
Zirvəli dağlarda bir azca qardır

FƏLƏK

Dərdlərə dözümüm qalmayıb artıq
Düşdüm xəstəliyə daha ay fələk.
Şikayət etməyə üzüm gəlməyir,
Zəmanə dəyişib yaman ay fələk.

Kimi kef çəkər, kim qalib darda
Toxun nə xəbəri ac qalib harda.
Gör nələr baş verir qoca dünyada,
İnsan-insan deyil, indi ay fələk.

Ziyafət söyləyər sözün doğrusu
Oğrunun əyrinin yoxdu qorxusu.
İstəyən talayır,çapanda çapır
Tərsinə dolanır çərxin ay fələk.

BOYUN ƏYMƏDİM

Nə yaşadımsa mən yaşadım
Yaşadığım bir qəpiyə dəymədi.
İllər məni yorğun saldı nahaqdan,
Əzab güldü, kədər güldü əymədi.

Möhkəm durdum, möhkəm oldum həyatda
Çəkdirdilər,amma boyun əymədim.
Nə gördümsə qəbul etdim Allahdan
Öldürdülər,pislik nədi bilmədim.

Baş açmadım bu dünyadan işindən
Mən yaxşıyam yaxşılardın hardadı.
Saf gəlibdi, saf gedəcək Ziyafət
Cəhənnəmin, cənnətin də ordadı.

XALIQ LAÇINLI

DÖNDÜ

Ümidlərim göyərmədi,
Arzularım daşa döndü.
Elə keçdi ömür-günüm,
Vaxt köçəri quşa döndü.

Bəsim oldu çoxum, azım,
Qəm üstündə ötdü sazım.
Min həvəslə gələn yazım
Birdən-birə qışa döndü.

Azmi olub gör-görəcək
Çox dərdimi kim böləcək?!
Kim duyacaq, kim biləcək?!
İşim qova-qaça döndü.

Xalıq, acı yellər əsdi,
Qəza gəldi, yolu kəsdi!
Tale döndü, qismət küsdü,
Neçə istək puça döndü.

GƏTİRMİŞƏM

Oyan, gülüm, bir baş götür məzardan!
Götürüb üstünə el gətirmişəm.
Bir ağlayıb məzarını yumağa,
Yığılıb gözlərimə sel gətirmişəm.

Sənsizəm, əzizim, dərd məni təklər!
Mən necə yanıram bilər mələklər.
Bu yaz tez açıbdır güllər, çiçəklər,
Bəslədiyin bağdan gül gətirmişəm.

Mənə bir yuxudur o sənli çağlar,
Əlac axtardığım pirlər, ocaqlar.
Yaman kürləşibdir sənsiz uşaqlar,
Acıclar yamanca dil, gətirməşəm.

Bilirdim bu yerdə yatan oyanmaz,
Ocağı da yanmaz, şamı da yanmaz.
Xalıqəm, gözümde yaşım dayanmaz,
Oyan məzarından, sil, gətirmişəm.

QALIB

İlahi, çox oldu görəcəklərim!
Dağıldı bildiyim, biləcəklərim.
Çıxıbdır yadımdan deyəcəklərim,
Pozulub yaddaşım, yadımmı qalib?!

O idi həyatım, qolum, qanadım,
Dizimdə taqətim, sözdə inadım.
Onunla çəkilib hörmətim, adıım.
Daha o hörmətim, adımmı qalib?!

Sevinc də tükənib bitərmiş, demə,
Torpağa qarışıb itərmiş demə
Günlər var günlərdən betərmiş demə
Sovrulub ocağım, odummu qalib?!

Çatmadı mənzilə, izim yarımcıq
Doymadı gözündən, gözüm, yarımcıq,
Xalıqəm, söhbətim, sözüm yarımcıq,
Pozulub, ağızında dadımmı qalib?!

RAMİLƏ ATƏŞ

QARABAĞA GEDİRƏM

Gəzirəm torpağımı mən qarış-qarış,
Mənə Ağdamımdan, Şuşadan danış.
Xəyalım Laçında, Zəngilandadlr,
Kəlbəcər, Xocalı, Cəbrayıldadır.

Füzuli torpağı şəhidlər verib,
Zəngəzur Mahalı bizlərdən gedib.
Ağdərəm, Qubadlım nələrdən keçib,
Daha qalmayıbdır səbrim, tükənib
Xəyalım Xankənddə, Xocavənddədir.

Əsgər paltarımı geyib əynimə
Mən də sarılmışam silaha bu gün.
Gedirəm Qarabağa, xəyal qurmuşam,
Müsəlləh əsgərtək hazır durmuşam.

YAĞIŞ

Göylərdən ruhuma ələnən yağış
Ruhum təzələnir təzə il kimi.
Yağ apar özünlə qəmi -qüssəni
Qəlblərə nur gətir yağış, ay yağış.

Yağırsan nağıla bənzəyir şəhər
Damlalar bəzəyir pəncərəmizi.
Qaranlıq səhərim sənlə açılır
Nurlu sabahımsan yağış, ay yağış.

Yanan qəlblərə yağ, söndür o odu
Sülh olsun dünyada, amalım budur.
Yağ, uca dağlara, geniş düzlərə
Elimə, obama yağ, yağ, ay yağış.

Ruzi bərəkətsən, saflıq rəmzsən
Aydın səmalarda gəzən gəmisən.
Yağ uca göylərdən, günahlar itsin
Qəlblərə nur gətir, yağış ay yağış.

DÜNYA GÖZƏLDİR

Dünya çox gözəldir, onu qoruyun
Salxım söyüdlərin saçın darayın.
Axan şəlalər, coşan ləpələr,
Yamyaşıl meşələr bizimdir axı,
Dünya çox gözəldir, gözəldir axı.

Dünyanın baharı, güllü yazı var,
Şaxtalı qışı var, bəyaz qarı var.
Qızılı payızı, isti yayı var,
Dünya çox gözəldir, gözəldir axı.

Laləli düzlərə baxıb heyran ol,
Dünya nə gözəldir elə burda qal.
Şehli çiçəklərdən dəstə tut, gətir
Dünya çox gözəldir, gözəldir axı.

Nəğmə qos bu elə, avazla oxu,
Yaşıl sarmaşıqdan bir köynək toxu.
Götür yay kamani, nişan al oxu,
İnsaf et, qəlbimdən vurma amandır
Dünya çox gözəldir, gözəldir axı.

Qəlbimdən vurarsan dünyam qaralar,
Bu dünya qəlbimdə yaralar bağlar.
Yoxsa qara gözlər yaş tökər ağlar
Dünya çox gözəldir, gözəldir axı.

Yaşamaq gözəldir, yazmaq gözəldir,
Sevgiyələ yaşamaq daha gozəldir.
Dünyanı qoruyaq şərdən, iblisdən,
İblislər dünyadan yox olsun, getsin
Dünya çox gözəldir, gözəldir axı.

ELMİRA ASLANXANLI TURAN

NƏSİMİ ƏTRİ

Dilində yurd salan “ənəlhəqq” sözü,
Tanrıya uzanan yolundu, ustad!
Qardaş tək sarılıb haqqın boynuna,
İrfani misralar qolundu, ustad!

Baxıb bu dünyanın faniliyinə,
Sən özün-özünə sığmadın, ustad!
Dərdi elə sevdin, elə oxşadın,
Onun qapısından çıxmadin, ustad!

On səkkiz min aləm əksindi sənin,
Özün öz üzündə sən güzgüləndin.
Ucaldın “ənəlhəqq” ucalığına,
İrfan əhli üçün nə iman, nə din.

Haşimi, Qureysi ayətin olub,
Ruhun baharıdır Nəsimi adın.

Mələklər ətrini oxuyur hər gün
Sənsən əlifbası bu kainatın.

ORDADIR

Yönüünü əyləyin bu gedən köcün,
Ətri nə vaxt gələr qisasın, öcün?
Ürəyim alışır Cəbrayıl üçün,
Ziyarətim orda, Dirim ordadır.

Özüm öz boynumdan asılmış qolam,
Gərk bu dərd ilə boşalam, dolam.
Böyük Mərcanlıya uzanan yolam,
Ocağım ordadır, pirim ordadır.

Sonu haçan bitər bu ahu-zarın.
Gözləri yol cəkir necə məzarın.
Kimim var deyim ki, yaramı sarın,
Pələngim, aslanım, şirim ordadır.

Qoymayın silinsin o yurd adları,
Artır gündən-günə həsrət qatları.
Çağırın kişnəsin qeyrət atları,
Ana qucağı tek yerim ordadır.

Barı bir ümidin dər qönçəsini
Dinle Elmiranın inam səsini,
Qoxla Qurbaninin bənövşəsini.
Doğmaliq ətirli şeirim ordadır.

CƏBRAYIL

Dirili Qurbani söykənib dərdə,
Ağlayır əlində saz pərdə-pərdə.
Bir haray çırpınır xatırələrdə,
Üzünü səbrinə sixir Cəbrayıl.

Yaman kövrəlibdi Larican yolu,
Həsrət ümidlərin saçını yolub.
Ziyarət dağının gözləri dolub,
Gözdən bulaq-bulaq axır Cəbrayıl.

Böyük Mərcanlinin tutulub gözü,
Alışmir ocağı, sönübdü közü.
Dərddən qancır olub ümidin üzü,
Həsrətlə yollara baxır Cəbrayıl.

Kimsə yox, nə bacı, nə qardaş kimi,
Dərd axır üzündən qanlı yaş kimi.
Düşmənin səs-küyü qara daş kimi,
Hər gün taleyinə yağır Cəbrayıl.

Müqəddəs pirlərin, ocaqların var.
Qisasa köklənmiş qoçaqların var.
Qələbə soraqlı xoş çağların var,
Allahı imdada çağır Cəbrayıl.

TƏVƏKKÜL GORUSLU

GORUS - "GÖRÜŞ"

Gorus yazdım, "görüş" kimi oxundu,
Ana vətənimdi, Zəngəzur- Gorus!
Anlayışın zərrə qədər yoxunu,
Bunu bilir həm erməni, həm urus!

Erməni ölkəsi yaransın deyə,
Sovetlər kəsdilər, biçdilər məni!
Stalin dəyməzdi, anla gürcüyə,
Müsəlman türk idim, seçdilər məni!

"Hay" da ki, rusların tulası idi,
Bir parça torpaqçün namus satırdı.
Bu əbləh Qafqazın bələsi idi,
Kilsəsi yatmadı, ara qatırdı!

Irəvan xanlığın Yerevan edib,
Bir ölkə qurdular türk diyarında.
Dağımı, meşəmi, torpağım didib,
Adını qoydular "hay" əyarında!

İkinci qurban da Zəngəzur oldu,
Erməni at sürdü, yabı oynatdı.
Asayış yox oldu, nə hüzur oldu,
Erməni xisləti ikrah qaynatdı!

İndi də Qarabağ zillətə qalıb,
Yağı tapdağında ah-fəğan edir!
Yurd-yuvam sonuncu "millətə" qalıb,
Behiştim, cənnətim əlimdən gedir!

Anla ki, Gorus da Vətən torpağı,
İnşallah Qafanda rastlaşarıq biz.
Unutma, zikr elə Mehri, Sisyani,
Bax orda "görüş"üb dostlaşarıq biz!

MƏNİM ÖLÜMÜMÜ İSTƏYƏN ADAM

*(Çox sevdiyim bir dostum, mən o torpaqlardan
çixmazdım, ölünlərdən biri olardam-dedi!)*

Mənim ölümümü istəyən adam,
Ölərəm yurd yerim qayıtsa əgər!
Razıyam ölümü bal kimi dadam,
Ölümüm milləti oyatsa əgər...!

Raziyam...ölmədim, orda qalmadım,
Ayaqda olsam da ölmüş kimiyəm.
Mənfur ermənidən qisas almadım,
Qeyrəti, namusu bölmüş kimiyəm!

Mənim ölümümü istəyən adam,
Anamız bizləri fərqlimi doğdu?
Sənin düşüncənlə mən sənə yadam,
Gedəcək bir başqa vətən də yoxdu!

Raziyam qarışım torpağa orda,
Gedək əllərinlə məni dəfn elə!
Dönüb də qeyd edib restoran, barda,
Sonra da ruhuma bir rəhmət dilə!

Mənim ölümümü istəyən adam,
Hər şəhid verdikcə mən də ölürmə!
O qədər sizladıb, ağladıb Xudam,
Göz yaşım quruyub, dərddən gülürəm!

Mənim ölümümü istəyən adam,
Goruslu fərmanı duydu dilindən.
Gözünü qırpmaz ki, eyləsən edam,
Nuş ilə şerbət tək içər əlindən!

BƏHMƏN CABBAROĞLU

SACLARI AĞARMIS QIZI GÖRƏNDƏ

Qara saç içində ağ izi gördüm,
Açılmamış qalan cehizi gördüm.
"Bəxt üzüyü" itən bir qızı gördüm,
Saçları ağarmış qızı görəndə.

Keçdi qabağımdan gəlin kölgəsi,
Əlində güzgüsü, yaşlı yengəsi.
Gəldi qulağıma vağzalı səsi,
Saçları ağarmış qızı görəndə.

Anasın görürəm əli qoynunda,
Atası atalıq borcu boynunda,
Gözləyir qol açıb süzsün toyunda,
Saçları ağarmış qızı görəndə.

Üzündə təlaş var, təklik qorxusu,
Göylərə çəkilib ərşə yuxusu,
Ürəyimdən keçdi pisdir qonşusu
Saçları ağarmış qızı görəndə.

Arzular, diləklər çin olar bir gün,
Sənə qismət olar o toy, o düyün.
Tutarsan əlindən sevdiyin bəyin,
Baxıb "xoşbəxt olsun" deyərdim məndə
Saçları ağarmış qızı görəndə.

Ölüm məndən qorxur, mən ayrılıqdan,
Mən haqqqa gedirəm, o qaçıq haqdan.
Yoxluğa gedirəm, yaranıb yoxdan
Ölüm məndən qorxur, mən ayrılıqdan.

Məzarım dünyanın daş qalağında,
Ruhum azad gəzir "ruhlar bağında",
Cəsədim dünyanın künc-bucağında
Ölüm məndən qorxur, mən ayrılıqdan.

Sönük baxışlara nə qədər baxım,
"Daş gözdə" yaşlara nə qədər baxım,
Şəkilli daşlara nə qədər baxım
Ölüm məndən qorxur, mən ayrılıqdan.

Adın eşitdiyim dünya haradır,
Sonsuz boşluqlardır, üzü qaradır,
Yolunun sonluğu yoxluqlaradır
Ölüm məndən qorxur, mən ayrılıqdan.

Sonu əvvəlidir, əvvəli sonu,
Bir ömür üstündə min bir oyunu,
Gah qara geyinir, gah bəyaz donu
Ölüm məndən qorxur, mən ayrılıqdan.

BİR YERDƏ YAD EDƏK XATIRƏLƏRİ

Hər səhər, hər axşam yadına düşsəm,
Göz yaşı axıdib ağlama mənsiz.
Ağlayıb özünü üzmə gözəlim,
Yaralı qəlbini dağlama mənsiz.

Hər şeyin sonu var, ömrün də gülüm,
Xatırla mənimlə ötən günləri.
Qəbrimin üstünə gəl axşam, səhər,
Bir yerdə yad edək xatirələri.

Gedəndə arxaya, əksimə baxma,
Görüb üzündəki intizarı mən
Kövrələr daş qəlbim, inciyər ruhum,
Qəlbindən keçəni duyub üzündən.

Süzüb səmaları axtarma məni,
Ruhum səmalara qalxmadı sənsiz.
Cismim məzardadı, ruhum qəbində,
Nə mən sənsiz qaldım, nə də sən mənsiz.

Mənə ölü demə, incitmə məni,
Qəlblərdə yaşayan sözlərim qalıb.
Həkk olub torpağa öz vətənimdə
Böyük əksim qalıb, izlərim qalıb.

SÜLEYMAN ABDULLA

DÜŞMƏK NƏDİR

Qulağı qut olan kəslər bilir, səsə düşmək nədir,
Savaş açmaq, cəng eləmək, hecdən bəhsə düşmək nədir!

Gedən gedir öz sonuna dolayı yol uzandıqca,
Var-gəl etmək, fikrə dalmaq, qəmə kəsə düşmək nədir?!

Göydən yerə daş da düşər, yerdən göyə dua çatmaz,
Qismət nədir, tale nədir, bəxtə nəsə "düşmək" nədir?!

Arada bir gəşt eləyib gərnəşəndə xilqəti-şah,
Bulud dola, göy tutula, külək əsə,- düşmək nədir?!

Zər atmağa leylac gərək, ciğallılıqla zəfər olmaz,
Süleymandır oyun qatan, zərə "sə-sə" düşmək nədir?!

OLA

Edəsən məlhəmi nuş ki, cana bir xeyri ola,
Çıxasan varmağa xoş ki, yola bir seyri ola.

Alasan yanına bir dost, gedəsən, dönməyəsən,
Dalınca ağlamağa yar, yada ki qeyri ola.

Dərdləri azdırasan çəp, salasan səmtini kəc,
Əlindən düz keçə izlər, ləpirin əyri ola.

Ümidin çıxmaya fani, inamın nur saçılıa,
İşiqdan güc alasan ki, sabaha mehri ola.

Baxasan göylərə, - mübhəm, açıla sirri-xuda,
Gözünün gördüyü hikmət, sözünün sehri ola.

Adına baxma, Süleyman, hamı bilməz o dili,
Ya duyub-anlamağa, ya... deməyə təhri ola.

KEÇİR

Dost ürəyi dediyin badeyi-meydən keçir,
Biz yaşayan ağrılar naleyi-neydən keçir...

Canda təpər gərəkdir sinirməyə tənəni,
Dostluğun şəksiz yolu təmkini-heydən keçir.

Almağa dost könlünü yemək gərəkdir qəmi,
Acı dolu ağrılar əfsusi- "ey"dən keçir.

Hər sara qismət deyil qartal olmaq taleyi,
Ən uca ayrılıqlar dərgahı-leydən keçir.

Ən çətin anlarda da qırmaq olmaz qəlbini,
Könül dostu dediyin söhbəti-yeydən keçir.

Bəzən dözmək gərəkdir, hikkəsi boy verərsə,
Anlamağın qüdrəti sükuti- keydən keçir.

Müxənnətdən uzaq dur, dostsansa, Süleymana,
Aravuran kəslərin sözü hər şeydən keçir.

İDİ

Yola saldıq yolu, biz ki, səbəbi azmaq idi,
Gecənin rəngi qara, ağ sabahı yazmaq idi.

Sonu olmaz, deyənik, hikməti-dost söhbətinin,
Mövzumuz dost vəfəsi, dost, canımız da sağ idi.

Neçə nəhs dövrəni aşdıq, bu günə varmaq üçün,
Öten illər necə müşkül, necə bərbad çağ idı.

Deyəsi dastanı çoxdur, qaragün ağ saçın,
O döyüş günləri, cünki, qara dəndlər ağ idi.

Çağırı bilmədik ol söhbəti-dəryayə Niyazı,
Onun öz söhbəti varmış, sözü,- tək vurmaq idi.

Ürəyi dopdoludur, dürr səpə, Oqtay qağamın,
Süzülən gözlərə dərman, yuxudan durmaq idi.

Dostlara can sadağa etməyə hazırlı Süleyman,
Cünki, dostum dediyi dostları azman dağ idi.

MEHMAN GÖYTƏPƏLİ

GEDƏCƏYƏM BURALARDAN

*(Hər kəsin Allahı, Ona olan sevgisi,
ibadəti və itaəti qədərdir)*

Boyandıqca al qanıma,
İnandım hər yalanıma,
"Yüyən vurub dabanıma",
Gedəcəyəm buralardan...

Mən yalqızam, qəm silsilə
Ümid yanb dönüb külə
Qoşulub o gələn selə
Gedəcəyəm buralardan

Dilə tutub inadımı
Unudub dostu, yadımı
Çalıb qırıq qanadımı
Gedəcəyəm buralardan

Ahlarımıdı o daş, qaya,
Çetin bu qəm məndən doya,
Dərdlərimi çəkib suya,
Gedəcəyəm buralardan...

Bəsdi aldılar ahımı,
Kor etdilər sabahımı,
"Götürüb öz Allahımı",
Gedəcəyəm buralardan..

YAMAN OLURMUŞ OX DADI

Ürəyimə dəymə gülüm,
Qan sizib, laxta-laxtadı.
Yer dəyişib qəmlə sevinc,
Qəm çıxıb, yenə taxtdadı.

Gəzdim səni, o dağ, bu dağ,
Qopub düşdüm budağ-budağ,
Yaman olurmuş ovlanmağ,
Yaman olurmuş, ox dadı...

Doğranmışam dilim-dilim,
Qan ağlayır içim, çölüm,
Mən sənin acınam gülüm,
Acın bir gözü toxdadı...

Nə olar, kəsmə ülfəti,
Sənsən könlüm səltənəti,
Həsrətimin hərarəti,
Sinənə dəydi, toxdadı,,,

Qoyma, yanım, öz ahımdan,
Çıxammazsan günahımdan,
Qovma məni dərgahından,
Sənsiz bu ömrün yox dadı...
Sənsiz bu ömrün yox dadı...

TELLİ SƏNƏM BORÇALI

MƏN KİMƏM

Bəxtimin üzünə sökülməyib dan,
Arzum ümid-ümid yıxılıb atdan.
Köksündə Qarabağ ağrısı yatan,
Yaralı sözümdən soruş, mən kiməm.

Uzaqlarda qalan bir çağam indi,
Doğmaliq həsrətli qucağam indi,
Həniri sozalan ocağam indi,
Üşüyən közümdən soruş, mən kiməm.

Dərdimin boyunu olmadı əyən,
Çoxdu bu dünyada xətrimə dəyən.
Düşmən tapdağında hər gün inləyən,
Dağımdan, düzümdən soruş, mən kiməm.

Ömrü əsir düşən qərib bacınam,
Çəsməsi ağlayan Şuşa, Laçınam.
Düşmənlər baş qoyan ağ balıncınam,
Kədərli gözümdən soruş mən kiməm.

İrfan yollarında hikmətdir tacım,
Hər gün misra-misra ağarıb saçım.
“Qoşma” qardaşındı, “gəraylı” bacım,
Sənətdə izimdən soruş, mən kiməm.

Sözüm çicəkləməz, olmasam əmin, -
Ağrısı tükənmir dərdli sinəmin.
Eli Borçalıdır Telli Sənəmin,
Bircə yol sazımdan soruş, mən kiməm.

DİLİM DƏ ÜŞÜYƏN SÖZÜM - XOCALI

Yer yoxdu qoymağə bu dərdi-səri,
Geyib qəm köynəyi ömrün səhəri.
İsitmək olmayırla xatirələri,
Üşüyür ocağım, közüm, Xocalı.

Ahım bir ocağın sönmüş qorudu,
Məni dərd oxşadı, qisas qorudu.
Halını gördükdə nitqim qurudu,
Utandı içimdə dözüm, Xocalı.

Divarı uçulmuş qalamsan mənim,
Üz-gözü qanamış laylamsan mənim.
Ömrü əsir düşən balamsan mənim,
Qaradır yanında üzüm, Xocalı.

Ümid bağçasının gülləri solub,
Arzular neçə yol saçımı yolum.
İntiqam yolunun gözləri dolub,
Göynəyir dilimdə sözüm, Xocalı.

Bir gün enəcəksən kədər daşından,
Çiçəklər dərəsən arzu bağından.
Sənə müjdə dolu Zəfər çağından,
Xəbər verəcəyəm özüm, Xocalı.

"PƏYİZ MƏKTUBLARI" NƏ MƏKTUB

Aldım məktubunu, ay bəyaz saçlım,
Yenə həsrətinə bələndi qəlbim.
Əsdi ayrılığın acı yelləri,
Ovcumdan qum kimi ələndi qəlbim.

Əllərim uzanıb ümid sözünə,
Sözümə sözünün işığı düşür.
Nə olar, gecikmə, ay ömrüm-günüm,
Arzular dözümdən aşağı düşür.

Həsrət qapısını bağla, əzizim,
Üşüyür içimdə bu arzu, güman.
Sənin hənirinə tamarziyam mən,
Gəl oxşa boyumu, boyuna qurban.

Sənin həsrətinə həsrət qalmışam,
Bir misra ruhundan ruhuma boylan.
Mən vüsal ətirli gül bağçasıyam,
Bir misra, əzizim, ətrimə boyan.

ESMİRA MƏMMƏDLİ

VƏTƏN

Vətən doğma diyar, müqəddəs torpaq,
Əzəli, əbədi yurd yerimizdir.
Göylərə yüksələn üçrəngli bayraq
Sarsılmaz gücümüz, zəfərimizdir.

Bayraq yurdumuza sahibliyimiz,
Qələbə sancağı, şah vüqarıdır.
Bayraq birliyimiz, bütövlüyüümüz,
Vətən torpağının istiqlalıdır.

Yalnız onunladır istiqbalımız,
Ən əziz, ən şirin nemətdir Vətən.
Nahaq deməyiblər babalarımız,
Viranə də olsa cənnətdir Vətən.

Biz türk övladıyıq, hər zaman varıq
Ana vətənimiz Turandır bizim.
Özbək, türkmən, qazax, qırğız, tatarıq...
Müqəddəs andımız Qurandır bizim.

Sönməz ocağıdır haqq-ədalətin,
Türkün torpağıdır, elidir Turan.
Kökü bir, dini bir uca millətin
Sabaha uzanan əlidir Turan.

Keçib əsrlərin sərt sınagından,
Türkün Turan adlı həqiqəti var.
Alıb qüdrətini Tanrı dağından,
İnamı, imanı, sədaqəti var.

Vətən doğma diyar, müqəddəs torpaq,
Əzəli, əbədi yurd yerimizdir.
Göylərə yüksələn üçrəngli bayraq
Sarsılmaz gücümüz, zəfərimizdir.

DƏRDLƏ OYNAMA

Hər yetənlə qarışıb,
Qaynamaq olmur, bala!
Hər çalınan havaya
Oynamaq olmur, bala!

Oynamağın öz yeri,
Gülməyin öz yeri var.
Yaşamagın öz yeri,
Ölməyin öz yeri var.

İstərsən, yerdə oyna,
İstərsən, göydə oyna.
Dərdə də oynayırlar,
Lap elə dərdə oyna!

Təki dərdlə oynama,
Dərdlə oynamaq olmaz.
Bu günahı, babalı
Qanla da yumaq olmaz.

Neçə ildi, adamlar
Dərd havası oynayır.
Ürəyi qan ağlayır,
Yurd havası oynayır.

Əlacsız insanların
Ağrısı, acısıyla,
İnamıyla oynama.
Vətənin dərd əkilən,
Şəhid qanı tökülən
Torpagiyla oynama!

Çox oyunlar oynanıb,
Əyri gedib, düz qalıb.
Söz əmələ inanıb,
Əməl itib, söz qalıb.

Dərdlə oynama belə,
Dərdlə oynamaq olmaz .
Bu Vətənin dərdilə
Oyun oynayanları
Allah da bağışlamaz!

ƏLƏSGƏR TALIBOĞLU

BİR OVUC VƏTƏN OLAYDIM...

Keşkə hər an yurd uğrunda
Candan keçən mən olaydım.
Bu torpaqda cik-cik vuran
Sərçələrə dən olaydım.

Baxmayıb ağ, qarasına,
Bölük-bölük parasına.
Məlhəm olub yarasına,
Hər dərdinə tən olaydım.

Can deyəydim güləndə də,
Dərd üstə dərd gələndə də.
Elə bir gün öləndə də,
Bir ovuc Vətən olaydım.

BU GÜN YENƏ QUCAQ AÇDIM ARPAÇAYA

Nə müddətdir yolum ondan uzaq idi,
Yurd sevdalı könlüm onsuz sazaq idi.
Gedəmmirdim,fələkdənmi tuzaq idi?..
Qəlbimdəki duyğuları saya-saya,
Bu gün yenə qucaq açdim Arpaçaya.

Yol aldım mən Qoca Şərur torpağında,
Çılğın sulu dərəsində,həm dağında.
Xoş ahəngin zümzüməsi dodağımda,
Qəlbimdəki duyğuları saya-saya,
Bu gün yenə qucaq açdim Arpaçaya.

Eşqi ilə zaman-zaman hey yanaram,
Onsuz ömrü “ömür”-deyə heç sanaram?..
Bu diyarın ər oğultək qətrə-qətrə,
Gilə-gilə bu torpağa mən damaram,
Qəlbimdəki duyğuları saya-saya,
Bu gün yenə qucaq açdim Arpaçaya.

Qucaqlayıb basdim bərk-bərk ağusuma,
Həsrətimin düşdüm vüsal yağışına.
Tutun məni bu sevdanın “qarğışına”,
Qəlbimdəki duyğuları saya-saya,
Bu gün yenə qucaq açdim Arpaçaya.

MAİS TƏMKİN

VƏTƏNDİR

Büllur bulaqların qaynan çeşməsi,
Yurdumun çəməni, dağı, dərəsi.
Mavi dalğaların bəyaz ləpəsi,
Kür-Arazım, göy Xəzərim Vətəndir.

Ulu babalardan milyon il qabaq,
Nəsillərə əmanətdir bu torpaq.
Döyünen ürəyim Şuşa, Qarabağ,
Göyçə eli, Zəngəzurum Vətəndir.

Doğrunu deməkdə çəşmayıb zəndim,
Ruhuma nəşədir şəhərim, kəndim.
Borçalım, İrəvan, qədim Dərbəndim,
Xəyallarım, duygularım Vətəndir.

CAHANA SİĞMAZAM

Hər igid qəhrəman çəkdikcə nərə,
Endirər zərbəni haqsıza, şərə.
Qubadlı, Zəngilan, Ağdam, Ağdərə,
Qızıl tachı Kəlbəcərim Vətəndir.

Bağlı qapıları, a dostlar, açın,
Sönmüş ocaqlara nur, işiq saçın.
İşgalda inləyən Xankəndi, Laçın,
Ürəyimdə dərd-qubarım Vətəndir.

Xalqım seçən olub namərddən mərdi,
Hər oğlu Koroğlu qeyrətli ərdi.
Qövr edir ürekdə Xocalı dərdi,
Cismidə can, şah damarım Vətəndir.

Fərqi yoxdur, aran olsun, dağ olsun,
Yurdumun hər yanı çılcıraq olsun.
Arzumuzu - ana vətən sağ olsun,
Düz peymanım, düz ilqarım Vətəndir.

Hər qaynar budaqda, hər axar çayda,
Bir qurtum dadmasan, axı, nə fayda?
Bakım bu taydadi, Təbriz o tayda,
Ortadan bölünən yarı - Vətəndir.

Qoy qəlbimiz yurd eşqiyər döyünsün,
Bir Vətənlə, Vətən biznən öyünsün.
Mais Təmkin, qoyma vətən bölünsün,
Qoru bu Vətəni, qoru, Vətəndir.

DAĞLAR

Vətən keşiyində dayanan ərdi,
Xeyrə könül açar, şərə sipərdi.
Özü başdan-başa qızıldı-zərdi,
Aldanmaz nə qızıl, nə zərə, dağlar.

Zirvədə qartalın zəfər səsiylə,
Kəkliyin, turacın züzməsiylə.
Könüllər ram edən möcüzəsiylə,
Yaradıb hər yanda mənzərə, dağlar.

O kimdi, hüsnünə baxıb-coşmadı,
Sevinci qəlbində aşib-daşmadı.
Sirli qıflıbənddi, təcnis, qoşmadı,
Sığışmaz bir şeirə, qəzələ, dağlar.

Bitib-tükənməyən bir xəzinədi,
Hər yetən dərk etməz bu ecaz nədi.
Köksündə qayalar mər-mər sinədi,
Bənzəyir can alan gözələ, dağlar.

Yamyaşıl ağaclar sağı-solunda,
Bir yeni dünya var, hər bucağında.
Ömrümün çiçəkli, güllü çağında,
Ruhumu yenidən təzələ, dağlar.

ZİBA HÜSEYNOVA

GÜNÜM KEÇDİ KƏLBƏCƏRDƏ

Göz oxşayan yaylağında,
Günüm keçdi Kəlbəcərdə.
Gözəl səfali dağında,
Günüm keçdi Kəlbəcərdə.

Seyr etdim bağça-bağları,
Gördüm xınalı dağları.
Ömrümün gözəl çağları,
Günüm keçdi Kəlbəcərdə.

Duydum ətrini gülərin,-
Nəğməsini- bülbüllərin.
Mənim uşaqlıq illərim,
Günüm keçdi Kəlbəcərdə.

Aləm idi, mağar toyu,
Unutmaram, ömrüm boyu.
Möczəydi İstisuyu,
Günüm keçdi Kəlbəcərdə.

Heyranıydım yamac, yalın,
Lalənin üzündə xalın.
O illəri hardan alım?
Günüm keçdi Kəlbəcərdə.

GÜL KİMİ DOSTLARIM VAR

Hər biriniz bir ürək,
Bir yerdə deyib-gülək.
Nə yaxşı ki, sizintək,
Gül kimi dostlarım var .

Sirdaşım, həmdəmimsiz,
Sevincimsiz, qəmimsiz.
Mən sizin, siz mənimsiz,
Gül kimi dostlarım var .

Əzizsiz hər biriniz
Yox olsun, dərd-sərimiz.
Qəlbimdədi yeriniz,
Gül kimi dostlarım var .

Sizə canım deyirəm,
Tərif yazıb, öyürəm .
Baş tacım eyləyirəm ,
Gül kimi dostlarım var .

Hər vaxt mənə yarsınız,
Uğur arzularınız.
Xoşbəxtəm ki, varsınız,
Gül kimi dostlarım var.

Ömür bağı gül-çiçək,
Ziba, güldən ətir çek.
İlahi olsun kömək,
Gül kimi dostlarım var !

ƏDALƏT İZZƏTOĞLU

VƏTƏN

Vətənimdən necə küsüm, inciyim?
Vətən mənim damarında qanımdır.
Anamızdan necə küsüm, inciyim?
O ki, mənim varlığımdır, canımdır.

Vətən məni bu günlərə çatdırıb,
Ömür verib, illərinə qatdırıb,
Şeir, sənət aləminə atdırıb,
O ki, mənim varlığımdır, canımdır.

Vətən mənim torpağımdır, daşımıdır,
Ucal Vətən! Ucalığın başımdır.
Şanlı tarix əbədi yaddaşımıdır,
O ki, mənim varlığımdır, canımdır.

İran-Turan hamısı qardaşımıdır,
Kür-Arazım elə bil göz yaşımıdır.
Məkkə-Mədinəm də qəlb sirdaşımıdır,
O ki, mənim varlığımdır, canımdır.

İzzətoğlu, vətəninə sən də yan,
Görəsən olarmı, Vətəndən doyan?
Vətənin yolunda ürəklə dayan,
O ki, mənim varlığımdır, canımdır.

MƏNI DEYİRLƏR

Çiçəkləyən ağaclar barın verəcək,
Almasın, heyvasın, narin verəcək,
Bağbani olmasa xarın verəcək,
Bağbansız şairəm, məni deyirlər.

Şeytan bizi yolumuzdan azdırıb,
Quyumuzu yaman dərin qazdırıb,
Dərdi, qəmi taleyimə yazdırıb,
Dərdli bir şairəm, məni deyirlər.

Şeirim düzülüb qəmimdən gəlir,
Vətənə sevgidən, dəmimdən gəlir,
Yazdığınış şeirlər təbimdən gəlir,
İlhamlı şairəm, məni deyirlər.

Dağların başında duman görünəsə,
İldirim, firtına, tufan görünəsə,
Məşəqqət, qiyamət, boran görünəsə,
Çoşqun bir şairəm, məni deyirlər.

Qələmim əlimdə hey yazır, yazır,
Yazdıqça xəyallar başımda azır,
Düşmən vətənimə məzarlar qazır,
Naməkam şairəm, məni deyirlər.

Ədalətəm, haqqı danan deyiləm,
Nahaqqqa haqq demə, qanan deyiləm,
Düşmənin halına yanan deyiləm,
Amansız şairəm, məni deyirlər.

ÜRƏK NECƏ DÖZSÜN BU AYRILIĞA?

Yadıma yurdumun dağları düşür,
Həsrətdən quruyan bağları düşür,
Gənclik illərimin çağları düşür,
Ürək necə dözsün bu ayrılığa?

Xəyalımda canlanır o gözəl aləm,
Ürəyimdə kədər, gözlərimdə qəm,
Başımda fırlanır, bütün bu aləm,
Ürək necə dözsün bu ayrılığa?

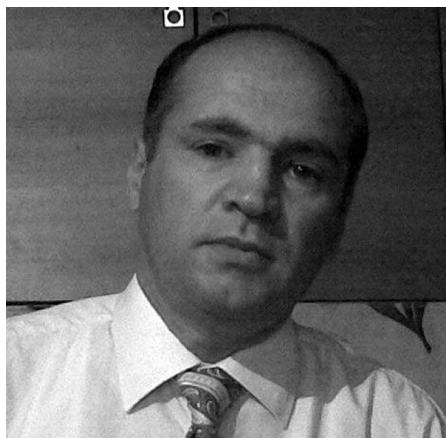
Ağdam, Füzuli, Cəbrayıl, Laçın,
Qarabağa gedən yolları açın.
Günahı nədədir ağarmış saçın?
Ürək necə dözsün bu ayrılığa?

Dağlarım həşərat yurduna dönüb,
Vətənimdə neçə ocağım sönüb,
Fələyin üzü də yamanca çönüb,
Ürək necə dözsün bu ayrılığa?

Elimdən görəndə bir el adamı,
Ürəklər yaxındır, alır qadami.
Qaytaraq elləri, qalsın yadamı?
Ürək necə dözsün bu ayrılığa?

Ədalət qocalıb yurduna dönsə.
Dağlarım bu gəlişimə sevinsə,
Necə olacağam görən ay Allah?
Ürək necə dözsün bu ayrılığa?

XƏZƏR MƏSİMOV

ANAM

*Anam Ərkinaz xanımın
əziz xatırəsinə*

Həzin bir nəgmədir şirin laylası,
Çağlayır qəlbimdə səsi, sədasi,
Gördüyüm yuxunun bəyaz sonası,
Mənim öz anamdır, Ərkinaz anam.

Gizlədib qəlbində dərdi, qubarı,
Ömrümə bəxş edib gözəl baharı,
İncə əllər ilə çəkən tumarı,
Mənim öz anamdır, Ərkinaz anam.

Övladına bağlı andı, duası,
Ömrümə nur saçır onun ziyası,

Halallıq, təmizlik olan mayası,
Mənim öz anamdır, Ərkinaz anam.

Hamidan doğmadır, hamidan əziz,
Övlada sevgisi sahilsiz dəniz,
Saf olan, pak olan, müqəddəs, təmiz,
Mənim öz anamdır, Ərkinaz anam.

DOĞMA YURDUM İSMAYILLI

Şirvanın qucağı, dağlar ətəyi,
Dağların hasar tək, düşmən çəpəri..
Yaşıl meşələrin olmuş bəzəyi,
Dağların qartalı,- bu İsmayıllı...

Tarixin əsrlərin var yaddaşında,
Cavanşir tək mərdi, saxlar ruhunda.
Bu sənət məbədi, Lahic qanında,
Dağların qartalı,- bu İsmayıllı.

Tanıdar səni çox o insanların,
Şair, alim də, var ziyalliların..
Baba da, Musa da öz övladların,
Dağların qartalı,- bu İsmayıllı.

Məhşurdur hər yerdə o xalçaların,
Kəlağayı bəzək hər bir xanımın..
Qızıləhmədin də cana dərmanın,
Dağların qartalı,- bu İsmayıllı.

PAYIZDI SEVGİM

Payızdı düşüncəm, payızdı sevgim,
Sevgime məna bu incidən doğur..
Həsrəti olsa da ölməz bu eşqim,
Mənimlə köçü yox, hər zaman qalır.

Öz sevgisi ilə məni ovudan,
Ülvi məhəbbəti mənə anladır..
Qürbəti səçsə də gedən durnalar,
Mənimlə köçü yox, hər zaman qalır.

Düşsədə üstümə soyuq yellər,
Qelbimi üzütmür isti nəfəsi.
Olsada yarpağa, saralmış günlər,
Mənimlə köçü yox, hər zaman qalır.

Yağan bu yağışla ruhun nurumda,
Sevgimi tanıdırıb bu qızıl payız..
Olan hər daması, mənim qanımda,
Mənimlə, köçü yox, hər zaman qalır.

TAMELLA PƏRVİN

İLAHİ

Söylə sən, neyləyim bu qəm selində?
Tutum ətəyindən, çıxım, İlahi?
Səni mədh eyləyim ölənə qədər,
Sənsən mənim varım, yoxum, İlahi.

Əlimi atıram cupə, dayanmır,
Meyl göstərirəm ipə, dolanmır.
Bu seldə dağ gedir, təpə dayanmır,
İzn ver, bu bəndi yixim, İlahi.

Tacımı əllərdən al, qoy başıma,
Çəkir ətəyimdən, gələr yaşıma.
Hələ döyəcləyir daşı başıma,
Qurtarmır bunlardan özüm, İlahi.

Dayanmır, talayır, söz gülşənimi,
Ovlayır gülümü, yasəmənimi,
Elə yollarımda qurur tələni,
Hansı səmtə dönüm, axım, İlahi?

Göstər qüdrətini şəhadətim... Sən,
Dinim, imanımsan, imamətimsən,
Ucasan, alisən, ibadətimsən,
Hökm elə, əmr ver... görüm, İlahi.

SEVMİRƏM

Günü-günə calamaqda felin nə?
Uçub gedir arzularım, sevmirəm...
Səndən sonra gəlməyiblər dilimə,
Sevib gedir arzularım, sevmirəm.

Yox olublar aparmışan özünlə,
Nə soraqdı, gözlərindən gözümə.
Yox marağım ilməsinə, gülünə,
Çıxıb gedir duyğularım, sevmirəm.

Sən ki, məndən gec alırsan. Unutdun?
Öz sevgindən uc alırsan. Unutdun?
Hər gün bir az qocalırsan. Unutdun?
Tər qönçədi budaqlarım, sevmirəm.

DAŞ ATMA...

Bir buz heykəliyəm, daş atma mənə,
Tanrıının zövqüyəm, sınaq yeriyəm...
Atanın arzusu, ananın dərdi,
Bacıya, qardaşa qınaq yeriyəm.

İndi quraqlayıb qurumuş bəndə,
Bu ensiz vadidə gəz, dolan, hələ.
Yoxdu ələ gələn cüpdə, düzündə,
Hələ də deyirlər, diləklər dilə.

Tanrı qəm göndərər, tapar iyəsi,
O, kimdi, yoxdu bir oyuq dəyəsi.
Küləklər teylənən yerin əyəsi,
Həm də eki, sirryəm, qaçaq yeriyəm.

Gəl məni qovlama belədən-belə,
Bir yer göstərmisən ağlaya-gülə.
Tüpürüm saçımı taxdığın gülə,
Vurduğun zərbənin, ucaq yeriyəm.

Müştəri gözüylə bərəlir gözün,
Necə də saxtadır söhbətin, sözün.
Mənəmmış sevgisi, dünyanın, düzün,
Əcələm, ülüməm, əzab yeriyəm.

Çəksənə əlini, tapam yolumu,
Qanıra bilməzsən, daha qolumu.
Oynatdın, oynadım mən öz rolumu,
Külündə gizlənən, ocaq yeriyəm.

GÜLSƏFA AYVAZOVA

BƏLKƏ BİR YUXUDUR

Səni gördüm, inanmadım gözümə,
Sanki bir yuxuydu bu gördüklərim.
Bədənim titrədi, dilim dolaşdı,
Bəlkə bir yuxuydu bu gördüklərim.

İnanmiram məndən ayrı düşmüsən,
Ayrılığın şərbətini içmisən.
Bəlkə başqa bir köçmüsən,
Bəlkə bir yuxuydu bu gördüklərim.

Karvanım tez köçür fani dünyadan,
Səbr versin özü, məni Yaradan.
Qəlbim yasdan çıxmır, könlüm qaradan,
Bəlkə bir yuxuydu bu gördüklərim.

Gülsəfayam, çox qayğılıyam,
Öz dilimə, öz elimə bağlıyam.
Eşq əlindən bir sinəsi dağlıyam,
Bəlkə bir yuxuydu bu gördükərim.

GÜLƏ-GÜLƏ

Eşqin zirvəsində tutardım qərar,
Düşməz idim səndən gen, bilə-bilə.
Hər sözün olsa da mənimçün qanun,
Yaşadım qayğısız, şən, gülə-gülə.

Ruhunu bilirom ürək işinin,
Hərənin bir yolu olur... düşünün.
Axı, öz yeri var umu-küsünün,
Səpmə saçlarıma dən, gülə-gülə.

Tale qismətimdir məni yandıran,
Duyğunun göylərə qanadlandıran.
Bəzi “dost”larımıdı mən yandıran,
Olurlar yolumda çən, gülə-gülə.

Mən yelkən olaram, sən isə gəmim,
Olardım sevimli könül həmdəmim.
Gülsəfa olmazdı bir dərdim mənim,
Gəzərdim beləcə mən gülə-gülə.

VƏSİLƏ HİDAYƏTQIZİ

TAQƏTİM YOXDU

Elə bil üstümə yixılıbdı daş,
Dözmürəm könlümdə dərd-qəmim çıxdu.
Ürəyim göynəyir, necə çalım saz ?
Daha yaşamağa taqətim yoxdu.

Bu payız ömrümə yaman sərt gəlir.
Ayrılıq ox olub bağrimı dəlir.
Tənhayam, yalqızam mənə dərd gəlir,
Daha yazmağa da taqətim yoxdu.

Sən xoşbəxt bəndəsən, mənsə kimsəsiz,
Söylə necə dözüb yaşışım sənsiz ?
Ömür keçib gedir səssiz - səmirsiz,
Tanrıının yanında hörmətim yoxdu.

Vəsilə çox düşdü ciğira, izə.
Hər yanı dolandin, gəlmədin bize.
On səkkiz yaşından gəlmişəm gözə,
Daha yaşamağa taqətim yoxdu.

DAŞIN ANASIYAM

Sıldırıım qayadan daşı götürüb,
Laylay çalışıb qucağımda yatırdım.
Həsrət məni qəm gölünə sürüyüb,
Çıxmaq üçün çırpındıqca batırdım.

Həzin - həzin laylay çaldım daşa mən.
Öz ömrümü başa vurdum , boşə mən.
Nə qədər yalvardım qara daşa mən,
Bir gün dilə gələr deyə sanırdım.

Özüm daşa döndüm, daş canlanmadı,
Kimsə evlad üçün belə yanmadı !...
Ulu Tanrı niyə məni anmadı ?
Ömür boyu mənki onu çağırırdım.

Nə dövlət isdədim, nə var isdədim,
Nə alma isdədim, nə nar isdədim,
Vəsilə ! Ömrünə bir bar isdədim,
Laylay deyib qucağımda yatırdım,
Mən laylamı qara daşa çalırdım.

BAHAR GƏLİR

Sona yetir axşamlar,
Elimə bahar gəlir.
Durum yanfırm şamlar,
Deyirlər bahar gəlir.

Yaşıllaşib səməni,
Gül bəzəyir çəməni,
Kimsə üzməsin məni,
Evimə bahar gəlir.

Tonqal yansın obada,
Bülbül qonsun yuvada,
Hamı yetsin murada,
Elimə bahar gəlir.

At qoşduraq düzlərnən,
Xonça quraq qızlarnan,
Yallı gedək sizlərnən,
Elimə bahar gəlir.

Yumurtalar boyanır,
Torpaq bu gün oyanır,
Vəsilə zor dayanır,
Elimə bahar gəlir.

AYGÜN HÜSEYN

NƏSİMİ

Qəlbində çağladı irfan dənizi,
Üzdü duygu-duyğu kamala doğru.
Allahı axtardı öz ürəyində,
Yüyürdü bu hüsnü-camala doğru.

Cəddi ürəyinə salmışdı işiq,
Hər bir kəlamından nur ələnirdi.
Onun ruhundaki ilahi sevgi,
Günəşin özü tək şölələnirdi.

"Ənəlhəqq" sözünün əlindən tutub,
Könül aləmini gəzdi, Nəsimi.
Haqqın dərgahına gedən yol üstə,
Müqəddəs haraydı, səsdi Nəsimi.

HƏCƏR KİMİYƏM

Zamanın səsidir bu dövran, bu çağ,
Heqiqət sinəmdə qalayıb ocaq.
Haqq yolu üzümə acıbdır qucaq,
Kəhərin üstündə Həcər kimiyəm.

Həyat naxış-naxış ömrü toxuyur.
Əcdadların ruhu qeyrət qoxuyur,
Könlümdə arzular şövqlə oxuyur
Kəhərin üstündə Həcər kimiyəm.

Günüm aya dönür, ayım gün olur,
Bəzən naməmkün də lap mümkün olur
Bu dünya nur dolu bir Aygün olur,
Kəhərin üstündə Həcər kimiyəm.

AZƏRBAYCAN QIZIYAM

Adın uca tutdum nənəm Tomrisin,
Bu gözəl duyğunun, bu gözəl hissin.
Coşqun dalğasıyam sevgi dənizin,
Turan ellərinin xoş avaziyam,
Azərbaycan qızıyam!

Qonub Şahdağına xatirələrim,
Hünər soraqlıdır gələn səhərim.
İsmət duvaqlıdır ayım, illərim,
Əbədi ucalmış eşq qalasıyam,
Azərbaycan qızıyam!

Könlümə sevginin ətri dolubdu,
Ümidim həsrətin saçın yolubdu.

Sara, Burlaxatın anam olubdu,
Sevən ürəklərin bir laylasıyam,
Azərbaycan qızıyam!

Çiçək qoxuludur arzum, muradım,
Vətən sevdalıdır ömrüm, həyatım.
Ulu türk soyluyam, Aygündür adım,
Qarabağ həsrətli el balasıyam,
Azərbaycan qızıyam!

HARDA QALMISAN

Amansız ayrılıq kəsib yolları,
Açılib həsrətin soyuq qolları.
Sanki qısa dönüb ömrün baharı,
Söyle, mənim eşqim, harda qalmışan?

Yollara baxmaqdan yorulub gözüm,
Vərəqlər üstündə üzüyür sözüm.
Əlləri qoynunda qalıbdır dözüm,
Söyle, mənim eşqim, harda qalmışan?

İntizar verməyir aman ömrümə,
Sevincdən qalmayıb güman ömrümə.
Həsrət qan ağladır cavan ömrümə,
Söyle, mənim eşqim, harda qalmışan?

Aygünün ürəyi eşq bulağıdır,
Sevgisiz bir ömür qəm oylağıdır,
Sinəm sənin üçün cənnət bağıdır,
Söyle, mənim eşqim, harda qalmışan?

ƏZİZƏ AĞAHÜSEYNQIZI

SƏNİ XATIRLADIM, ATA

Səhərdir, üfüqün rəngi boğunuq,
Göydə qoşalaşıb buludlar yenə.
Yadıma atalı günlərim düşüb,
Mənim əvəzimdən buludlar dinə.

Sənsən həm sevincim, sənsən həm qəmim,
Yurdunu qoruyum, yuvanı sevim!
Nurlu təbəssümün könül həmdəmim,
Sözün, söhbətinlə isinir evim.

Ovuna bilmirəm xatirərlə,
Günümüzü sayıram birtəhər, ata.
Qaranquş bahardan xəbər gətirdi,
Səni gətirmədi bu bahar, ata.

SƏNDƏN NİGARANAM, SƏNDƏN AY ANA

Bu da yay səhəri, bu da bir günüm,
Sənin həsrətinlə danışım, dinim.
Varlığım, inamım, imanım, dinim,
Səndən nigaranam, səndən ay ana.

Yaradanın hökmü, zoru olaydım,
Qəlbinin sönməyən qoru olaydım,
Sozalan gözünün nuru olaydım,
Səndən nigaranam, səndən ay ana.

Ətirli baharım, solmaz gülzarım,
Əlləri qabarlım, saçları qarım,
Qurtarmaz sərvətim, tükənməz varım,
Səndən nigaranam, səndən ay ana.

Kövrək xeyallarla gələndə kəndə,
O nurlu üzündə kədər görəndə,
Yanıb odlanıram içimdən mən də,
Səndən nigaranam, səndən ay ana.

Şeirimdən bağladım bir çiçək dəstə,
Kövrəldim, oxudum həzin, ahəstə,
Mən burda nigaran, sən orda xəstə,
Səndən nigaranam, səndən ay ana.

Əzizə körpəndi, qollarını aç,
De, harda qalmışan, telleri qulac?
Nə olar, dərdinə tapardım ilac,
Səndən nigaranam, səndən ay ana.

MƏN NECƏ UNUDUM XOCALI DƏRDİN

Yatıram, yuxuma gəlir girovlar,
Dururam, canımda şaxta, qirovlar,
Cismimi hər gecə ağrılar ovlar,
Mən necə unudum Xocalı dərdin?

Carəsiz, düyünlü dərddi, ərimir,
Yığvalı açılmır, suru yerimir,
Ruhumda bir sarı simdi, kirimir,
Mən necə unudum Xocalı dərdin?

Alnınə yazılan qovğadı, qaldı,
Bu odlar yurdunun başına gəldi,
Könlümü taladı, qəlbimi dəldi,
Mən necə unudum Xocalı dərdin?

Sinəsi dağlanan Azərbaycandı,
Sorğusuz, sualsız tökülən qandı,
Şəhər bir gecədə alışdı, yandı,
Mən necə unudum Xocalı dərdin?

Unuda bilmirəm o qış gecəsin,
İnsanlar, qırğını, davarı kəsin!
Mən necə unudum, unudum axı,
Naløyə bələnən Kətik meşəsin?!

... Yatıram, yuxuma gəlir girovlar,
Dururam, canımda şaxta, qirovlar,
Cismimi hər gecə ağrılar ovlar,
Mən necə unudum Xocalı dərdin?

QULU İSMAYILOV

QƏLBİMİ SEÇ SƏN

Nə yerdə məskən sal,nə göyə sıqın,
Özünə yurd yeri qəlbimi seç sən.
Hasarla dörd yanın girən olmasın,
Bir küncə sıxılma lap başa keç sən.

Həyatın keçməsin boşuna hədər,
Səndən gendə dursun qəm,qüssə,kədər,
Ürəyin sevgidən doyana qədər,
Eşqin bulağından təmiz su iç sən.

Əbədi qalacaq bir yerin olsun,
Qəlbim ocaq yerin,pir yerin olsun,
Təkcə mən biləcək sərr yerin olsun,
Ömürlük orda qal,darıxma heç sən.

ŞAİR HAQQI DEMƏYƏNDƏ

Nə dad verir,nə nuş olur,
Halal çörək yeməyəndə.
Elə söz də həzm olunmur,
Şair haqqı deməyəndə.

Ucuzlaşır ədəbiyyat,
Cılızlaşır mənəviyyat,
Şeir olur saxta,"boyat",
Şair haqqı deməyəndə.

İfadələr olur yorğun,
Misra bəndlər lal və durğun,
Bizdən küsür sanki,Vurğun,
Şair haqqı deməyəndə.

Getdiyi yol izdən düşür,
Məna,dəyər sözdən düşür,
Poeziya gözdən düşür,
Şair haqqı deməyəndə.

DEYİR

Yaz gəlibdir,açıb nərgiz,bənövşə,
Dostlar mənə Başkeçidə gəl deyir.
Harda vardır belə cənnət bir guşə?
Buradadır gövhər,incı,ləl deyir.

Quşlar tezdən cəh-cəh vurur,oxuyur,
Təbiət güllərdən xalı toxuyur,
Hər tərəfdən çıçək ətri qoxuyur,
Yam-yaşıldır dərə,təpə,çöl deyir.

Gəlişinin xəbərini alıbdır,
Dağlar belə səni yada salıbdır,
Zirvələrin gözü yolda qalıbdır,
Darıxıbdır səndən ötrü bil deyir.

Təkrar,bir də bu yerlərə baxmağa,
Çal-çağırla bulaq üstə çıxmağa,
Sidq ürəklə dost əlini sıxmağa,
Həsrətdədir neçə-neçə əl deyir.

Gələndə də şeir söylə,susma sən,
Nə dağlardan,nə də bizdən küsmə sən,
Ayağını bu yerlərdən kəsmə sən,
Qınamasın səni oba,el deyir.

RÖVŞƏN XALƏDDİNOĞLU

PİRDƏN GƏLDİ QOCALIQ

Saçlarımda dən oldu,
Duman oldu, çən oldu,
Tələsdi erkən oldu,
Birdən gəldi qocalıq.

Bu dünyani haqq sandı,
Atəşlərə qalandı,
Göy üzünü dolandı,
Yerdən gəldi qocalıq.

Aşib dağdan, dərədən,
Keçib bənddən, bərədən,
Möcüzədən, hikmətdən,
Sirdən gəldi qocalıq.

Nə yaxın, nə uzaqdan,
Köklü, soylu budaqdan,
Bir müqəddəs ocaqdan,
Pirdən gəldi qocalıq.

XOCALININ FACİƏSİ

Qurumur gözünün yaşı,
Ağlar qalıb dağı, daşı,
Tariximin qan yaddası,
Xocalının faciəsi.

Qisası yox, saman gedir,
Dərd içimi ovur, didir,
Gözümü kölgəli edir,
Xocalının faciəsi.

Dərk etməsək özümüzü,
Göstərməsək gücümüzü,
Çox göynədər hələ bizi,
Xocalının faciəsi.

YAZIRAM

İlhamımı verən Allah,
Əlimdə qələm yazıram.
İstəyirəm dərdlərimi
Sözümlə bələm, yazıram.

Almamışam satam qəmi,
Sevincimə qatam qəmi.
Ürəyimdən atam qəmi,
Danışam, güləm, yazıram.

Vəfəsizdir fani dünya,
Etibarım heç yox ona.
Bir arzum var, çatmaz sona,
Qorxuram, ölüm, yazıram.

XURAMAN CAMALQIZI

XARI BÜLBÜL

Xarı bülbül , yiğib dəstə bağlayım,
Yoxsa səni qurudummu saxlayım?
Həsrətindən əzab çəkim ağlayım,
Əsir dağın çıçayısən sən axı.

Xarı bülbül ,dağlarında qarın var,
Yaraliyam , mənim ölmüş yarım var.
Vəfaliyam ,düz əhdim ilqarım var,
Cıdır düzün çıçayısən sən axı.

Xarı bülbül ,dağlarında meh ollam,
Dərd çəkənin sinəsində ah ollam,
Həyalısan ,yanağında şəh ollam,
Buz bulağın çıçayısən sən axı.

Qarlı dağın o üzündə bitirsən,
Gül qoxulu rayihəli ətirsən,
Dəyərlisən, şeirimdə sətirsən,
Çiçəklərin göycəyişən sən axı.

Xarı bülbül ,çiçəyini dər göndər, ,
Xan qızına təzə göndər tər göndər
Yaylıq üstə dəstə bağıla , sər göndər,
Sevənlərin çiçəyişən sən axı.

DUYĞULAR ÖLMƏDİ ÖZ ƏCƏLİYİNƏN

Mənim vətənimdə dağlarım vardı,
Dağlarda sinəmdə, özümdə gəldi.
Çayları, suları, bulaqları da,
Kövrələn qəlbimdə,gözümdə gəldi.

Mən özüm gəlmışəm uşaqlığımı -
Kəndin cığırında izində qoydum.
Yuxulu, qayğısız, körpə çağımı,
Anamın o rahat dizində qoydum.

Bir gün qarşılaşıb görüşsək əgər,
Suallar gözümüzde saralacaqdır,
O körpə, o məsum, məlek qızçığaz
Sualtək boy numa sarılacaqdır.

Xəyalən dönəcəm uşaqlığıma,
Yenə çözəcəyəm yuxularımı,
O sual verəcək, neylədin axı?
Mənim o körpəcə duyğularımı.

Duyğular ölmədi öz əcəliynən,
Qəza məhv elədi, qədər öldürdü.
Yaşatmaq istədim kövrək hisləri,
Ayrılıq susdurdu, kədər öldürdü.

Böyüdüm həsrətin ağrılarıyla,
Bələdim kədəri, qəmi könlümə.
Həyatım beləcə əzabla keçdi,
Doğuşdan sıñqdı demə könlümə.

BU GÜN BİZ HAMIMIZ QARABAĞLIYIQ

Təmkinlisən, ana torpaq, dözürsən,
Bir bütünsən, oğullarla özün sən.
Qürur yerim, harayla sən, səslə sən,
Bu torpağa, bu Vətənə bağlıyıq,
Bu gün biz hamımız Qarabağlıyıq!

Qarabağım ağır eldi, bilirsən,
Şivəsi çox şirin dildi, bilirsən,
Tufandır, çovğundu, seldi, bilirsən,
Uca dağları kimi şah vüqarlıyıq,
Bu gün biz hamımız Qarabağlıyıq!

Dərdimiz yox, Qarabağdı dərdimiz,
Yol gözləyir şəhərimiz, kəndimiz,
Hər döyüşü bilmək idi fəndimiz,
Yarı aranlıyıq, yarı dağlıyıq,
Bu gün biz hamımız Qarabağlıyıq!

Bayati demişik şirin diliylə,
Dəyişmək olarmı qurbət el ilə?!
Əkib becərmışık alın təriylə,
Dədə Qorqud çatan dağ tonqalıyıq,
Bu gün biz hamımız Qarabağlıyıq!

Camalqızı, inadından dönəmə sən,
Vətən eşqi alovlandır, sönmə sən,
Yaşa, yarat, qurbət eldə... ölmə sən,
Neçə ildi yurdumuzdan ayrıyıq,
Bu gün biz hamımız Qarabağlıyıq!

SONA İSMAYILOVA

HAQQIN DƏRVİŞİ

Haqqın dərhagini uzanan yolun,
Sevgiylə əyilib öpdü.
Qəlbinin qonduğu eşq zirvəsində,
Mələklər “ənəlhəqq” sözünü öpdü.

Haqqın köynəyini geydi əyninə,
Ölüm qorxusunu çırpdı canından.
On səkkiz min aləm seydana çıxdı,
Qəlbindəki eşqin həyəcanından.

Haqqın dərgahına gedən yolların,
Bir ucu mübarək könlündən keçdi.
Haqqı fəda etdi özünü şair,
Eşq üçün sevdalı könlündən keçdi.

Ömür yollarında sözlər alışdı,
Bayram tonqalları alışan kimi.
Onun sevgisinin quru önündə
Günəş göy üzündə qaldı şam kimi.

Qəlbinin qibləgah, səcdəgah yeri,
Ruhunun əbədi məhvəri olub.
Cahana sığmayan haqqın dərvizi,
Elə bil hər misra yeni doğulur.

ÜÇ TÜRK

Türkün şərəfli oğlu
RAHİM CAVADBƏYLİYƏ ithaf edirəm.

Sənin qeyrətinə açdım könlümü,
Sinəmdə dastanın sətir-sətirdi.
Millətə azadlıq hayqıran səsin,
Qara zindaa da şöhrət gətirdi.

Sən, ulu Turanın hünərvər oğlu,
Bir inam boylanır adından sənin.
İçdin layla-layla ana südüylə,
Yurd haqqı çıxmadi yadından sənin.

Qorxunu tulladın ayaqlar altda,
Turan sevgisini bağrına basdın.
Türkün hünərini, cəsarətini,
Yenidən tarixin alınına yazdırın.

Qitədən-qitəyə uzanan yurdun,
Sanlı sərhədləri qəlbindən keçir.
Müqəddəs amaldır Turan sevgisi,
Türk doğulan gündən buna and içir!

Cahanı isidib onun həniri,
Türk soyu əbədi yanın ocaqdır.
Nə qədər Rahim tək oğulları var,
Tanrı uca türkü qoruyacaqdır!

GÖYÇƏM

Söykənərək uca-uca dağlara,
Məğrur-məğrur boyanırsan, a Gøyçəm.
Hər oğlunun, hər qızının başına,
Pərvanə tək dolanırsan, a Gøyçəm.

Təbiətin min bir rəngi səndədir,
Bulaqların xoş ahəngi səndədir,
Bu diyarın gül çələngi səndədir,
Bahar kimi nazlanırsan, a Gøyçəm.

Övladları xoşbəxt görmək-amalın,
Gələcəyə vardır odlu salamın,
İldən-ilə gözəlləşir camalın,
Günəş kimi sən yanırsan, a Gøyçəm.

Nə gözəldir tarlaların, düzlərin,
Torpağından güc alıbdır dizlərim.
Tarixlərdə var sorağın, izlərin,
Tarix qədər sən ulusan, a Gøyçəm.

RƏFIQƏ QASIMQIZI

AZƏRBAYCAN, SEVDİM SƏNİ

Azadlığın qoxusu var,
Vətənin hər qarışında.
Millətimin, bayraqımın
Baş əyirəm qarışında.

İndi azad vətəndaşam,
Sonu çatdı zillətimin.
Adı yaşar tarixlərdə,
Öz qəhrəman millətimin.

Əsrlərlə bu ad yaşar,
Arzu kimi dünənimdə.
Həqiqəti car eyləyər,
Sevinc ilə bu günümdə.

Düşmən hərdən azar yolun,
Əl uzadır torpağıma.
Qıymaram əli dəysin,
Bir saralmış yarpağıma.

Mən adicə vətəndaşam,
Belə sadə görmə məni.
Tarixlərdə bir yaddaşam,
Azərbaycan, sevdim səni.

ÇINARLIYA GEDƏN YOLLAR...

Hərdən dönür yuxulara,
Xəyalımdan itən yollar.
Mənim gözümdən başlayır,
Çinarlıya gedən yollar.

Xatırəmdə bir qız yaşar,
Gözlərində sevinc gülər.
Hərdən səbri dolub, daşar,
Kədəri mənimlə bölər.

Yollar mənə şərik oldu,
Mən böyüdüm, o uzandı.
Həsrət yollara calandı,
Səbrim, dözümüm usandı.

Çinarlıya gedən yollar,
Gəlib keçir ürəyimdən.
Uzun yollar xəbər verir,
Hər arzumdan, diləyimdən.

İLMƏLƏNƏN ARZULAR

Sözdən necə gözəl naxış toxunur,
İlmələnən arzum, sözüm dilimdə.
Misram bəstəsini sətrə oxuyur,
Hər gələn ayımda, gələn ilimdə.

Yazıram könlümün vərəqlərinə,
Çin-çin dəstələnmiş arzu-kamımı.
Ulduzlar gecənin qara gözünə,
Bənzədir ömrümün yanan şamını.

Qoşa qanadsınız arzuma, qızım,
Bəstəmin oxunan avazı, səsi.
Laləm müjdəcisi baharın, yazın,
Gördüm Şəlaləmə heyran hər kəsi.

Fidanım, Yusifim çox-çox əvəzsiz,
Ömrün sevgi adlı adınız, siz.
Fuadım, Anarım Tanrı töhfəsi,
Ömrümün ləzzəti, dadınız siz.

Onurun, Mələyin şirin sözləri,
Ömrümün-günümüzün bəzəyi olub.
Çin olan arzumun özəyi, Leylam,
Adın ürəyimə nəğmə tək dolub.

Ömrümün mənası, yaraşığısız,
Mən qonçə güllərdən bağladım dəstə.
Çalınan simfoniyam, həyat marşimsiz,
Bütün ömür boyu qoşduğum bəstə.

ARZU MÜZƏFFƏRQIZI

GEDƏSƏN

Nakam arzuları, boş xeyalları,
Yığış bir boxçaya köküb gedəsən.
Səni qorxutmaya əcəl halları..
Ölümün bağrını söküb gedəsən.

Xöşbəxtlik yolunda bitən kolları
Əlində kərənti biçib gedəsən.
Qarışq salasan bəzən yolları.
Qaranlıq küçəni keçib gedəsən.

Sənsiz yaşamaram söyləyən yarın.
Məramın, məqsədin bilib gedəsən.
Vəfasın bilməyçün cox insanların.
Dünyaya yenidən gəlib, gedəsən.

Ömür karvanında bir yükün ola.
O yükü ciyinənə alıb gedəsən.
Düz ilqar,sədaqət səninlə qala.
Bir el havasını çalıb gedəsən.

ŞƏHİDLƏR

Bir Ana qoynunda dunyaya gəlib.
Analar qeydinə qalan oldunuz.
Kicik bir şəhərdə,kənddə doğulub..
Böyük Vətən üçün yanınan oldunuz.
Unutmaz sizləri sizi sevənlər.
Heç vaxt ölmədiniz əziz şəhidlər.

Bayrağın önündə diz qoyub yerə.
Vətən dayağımız olsun dediniz.
Başı dik baxdırınız sonsuz göylərə.
Kəfən bayrağımız olsun dediniz.
Sizə qucaq açdı bu doğma ellər.
Heç vaxt ölmədiniz əziz şəhidlər.

Hər səhər günəşlə bircə doğulub.
Azadlıq yolunda zirvəyə döndüz.
Sizlərdən güc aldı el oğulları.
Onlarcun məbədə,türbəyə döndüz.
O türbə önündə çox baş əydilər.
Heç vaxt ölmədiniz əziz şəhidlər.

Hərəniz bir ordu qoşuna dönüb.
Düşmən qabağında səngər oldunuz.
Hərəniz bir Vətən daşına dönüb.

Dillərdə daima əzbər oldunuz.
Sizi unutmadı gələn nəsillər.
Heç vaxt ölmədiniz əziz şəhidlər.

YAZIR

Mənə qəm şairi deyir bilənlər..
Eybi yox desinlər o qəmdən yazır.
Şeirimi Lay-lay tek qoy dinləsinlər.
Sonrada desinlər cox bəmdən yazır.

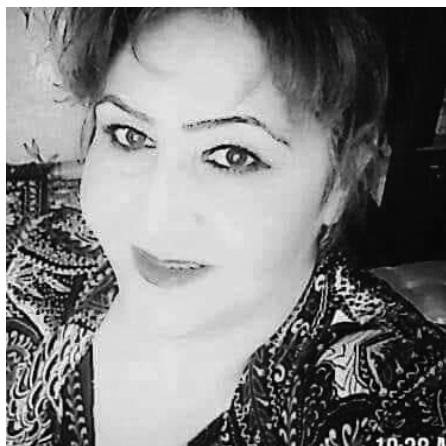
Mən hərdən yazıram el bəstəsindən.
Bizə doğma olan tarın səsindən.
Daima sevilən "Xalq nəğməsindən."
Deyəndə desinlər bax şəndən yazır.

Göydə buludların düzülməsindən.
Günəşin torpağa süzülməsindən
Yazıram Təbiət mənzərəsindən.
Deyəndə desinlər Vətəndən yazır.

Gülü vəsf edirəm,güldən yazıram.
Dili vəsf edirəm. dildən yazıram.
Torpaga nur saçan Gündən yazıram.
Deyəndə desinlər çəməndən yazır.

Yazıram ləhcəmin şirinliyindən.
Həyalı qızların gəlinliyindən.
İgid oğulların ərənliyindən.
Deyəndə desinlər ərəndən yazır.

RƏFİQƏ İSAQQIZI

ASTA-ASTA

Sevdim səni dəli kimi,
Sevdim bir yaz gülü kimi.
Əlin səhər yeli kimi,
Oxşayayı telimi kaş,
Asta-asta,yava-yavaş.

Leylin olum,divanəm ol,
Şəmin olum, pərvanəm ol.
Sən mənim birtanəm ol,
Eylə ömrə-günə sirdaş,
Asta-asta yavaş-yavaş.

Aşıqim ol, dindir məni,
Günəşim o,l yandır məni.
İinandır,inandır məni,

Qoy əyilsin bu eşqə baş,
Asta-asta yavaş-yavaş.

Gəl qınama Rəfiqəni,
Qısqanlıq öldürər məni.
Gülüm qov dumanı,çəni,
Mənlə ötsün ömürdən yaş,
Asta-asta yavaş-yavaş.

QAR YAĞIR

Soyuq küləklər əsir,
Şaxta, adamı kəsir,
Qış deyir öz sözünü,
Göstərir sərt üzünü.
Qarı sovurur külək...
Dənələr rəks edərək
Fırlanır düşür yerə.
Ağ geyinir dağ, dərə.
Qışın bu gözəlliyi,
Sərtliliyi, dəcəlliyi,
Sevənləri cəlb edir.
...Günlər beləcə gedir...
Qışın soyuğu,qarı,
Qorxutmur uşaqları,
Düzəldib qardan adam,
Fırlanırlar başına.
Qışın bu gözəlliyi,
Kimin gəlməz xoşuna?

NEMƏT BORÇALI

BORÇALIM MƏNİM

Vətəndir can verib məni yaşadan,
Nurlu şöləsilə könüllər açan,
Laləsi-nərgizi min ətir saçan,
Çiçəklər bitirən Borçalım mənim.

Ad salıb dünyaya şan-şöhrətiylə,
Üz tutub Tanrıya haqq-hörmətiylə,
Əbədi pay verib məhəbbətiylə,
Nəsillər gətirən Borçalım mənim.

Axtardım dünyani, olmadı təni,
Sədası göylərə ucaldır məni.
Ozanlar oylağı, şair məsgəni,
Zəlimxan yetirən Borçalım mənim.

CAHANA SİĞMAZAM

Nemətəm, bu yurda bağlıyam özüm,
Həsrətlə alışib qəlbdəki közüm.
Yazıb-yaratdığını hər şeirim-sözüm,
Könlümə ruh verən Borçalım mənim.

QOCALIRAM

Say azalır yavaş-yavaş,
Pillə-pillə qocalıram.
Aylar, illər ötüb gedir,
Silə-silə qocalıram.

O gəncliyim söylə, hanı?
Əridirəm cavan canı.
Xatırlayıb ötən anı,
Gülə-gülə qocalıram.

Ömür verdim gümanlara,
Heyif gedən xoş anlara.
Nemət dalıb xeyallara,
Bilə-bilə qocalıram.

VƏTƏNDİ

Yolum düşüb qürbət elə,
Son mənzilim bil Vətəndi.
Yoxdu burda can deyənim,
Şirin-şəkər dil Vətəndi.

Ömür verdim aya-ilə,
Yaş axıtdım gilə-gilə.
Bağban olsam qürbət elə,
Ətir saçan gül Vətəndi.

Qəmli keçir hal-əhvalım,
Kədərlənib yenə halım.
Neynirəm mən dünya malın,
Dürr cəvahir ləl Vətəndi.

Yoxdu burda söz kəsərim,
Doğma yurduş şah əsərim.
Qıbləgahım üməd yerim,
Nemət deyər, gəl Vətəndi.

MƏN

Sən Allah qəlbimə dəymə, amandı,
Yüz yerdən vurulmuş yaralıyam mən.
Qürbətdə yad olub unudulmuşam,
Ləhcəmdən bəlliidi haralıyam mən.

Unutmaq asanmı elə diyarı?
Burnumda göynəyir dağların qarı.
Neynirəm qürbətdə dövləti, varı,
Ayrılmış elindən paralıyam mən.

Doğmadır vətənin torpağı, daşı,
Ayrıldım, qurumur gözümün yaşı.
Nə bilsin bu dərdi çəkməyən naşı,
Bir ömür keçsə də oralıyam mən.

Qorxuram bu həsrət belimi bükər,
Nemətin ömrünə bir əcəl çökər.
Qürbətdə məzarım qazılsa əgər,
Ünvanı yazarsız Hamamlıyam mən.

NƏSİN BORÇALI

QALIBDI

İkiyə bölünüb bizdə bir ürək,
Yarı səndə, yarı məndə qalıbdı.
Bir arzudu, bölünməyən bir dilək,
Yarı səndə, yarı məndə qalıbdı.

Necə vurar iki qəlbin bir səsi,
Ovsunlayar aşiq olan hər kəsi.
Əl çatmayan məhəbbətin zirvəsi,
Yarı səndə, yarı məndə qalıbdı.

Bu sevgimiz dağlar qədər böyükdü,
Kədərimiz dəryada bir köbükdü
Xoşbəxtliyim tam deyildir bölükdü,
Yarı səndə, yarı məndə qalıbdı.

Dastan yazar Nəsib sənin adına,
Xoş günləri tez-tez salır yadına.
Necə baxsın de, busənin dadına,
Yarı səndə, yarı məndə qalıbdı.

MƏNi

A dağlar, qoynunda güllər açıbdı,
Qəm-kədər məndən uzaq qaçıbdı.
Arzular qəlbimdə şölə saçıbdı,
Yatmışam, yuxudan oyandır məni.

Ağ buludlar çalma çəkib başına,
İz qoymuşam torpağına, daşına.
Bir dərvıştək çıxsam əgər qarşına,
Tutub əlimdən dayandır məni.

Nəsib, səndə gördüğünü görübdü,
Bağban olub, hər meyvədən dəribdi.
Tanım özü töhfəsini veribdi,
Ayırma elimdən, yubandır məni.

YURDA DÖNƏYDİM

Qaytarıb illəri keçmiş zamana,
Düşəydim dağlarda çənə, dumana.
Çapıb köhlən atı yatıb yalmana,
Təzədən doğulub yurda dönəydim.

Gəzəydim şəhində yalnız ayaqla,
Qaçayıdim mehində lalə yanaqla,
Yığayıdim moruğunu o bal dodaqla,
Təzədən doğulub yurda dönəydim.

Uzanayıdim gül-çiçəyin qoynuna,
Sarılaydım bir gözəlin boynuna,
Gəlməyəydim bu fələyin oynuna,
Təzədən doğulub yurda dönəydim.

Çıxanda firından isti çörəyi,
Motal pendirindən çoban dürməyi,
Olaydı yanında şani, pətəyi,
Təzədən doğulub yurda dönəydim.

Nəsib Borçalının vaxtı daralır,
Başının üstünü duman, çən alır,
İndi ürəyində bir arzu qalır,
Təzədən doğulub yurda dönəydim.

PÜSTƏ HÜSEYNOVA

QAYIT, GƏL YOLUNU GÖZLƏYİRƏM MƏN

Getmə ey sevgilim, getmə amandı,
Alışdı varlığım, odlara yandı,
Sənin həsrətinlə, qəlb alovlandı,
Qayıt gəl yolunu, gözləyirəm mən.

İnsan sevdiyini, qoyub gedərmi?
Sevən, sevdiyinə, əzab verərmi?
Məhəbbət bağını əzib keçərmi?
Qayıt gəl yolunu, gözləyirəm mən.

Ağlayıb, sızlayıb yolnu gözlərəm,
Dönəcəksən deyə, ümid bəslərəm,
Hər zaman yanımda, səni istərəm,
Qayıt yar, yolunu gözləyirəm mən.

Qəmər bax, gözlərim yolarda qaldı,
Qəlbimi o gedən, vəfasız çaldı,
Keçən günüm, ayım, bil ahu-zardı,
Yar getdi yolunu, gözləyirəm mən.

HƏSRƏT QALMIŞAM

Bir bulud üstünə kölgə salacaq,
Bir axşam üzünə həsrət qalacaq,
Bir gecə yuxunu məndən alacaq,
Mən həsrət qalmışam üzünə sənin.

Bir səhər üzünə nağıl yağacaq,
Bir axşam üzünə qərib baxacaq,
Bir gecə gözündə şimşek çaxacaq,
Mən həsrət qalmışam üzünə sənin.

Bir səhər elə bil göydən asılıb,
Bu axşam taleyim bəxtim yazılıb,
Bu gecə gördüyüm yuxu yozulub,
Mən həsrət qalmışam üzünə sənin.

Bu səhərdən yağış yağıb keçəcək,
Bu axşamdan nağıl axıb keçəcək,
Bu gecədən ulduz axıb keçəcək,
Mən həsrət qalmışam üzünə sənin.

HAQQI NAHQQA VERMƏYİN

Bir bəladır içimizdə,
Kök salıbdı neçəmizdə,
Ağu olub gecəmizdə,
Haqqı nahaqqa verməyin.

Çörək zəhər, suyum ağu,
İçim düşmən, çölüm yağı,
Röya imiş üşaqlığım,
Haqqı nahaqqa verməyin.

Evimə qonaq gətirdim,
Həmdə yükünü götürdüm,
Fürsəti yaman öturdüm,
Haqqı nahaqqa verməyin.

Püstə haqsan sözün keçməz,
Hər nadandan dost da olmaz,
Əsil dost adamı yıxmaz,
Haqqı nahaqqa verməyin.

MİNİRƏ DADAŞQIZI

KALVA

Darıxmışam sənin üçün
Ey cənnət məkanım – Kalva.
Mənim şah damarımdasən,
Candan əziz canım Kalva.

Mənə hər qarışın doğma,
Çinqılın, həm daşın doğma.
Küləyin, yağışın doğma,
Duyduğum xoş anım Kalva.

Sənsiz ruhsuz can kimiyəm,
Gəmisiz liman kimiyəm.
Qanadsız tərlan kimiyəm,
Hay ver pərvazlanım Kalva.

Minirə gəzsə dünyani,
Səndən əzəl məkan hanı?
Al qızının salamını,
Sən, ey doğma anam Kalva.

Qocalıq

Köç edir baharım, yetir payızım,
Gətirir ömrümə çəni qocalıq.
O qara, o şümsad, gur saçlarımı,
Ələyir dəmadəm çəni qocalıq.

Solur təravətim, solur bənizim,
İtirir nurunu, şövqünü gözüm.
Baxmayır sözümə, titrəyir dizim,
Salır şux qamətdən məni qocalıq.

Sən ki, tanıyırsan, yarım deyirəm,
Baxıb camalıma gəl, sən etmə qəm.
Bilirsən ki, vardır dönməz iradəm,
Mənən qira bilməz məni qocalıq,
Çıxarmaz qəlbimdən səni qocalıq.

Sevmirəm

Vurğunuyam mən acı həqiqətin,
Yalan can söyləyən dili sevmirəm.
Öz yurdumda tikan mənə əzizdir,
Yad ellərdə bitən gülü sevmirəm.

Vətənimin baharıyam, yazıyam,
Xoş günündə dinən telli saziyam.
Odlar diyarının mən od qızıyam,
Ocaqda qaralan külü sevmirəm.

Vətənimçün qaya ollam, daş ollam,
Dar günündü gözlərində yaşı ollam.
Ölüb qara torpağına qoşullam,
Qürbətdə xoş keçən ili sevmirəm.

YAZILMAMIŞ QANUN

Mənim yazılmamış qanunum vardır,
Heç vaxt məcəllələr görünməz gözlə.
Qanun kitabımdır əqidəm mənim,
Divan yaradıram özümdə özlə.

Əqlim məhkəmədir, hakimim vicdan,
Burda amalıma xəyanət olmaz.
Könlüm-müttəhimdir, iradəm-zindan,
Ölər, cəzasından kənardə qalmaz.

Başqa kimsələrə ziyanım dəyməz,
Fəqət öz-özümə qəddaram yaman.
Əgər iradəmlə uymasa qəlbim,
Yarılıb qopararam köksümdən, inan.

ŞƏHLA XƏLİLQIZI

OLMAZ

Vətəni satanı, imanı satar,
Naxələf dostunu arxadan atar,
Qorxağı tumanın altında yatar,
Vətəni sevməyən, özünü sevməz.

Gəzdim qarış-qarış mən bu diyarı,
Dağlar zirvələrdə saxlayar qarı,
Sən çevir üzünü ellərə sarı,
Vətəni görməyən özünü görməz.

Vətənə ağ olsan unut ananı,
Arifdir dünyada sözü qanani,
Tarix düz yazar, yazmaz yalani,
Mərd kəsər, doğrayar, sözündən dönməz.

Qoşadır vətənin qəmi, sevinci,
Ana vətənindən nə küs, nə inci,
Ucalmaq istəsən çalış birinci,
Qeyrətlə ucalsan, bil izin itməz.

İtirmə heç zaman haqq-ədaləti,
Eldən əsirgəmə düz səadəti,
Şəhlayam deyirəm bil həqiqəti,
Elə xor baxanın vətəni olmaz.

GÜLÜM

Küskün baxışların dağ çəkir mənə,
Çağırdım gəlmədin imana, dinə,
Demərəm dərdimə şərik ol sənə,
Sənsiz içün-için çəkirəm zülüm,
Söylə sənsiz necə yaşayım gülüm.

Naləm ağlatmazmı dinləyən kəsi,
Göyləri titrədir aşiq naləsi,
Heyif ki, duymadın isti nəfəsi,
Odlarda qalanır sevdalı könlüm,
De sənsiz mən necə yaşayım gülüm.

Ağacsız, torpaqsız sıldırıım dağam,
İçimdə ölüyəm, çölümde sağam,
Mən gülsüz, çəmənsiz viranə dağam,
Sonasız, durnasız qalıbdır gölüm,
De sənsiz mən necə yaşayım gülüm.

Şəhlanın qəlbinə çəkmisən dağı,
Kövrəyəm ürəyim deməzmi ağı,
Necə unudum mən o, ötən çağı,
Məni doğrasınlar qoy dilim-dilim,
Söylə sənsiz necə yaşayım gülüm.

XƏZƏRLƏ GÖRÜŞ

Görüşdüm Xəzərlə tənha sahildə,
Salam ana Xəzər salam göz yaşam,
Onsuzda tənhayam, kimsəsizəm mən
İzin ver sulara məndə qovuşum.

Çünki, dərdlərimi sənə açandan,
Sanki bir rahatlıq axtarır məni,
Səndən imdad umub, sənə qaçandan,
Keçmiş bu dünyadan qoparır məni.

Amma sırlərim var deyilə bilməz,
Ürəyim ümməndir coşan dalğadır,
O, sırrın sahibi əyilə bilməz,
O sırlar sahilə daşan dalğadır

İstəsən açaram pünhan sirrimi,
Qoynunda fırtına qopan zamanda,
İnan səni yandırar mənim dərdim,
Gizlənər ləpələr sonsuz ümmənda.

Şəhla açmayacaq dərdini sənə,
Qoy pünhan sirrimlə mən yanam Xəzər,
Mənə təsəllidir şirin nəğmələr,
Layla söylə mənə ana anam Xəzər.

MƏRZİYYƏ QƏBƏLƏLİ ƏFƏNDİYEVA

AZƏRBAYCAN

Ana yurdum,doğma Vətən,
Doğan nurlu günəşimsən,
Damarimda axan qanim,
Canimdaki teperimsen,
Sene qurban bu şirin can,
Doğma diyar, Azerbaycan.

Dağlarının qarı olum,
Bağlarının bari olum,
Torpaginin vari olum,
Dönüm məğrur qalalara,
Sinem olsun sene qalxan,
Dogma diyar Azerbaycan.

Dağlarını duman alar,
Qar dağlara yorğan salar,
Bax, gözellik bele olar,
Sende vardir gözəl dövran,
Doğma diyar Azərbaycan.

XOCALIM

Zülüm qalxdı ərşə kimi dirəndi,
Göydən yerə müsübətlər ələndi,
Körpələr də al qanına bələnsi,
Qan gölündü, yaddan çıxmaz bu ağrim,
Bir gecə də yoxa çıxdi Xocalim.

O yurdumu viran edib qoydular,
Göz çıxarıb, dəriləri soydular,
Qız-gelini əsirlilikdə qoydular,
Yaddan çıxmaz bu dəhşətim , bu ağrim,
Bir gecədə yoxa çıxdi Xocalim.

Düşmən bilib, zəyif tərəf seçdilər,
İgidlərim pərəm- pərəm düşdülər,
Anaların bağrın dəlib deşdilər,
Haqq boğuldı, unudulmaz bu ağrim,
Bir gecədə yoxa çıxdı Xocalım.

ELİM VAR MENİM

A dostlar, dinleyin sizə söyleyim,
Gözəl Qəbələ tek elim var mənim.
Arxası Şahdağa söykənib duran,
Üzü Savalana elim var mənim.

Yaz gələnde toy büsatı qurulur,
Çeşmələr də coşub- daşib durulur,
Gələn görən "Nohur gölə" vurulur,
Cənnət payı bir məkanım var mənim.

Solu da Demraparan, axibdi gedir,
Sağında Türyançay bir feğan edir,
"Palan tökən" igidləri səsləyir,
İgidlər oylağı elim var mənim.

"Yeddi gözəl" şəlaləsi gözəldi ,
Dağ döşündə al laləsi gözeldi,
Şonqar bulaq bulaqlarda əzəldi,
Cənnət payı bir məkanım var mənim.

"Sərin meşə" qonaqların məkani,
"Tufan dağım" gözəliklər məskəni,
Çuxur Qəbələdir tarix ünvani,
Qədimnən qədim elim var mənim.

Yetimiş ildə Qutqaşındı dedilər,
İsmayıł bəy Qutqaşınlı dedilər,
Tariximi vərəqləyib bildilər,
Əzəl axır bir Qəbələm var mənim,
Tarixlər şahidi elim var mənim.

BƏKİR VƏKİLOV

BÜTÜN QIZLAR ELE ŞER KİMİDİR

Yaralı qəlblərin həmdəmi olan,
Ana, bacı kımı qayğıya qalan,
Varlığıyla ömrə özür calayan,
Bütün qızlar ele seir kimidir.

Ehdinə düz, ilqarına vəfali,
Təmiz ürəkli əlləri şəfali.
Heyati bəxş edən zövqü səfani,
Bütün qızlar elə şer kimidir.

Sevdiyi insana ürəyin verən,
Sevincin paylaşış qəmin gizlədən,
Hər çətinliyin öhtəsindən gelən,
Bütün qızlar elə şer kimdir.

Ana olub övlad tək şirin paydan,
Yarına atalıq hissi yaşadan,
Öz ata, anasın xöşbəxd qocaldan,
Bütün qızlar elə şer kimdir.

Namusu qeyreti baş tacı bilən,
Güləndə də həya ar ilə gülən ,
Bəkirin qəlbindən kədəri silən,
Bütün qızlar elə şer kimidir.

KÜÇƏMİZ

Bu küçənin adamları unutqan,
Bu küçənin səkiləri bom-boşdu,
Daşlarında köhnə gülüşlər donub,
Burda bütün fəsillər də bir qışdı.

Daha yoxdu əzəlki hay-harayı,
Hara gedib mehribanlıq bilmirəm,
Ha gəzirəm bu küçəni elə hey,
Bircə şeyə sevinmirəm, gülmürəm.

Uşaqlığım burda hopub yollara,
Hər qarışda yıxılmışam,durmuşam,
Xəyalımı, hislərimi mən burda,
Hələ onda uşaq vaxda qurmuşam.

İndi mənə yad görünür bu küçə,
İndi burda darıxıram elə bil,
Aman Allah bu küçəyə nə olub?
Kimsə mənə söyləyə bil, deye bil.

ANA

Ana hər baxışın bizə minnətdir,
Səsində aləm gəlib birləşir,
Sənin ayağının altı cənnətdir,
Görəsən köksündə nələr yerləşir,

Necə isbat edim sənə sevgimi?
Sənin öyrətdiyin dil burda aciz,
Necə isbat edim, necə nə bilim,
Ey hər kəsdən dogma, hər kəsdən əzirz,

Sənin varığındır qəlbimdə vuran,
Dünyaya pəncərəm sənin gözlərin,
Bu könül dünyamı yordan, quran,
Şirin laylaların, şirin sözlərin,

Bir fikri, bir hissi yatıramırıq,
Dolanır hər yandan, keçir hər yerdən,
Biz ana borcunu qaytaramırıq,
Barı sevgimizi bildirək hərdən.

GÜLXAR VƏFALI

DEYİLƏM

Dostuna xəyanət edən,
Mən,xəyanətkar deyiləm.
Hər bir işdə inad edən,
Bil,mən inadkar deyiləm.

Sən kimə yaxşılıq etdin?
Pis gəlmişdin, pis də getdin.
Sən həmişə pislik etdin
Mən pisə həmkar deyiləm.

Əlinlə özünü vurdun,
Gözəl toy məclisi qurdun,
Səbəbkarla badə badə vurdun,
Mən ki, səbəbkar deyiləm.

Məni yıxmağa çalışma!
Hər qığılçımı alışma!
Səsin yüksəldib danışma!!!
Eşidirəm,kar deyiləm.

Məcnun kimi görünsən də
Eşq oduna bürünsən də,
Arxam ilə sürünsən də,
Mən ki sənə yar deyiləm

Ay əynində cırıq çuxa,
Sanma, qəlbim yenə yuxa.
Çətin, eşqin məni yıxa.
Mən həmin Gülxar deyiləm...

AYRILAQ DEDİYİN ZAMAN

Qana boyandı ürəyim,
Ayrilaq dediyin zaman.
Alışdı,yandı ciyərim,
Həyatım məhv oldu tamam,
Ayrilaq dediyin zaman...

Sən öz arzuna qovuşdun,
Mənlə oyun oynamışdın,
Mən heyrətimdən donmuşdum,
Məni çasdırmışdın yaman
Ayrilaq dediyin zaman...

Dedin daha heç nə demə,
Zəng eyləməyəcəm sənə.
Sən də narahat eyləmə,

Narahat olmazmı insan
Ayrılaq dediyin zaman???

Mən ömrümü verdim yelə,
Sevmədiyin bilə-bilə .
Yaş axıtdım gilə-gilə,
Gözlərimə çökdü duman
Ayrılaq dediyin zaman...

Güldürmədin heç üzümü,
Sormadın ürək sözümü,
İtdi ömrümün düzümü,
Bunu dərk eylədim haman,
Ayrılaq dediyin zaman...

Səni saf biri bilmışdım,
Eşqimizə and içmişdım.
Lap ölümünə sevmışdım,
Ayrılaq, etməzdəm güman,
Ayrılaq dediyin zaman...

Sən canılər tək qansızsan
Bir əşya kimi cansızsan,
Anladım ki,vəfəsizsan,
Gör nələrə dözdü bu can
Ayrılaq dediyin zaman.

Axı özün əhd eylədin,
Gör nələrə cəhd eylədin?
Vəfalını məhv eylədin,
Niyə ölmədim,ay aman,
Ayrılaq dediyin zaman???

TURAL AĞAYEV

İLK MƏHƏBBƏTİM

Məhəbbət bilmirdim çox xoşbəxtiydim,
Məni dərdə saldı ilk məhəbbətim,
Ağladım, ağladım göz yaşı tökdüm,
Məni ağlar qoydu ilk məhəbbətim,

Sevgilim əvəlcə sənə inandım,
Həyatı mənasız boş bir şey sandım,
Əlimdə əriyən siqar tək yandım,
Ömürlük iz qoydu ilk mahabbatım,

Bax indi sevmirəm azad biriyəm,
Qəmdən qüssədən uzaq biriyəm,
Həyatda dahilən tənha biriyəm,
Məni tənha qoydu ilk məhəbbətim.

VATƏNDİR, SEVGİDİR, ANADİR, EŞQDİR

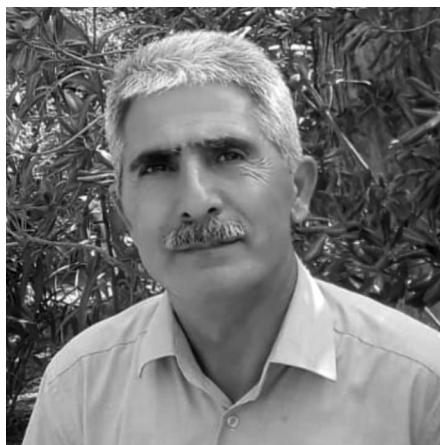
Anasız bu torpaq nəyə gərəkdir,
Qoynunda gəzdiyim Ulu vətəndir,
Sevgiyle andığım şəhərdir,
Eşqiyə yandığınızı Azərbaycandır,

Milləti sevəcən çox mehribandır,
Qonaq pərvər gözəl diyardır,
Bu eşqdır sevgidir ana torpaqdır,
Bu mənim vətənim azərbaycandır,

Üç rəngli bayraqı dillər dastanı,
Ucaltdı tırpaqı qəhramanları,
Qanıyla canıyla yıxdı düşmanı,
Bu mənim vətənim Azərbaycandır,

Hər xalqa qardaşdır hər halqa dostur,
Çörəyin hər kəslə bölən diyardır,
Dostuna hər zaman sadiq qalandır,
Bu mənim vətənim azərbaycandır,

MAIL MƏMMƏDLİ

ÖZÜN DE, BARI

Bir də çətin gülə gülən gözlərim,
Səni özgə ilə görəndən sonra.
İnana bilmirəm barışa könlüm
Gözlərin qəsdimə durandan sonra.

Ayrısaq yaxşıdır, deyirəm, bəlkə
Biz bu səmalarda süzə bilmərik.
Ayrılaq ! Neçə ki, hə gec deyil,
Sonra çətin olar, dözə bilmərik.

Deyirəm, bəlkə də , elə-belə biz
Nəyinsə xətrinə yaxın olmuşuq.
Sevə bilməmişik bir-birimizi,
Məhəbbət selində axın olmuşuq.

Məhəbbət çəsməsi pak olsun gərək,
Ona ləkə vurmaq böyük günahdır.
Əgər sevməmişiksə bir-birimizi
De, bu nə fəryaddır, bəs bu nə ahdir ?

Bitmisən yolumda bənövşə kimi,
Baxırsan lal-dinməz, kədərli, qəmli.
Dikilib uzağa dalğın baxışın,
Dodağın titrəyir, gözlərin nəmli.

Çıxmışan qarşıma bu tənhalıqda,
Alırsan əlimdən əhdi-ilqarı.
Qalmışam od ilə su arasında,
Səni necə üzüm, özün de barı.

NİYƏ BƏYƏNMİRİK BİR-BİRİMİZİ?

Bir eşqlə doğulub, bir dərdə düşdük,
Atıldıq , cüt olduq hər zərdə, düşdük.
Hansi günah ilə nəzərdən düşdük,
Niyə bəyənmirik bir- birimizi ?

Gah bəmə kökləndik, gah çıxdıq zilə ,
Gah şimşəyə döndük, gah coşğun selə.
Nədən uzaq olub yadlaşdıq belə,
Niyə bəyənmirik bir-birimizi ?

Üz tutub min dəfə yalvardım sənə.
Yol tapa bilmədim bağlı qəlbinə.
Ölsək də bir-birin dərdiyə , yenə
Niyə bəyənmirik bir-birimizi ?

Tərslikdə, inadda yaman bənzərik,
Nəyi bölgəmirik, nəyimiz şərik?
Eh... incimə, çox naşükür bəndəyik,
Niyə bəyənmirik bir-birimizi?

ADINLA BİRGƏ UCALDIN

Kənardan çox xoşbəxt görünən qadın,
İçində nə çəkdi, bilən varmıdır?
Zirvətək bəmbəyaz bürünən qadın,
Saçına ələnən vaxtsız qarmıdır?

Ömründən qovğalar ötüb keçsə də
Bircə yol kədərə boyun əymədin.
Yoluna min qatı duman çöksə də
Köməkçün sən özgə qapı döymədin.

Cox gizli sevgilər ünvani oldun,
Bircə " hə " sözüylə xoşbəxt olardın.
Bir könül həmdəmi bilib təkliyi
Tək ona inanıb pənah apardın.

Göydən endirmədin şah vüqarını,
Qartala dönərək zirvədə qaldın.
Heç vaxt var saymadın dünya varını,
Öz təmiz adınlə birgə ucaldın.

ASİF OSMAN

UZAQDA

Qürbətdəyəm, daha məndə dözüm yox,
Bu qismətə, bu yazıya, sözüm yox.
Var-dövlətdə, pulda, malda, gözüm yox,
Həm anamdan, həm vətəndən uzaqda.

Körpə olum, uyut məni ey xuda,
Anam gəlsin elə görüm yuxuda.
Qoxusunu özləmişəm çoxu da,
İndi mənəm, gül çəməndən uzaqda.

Bilirsən ki, tək-tənhadır yetimdir,
Az dərd yüklə, demə Asif mətindir.
Bu həsrətlə yaşamağım çətindir,
Üşüyürəm anam, səndən uzaqda.

KÖCÜB GEDİR

İnsan ömrü çox qıсадır,
Yuxu kimi keçib gedir.
Biri şərbət qarışdırır,
Biri zəhər içib gedir.

Qorxma dostum qarlı qışdan,
Halal çörək, çıxar daşdan.
Kim nə səpsə, əzəl başdan,
Əkdiyini biçib gedir.

Həqiqəti biliə-bilə,
Bəziləri düşür dilə.
Gəl tələsmə son mənzilə,
Hərə bir yol seçib gedir.

Daha yoxdur dadı-tamı,
İstəyirəm bilsin hamı.
Sonda heç kim, almır kamı,
Bu dünyadan köcüb gedir.

NEYNİRƏM

Açılibdı bağ-bağcada gül, çiçək,
Kimsə dərib qoxlamırsa neynirəm.
Ürəyimi nişan alan bu göyçək,
Görüşəndə oxlamırsa neynirəm.

Yuxu görməz yalan yerə göz yuman,
İstəyini ala bilməz hər uman.
Eşqimizi unutmayıb heç zaman,
Könlündə yer saxlamırsa neynirəm.

Asif yanır nakam eşqin oduna,
Yarı gəlib yetişməyir dadına.
Tez-tez məni özü salıb yadına,
Arada bir yoxlamırsa neynirəm.

GƏZİRƏM

Özümü anlayıb, dərk edən gündən,
Dünyanın sırrını bilən gəzirəm.
Sevgilim bildiyim tərk edən gündən,
Gözümün yaşını silən gəzirəm.

Ayağım büdrəyib, dara düşmüşəm,
Elə bil çovguna, qara düşmüşəm.
Sağım, solum boşdur, hara düşmüşəm?
Dərdimi, qəmimi bölən gəzirəm.

Dövləti neynirəm, varı neynirəm,
Aşıqəm tər gülə, xarı neynirəm.
Ürəkdən sevməyən, yarı neynirəm,
Mən eşqin yolunda, ölən gəzirəm.

İLTİMAS SƏMİMİ

DİDƏRGİN DÜŞMÜŞ YUXUDUR

Əlləri qoynunda,
Mənə sarı boylanan dəniz
Düşüncələrdən qurtula bilmir.
Dalğaların piçiltisi,
Qağayıların ucuşu,
Balıqların dəniz sevinci.
Yarpaq -yarpaq,
Göyərməkdə olan misralarım,
Bir az da, dənizə bənzəyir.
Yaddaşimdə mürgü vuran xatırələr,
Nə vaxtsa yuxusu
Qarışmış torpaq kimi,
Zamanın ayaq səslərindən oyanar.
Ümid üzümə açılan qapı,
Ardımcı yüyürən yol.
Bir kimsəsizin gözündən
Didərgin düşmüş yuxudur.

ÜMİD QOXUYUR

Hələ ayrılıqdan xəbərsiz,
Həsrətlə bir kəlmə də,
Kəsməmişdim.
Bütün fəsillər
Ümid qoxuyurdu.
Nə payızın küləyindən,
Nə qışın sazağından qorxurdum.
Qar kimi bəmbəyaz yollar
Ləpirlərimdən ötrü darıxdı.
Mən isə, misralarımın çiyində,
Gecələr sayrısan ulduzlara baxırdım.
Bütün fəsillər ümid qoxuyurdu...

KÖLGƏM QƏDƏR MƏNƏ YAXINDIR

Unutduqlarımdır,
Torpağa, daşa çevirilib,
Buludların ətəyindən sürüşüb düşən
Bir damla ümidəm.
Bahar qoxuyuram,
Bu da, dərdləşdiyim tənha ağac,
Taleyimə bənzeyən suvaqsız ev.
Yağışın piçiltisi
Uşaqlıqda ən çox sevdiyim nəğmədir.
Gözümdən didərgin düşmüş yuxu,
Hardasa kölgəm qədər mənə yaxındır

ILHAM BORÇALI

QARDAŞ

Elə kövrəlmişəm,elə dolmuşam,
Ufıqlər də qara qışlıdı ,qardaş !
Göylərə baxıram göylər buludlu,
Göylərin gözü də yaşılıdı, qardaş !

Düşmənlər ölməyib,hələ də sağdır,
Yarısı qırmızı, yarısı ağdır.
Nə fərqi hamısı ürək dağıdlar,
Bayraqı əjdaha başlldı , qardaş !

Məzarlar inləyir,qisas alınmır,
Haylar yuva salır,pərən salınmır.
Qabaqlar söz verən indi tanınmır,
Elə bil başları daşlıdı,qardaş!

BUGÜN

Hər il bu gün matəm günüm,
Soruşmayın əhvalımı....
Sızıldayır yaralarım,
Unutmuram Xocalımı !

Qarbaçovlar fərman verdi,
Yağırlara meydan verdi,
Xəyanətə qurban verdi,
Şah vüqarlı Türk xalqımı.

Neçə-neçə ev talandı,
Qoca,körpə odda yandı.
Tank altında tapdalandyı,
Dağıtdılar el - obamı.

Şair İlham bil barışmaz,
Nə qaynamaz,nə qarışmaz.
İllər keçsə əl uzatmaz,
Bağışlamaz heç zalımı.

DƏRDİMİ

Bilirsən qəlbimdə neçə dərdim var,
Sənsiz necə çəkim, neçə dərdimi ?!
İstəsən mehriban bir baxışınla,
Salarsan ömürlük heçə dərdimi.

Dəndlərim yedikcə məhəbbətindən,
Düşür saçlarına yavaş-yavaş dən,
Görürlər dözürəm,demirlər əhsən,
Hamı elə bilir, keçə dərdimi.

Bizləri sınağa çəkirmi zaman?
Gözümün önündən getmirsən bir an.
Gündüzlər qalıram xəyallarınan,
Bilmirəm kim çəksin,gecə dərdimi?

Sən adlı gözəlin adına qurban,
Varsa da günahım, keç günahlımdan.
Xudamız veribdi təzə bir fərman,
Bəlkə əlac edə, seçə dərdimi.
Onsuz inanmiram, keçə dərdimi.

AZAD FƏRHADOĞLU

ŞƏHİD ATASINA EHTİRAMLÄ

Qançır , fikirləri - ləlik -uzaqda ,
bir gün bu dağdadı , bur gün o dağda ..
Boyunu qırılmış , bir baxta bax da
yoxdur sınığına , calağı vay -vay !

Sızlayır hər axşam yataqda - qalxır
durur , dan yerindən qabaqda qalxır.
O nə vaxt uzanır , nə vaxt da qalxır,
söyləyir özünə ,hey ağı , vay -vay!

Payız göyləridi -ağlayır hər gün ,
ağlamır , üzünü saxlayır hər gün.
Dağdı , qayasından laxlayır hər gün ,
sellər aparacaq , bu dağı , vay -vay !
Çökən həyətinə , sisdi -qaralıb ,

bayırı -bacası , hisdi -qaralıb.
Gözlərinin altı -üstü qaralıb ,
çatlayır başının qapağı , vay -vay !

Yaylaqdı , köksündə lalası ölmüş ,
ölür -qucağında , balası ölmüş.
Çökür -sabahlara qalası ölmüş.
salamat qalacaq , o yağı , vay -vay !

Donuq baxışının sırrı Vətəndi
balası bir dərdi , biri Vətəndi
Uzaqlarda qalan qərib,Vətəndi ,
sürüşür başımın papağı , vay -vay !

Soyuqlarla aram çoxdan pozuqdu ,
soyuq ayda , soyumuşdu aramız.
Buludların hər yerindən -üstümə ,
qar da elə yağırkı ki , aramsız ..

Günün göydə bir az rəngi ağıydı..
qaranlığa yollanırdı , təpə -dağ.
Əsəblərin qan çıxaran çağdıyı ,
səslərimiz öpüşmürdü bir dodaq.

Gedişinlə üşümürdü ayağın ,
gözlərinin pəncərəsi donurdu..
Dodağımı dişim yonan sayağı ,
agacdələn bir ağaçı yonurdu.

Vurnuxurdum bu tarlığın içində ,
burda qalan ayağının iziydi.
Görməmişdim soyuğu bu biçimdə ,
yel qaldıran toz da , qarın tozuydu.

Əllərimin qızarmışdı " ipləri",
qar kefini hər tərəfdə sürürdü.
Adgözəlin -mənə -qara itləri ,
bilirsənmi.. nə görənək hürürdü.

SÜKUTA DÖNDÜN..

Nəğmə çalınmadı,ömrünə bir gün,
ayını -ilini sükutlar yedi.

Bükdün arzuları, göylərə- sürgün,
yağışlar islatdı,buludlar yedi.

Uğurlu bir sabah yarın olmadı,
kədərlər könlünə ,narın olmadı.
Nisgil ovutmağa tarin olmadı,
qəlbini həzinçə o udlar yedi.

Ahini sellərə ,yellərə çəkdiñ,
dağların qarını tellərə çəkdiñ.
Arzunu illərdən -illərə çəkdiñ,
vaxtını-,anını umudlar yedi.

Bir günün,saatin əyri olmadı
inamin Allahdan qeyri olmadı.
ha təmiz yaşadın, xeyri olmadı,
payını fürsətçil o" itlər" yedi

Beləçə qaşları buluda döndün,
beləçə zamanı umuda döndün,
Beləçə özün də,sükuta döndün,
nəyin qalmışdisa ,o" qurdalar "yedi

TƏBRİZ İMAN

SIĞINIR

Mən ağıldan qaçdım ruha,
Ruh yanına qəm siğınır.
Ruhum sərxoş eşq əlindən,
Haqq evinə dəm siğınır.

Görən dəli sanır, guya,
Dəliyəmmi duya-duya.
Hopa-hopə,yuya-yuya,
Torpağa zəm-zəm siğınır.

Yuxumdasa uçam göyə,
Allahımı öyə-öyə.
Xəyallarım gülsün deyə,
Gözlərimə nəm siğınır.

Qəlbim kimi yurdum dağlı,
Parçalanıb sollu,sağlı.
İlahiyə yolu bağlı,
Təbriz bəxtikəm siğınır.

DANIŞMA DİLİM

Başlayıbdır yenə şeir savaşım,
Ovur qayaları selim,danışma.
Ya sən kəsiləssən,ya da bu başım,
Necə deyim sənə,dilim,danışma.

Ruhum döyüşməyə şövqlə tələsir,
Yurdum üzərindən qara yel əsir.
Yaylağım,oylağım əsirdi,əsir,
Dardadır oymağım,elim,danışma.

Qarabağ köksünə çekilib dağlar,
Basarmı səbrini vicdanı sağlar.
Borçalım,Dərbəndim,Təbrizim aqlar,
Olub millətimə zülüm,danışma.

Şuşam əsarətdə küskün,darılır,
Laçının Ağdamı qucur,sarıılır.
Hər gün Kəlbəcərin bağıri yarılır,
Talanır gövhərim,ləlim,danışma.

Bezibdir ələmnən,bezib Xocalım,
Necə pərvazlanım,necə ucalım.
Tərtər gözü yolda qalıb, a zalım,
Gedib qucağında ölüm,danışma.

Qınamayıñ məni dostum,qardaşım,
Yuyur içərimi,yuyur göz yaşım.
Vaxtin şilləsindən inciməz başım,
Ağarırsan ağar telim,danışma.

Hökmü zaman verir,şah özgəsidi,
Sinə Təbrizindi,ah özgəsidi.
Qönçə dəhanında şəh özgəsidi,
Bəs kimlə dərdimi bölüm,danışma.

İMİŞ

Deyirlər qəmkeşi qəm çəkən duyar.
Əbəsdi,şöhrətə çatınca imiş.
Qabaran barmaqlar,korşuyan əllər,
Qızılı-gümüşə batınca imiş.

Mömünə sur verər ilahi səslər,
Müqəddəs üçlüyə məhəbbət bəslər.
Yoxsulkən yoxsula dost deyən kəslər,
Yoxsulluq hicabın atınca imiş.

İlikdən pozular,qandan xəbərsiz,
Nə can qədri bilər,candan xəbərsiz.
Məkanı baş tutan kandan xəbərsiz,
Ruhunu nəfsinə satınca imiş.

Nə olsun şax durur,qamətim şaxdı,
Hicran səmasında günəşim yaxdı.
Hələ də oyanmir Təbrizin baxtı,
Yorulub yollarda yatınca İmiş.

HACI İSRAFİL HÜSEYNZADƏ

Viçdanını itirmə

Əşrəf yaratdı səni, Yaradanın, ey insan!
Məxluqların icində öz adını itirmə!
Azgın ehtiyaç bir gun yapışsa da bogazdan,
Özunu itirən də, viçdanını itirmə.

Gələr başa min bəla, duşərsen haldan-hala,
Yaradan özü bilir, kimə verir dərd-bəla.
Cəkir bəlkə sınaga, yetişəsən kamala,
Çalış hər bir cətində viçdanını itirmə.

Viçdan elə cıraqdır, həqiqətə nur salar,
Əyilməz viçdanların sahibi şöhrət tapar.
Onsuz nə insanlığın, nə də dəyərin qalar.
Qoru onu qəlbində, viçdanını itirmə.

QABAR, SƏNİ GÖRUM, XƏZƏR

Axı buna neçə dözum?
Cöxdan görmur səni gözum.
Hasar qoymur səndə uzum,
Qabar, səni görum, Xəzər!
Sahilində gəzim, Xəzər!

Ayırıblar bizi səndən,
Görünmursən axı, gendən.
Neçə aşım hundur səddən?
Qabar, səni görum, Xəzər!
Sularında uzum, Xəzər!

Məni niyə qınayırsan?
Deyirsən ki, axtarmırsan.
Mən gəlirəm, sən yatırsan,
Qabar, səni görum, Xəzər!
Görsün səni gözum, Xəzər!

Ne vaxtdır ki, biz uzmuruk,
Pul da uzdu, biz uzmuruk.
Sahilini hec görmuruk,
Qabar, səni görum, Xəzər!
Coxdur sənə sözum, Xəzər!.

VUSAL DAHA BİZDƏN QACA BİLMƏSİN

Elə sar qolları boynuma, Gulum!
Nə kulək, nə boran aca bilməsin.
Fikrim var sevgidən bir qala qurum,
Vusal daha bizdən qaca bilməsin.

Həsrət yaman sənsiz bukdu dizimi,
Bilmirəm o neçə tapır izimi.
Elə et sevgimiz deşsin gözunu,
Tapıb ustumuzdən uca bilməsin.

Gel sevgi bagina birlikde girek,
Həsrətə, hiçrana daha yox deyək.
Baga girmək ucun elə yol secək,
Biz baga girərkən bagca bilməsin.

GÜLƏMAIL MURAD

SƏN, EY QƏHRƏMAN ŞƏHİDİM

Hünər səndə, qeyrət səndə,
Polad kimi nifrət səndə,
Bir yenilməz qüvvət səndə,
Sən ey qəhrəman şəhidim!

Açıb şahin qanadını,
Tarixə yazdırın adını,
Dünya gördü inadını!
Sən ey qəhrəman şəhidim!

Sən ey cənnətlərdə bitən,
Fəxr eləyir sənlə Vətən!
Şəhid oldun, ölmədin sən,
Sən ey qəhrəman şəhidim!

Unudarmı vicdan səni,
Qoca, uşaq, cavan səni!
Anam Azərbaycan səni,
Sən ey qəhrəman şəhidim!

VƏTƏN

Övladın şəhid oldu,
Başın sağ olsun, Vətən!
Torpağa, daşa döndü,
Daşın sağ olsun, Vətən!

Qəbrində ulduz yandı,
Keşikdə qurd dayandı.
Damina quşlar qondu,
Quşun sağ olsun, Vətən!

Burda bir can ağlayır,
Qoca, cavan ağlayır,
Gözlərin qan ağlayır,
Qaşın sağ olsun, Vətən!

Günün yamanı gəldi,
Hesab zamanı gəldi.
Nuhun tufanı gəldi,
Yaşın sağ olsun, Vətən!

ƏFŞAN YUSİFQI

YAS TUTUB

Boyuna ip ölçüm belə zəmanə,
Şahın mat qalıbdi, Topun pas tutub.
Nə udanın bəlli,nə uduzanın,
Vəzirin ölübdü, Atın yas tutub.

Piyadan yorulub yolda qalıbdi,
Filin əldən düşüb dalda qalıbdi.
Aşıqlerin gör nə halda qalibdi,
Eşq-məhəbbət yerin boş həvəs tutub.

Nə yazın seçildi, nə də payızın,
Çox aşiq batırıb dərin-dayazın.
Yazmadın ömrümə rəngin bəyazın,
Qəm yükündən zəngin bir miras tutub.

ÜZƏRLİK OLAYDIM

Boşuna yanmağın nə xeyri var ki,
Bir topa üzərlik olaydım, barı.
Dolanıb sevdiyim kəsin başına,
Qadasın, bəlasın alaydım, barı.

Bir çimdik duz olub bir bədnəzərdən,
Uzaq saxlayardım, günahdan, şərdən.
Yanıb qoruyaraq daha nələrdən,
Müqqədəs inanctək qalaydım, barı.

Xəfifcə çəkilən bir “eh”ə dönüb,
Tüstü-duman olub, zirehə dönüb.
Şəfalar gətiրən bir mehə dönüb,
Duatək qəlbinə dolaydım, barı.

BƏLKƏ

“Bəlkəni əkərsən bitməz” demişlər,
Sən demə həm bitib, həm çoxalırmış.
Bəlkələr ömrümə qənim kəsildi,
Bəlkənin “bəlkə”si nə çox olurmuş?

Bəlkə halım bilər dedim,bilmədi,
Bəlkə bir gün gələr dedim, gəlmədi.
Bəlkə üzüm gülər dedim, gülmədi,
Bəlkənin həsrəti lap ox olurmuş.

“Adəmdən xatəmə”gələndi, bəlkə,
Mənə boş ümidiłər verəndi, bəlkə.
Elə mənimlə bir öləndi, bəlkə,
Bəlkələr nə zaman bəs yox olurmuş?

TAHİRƏ İLYASQIZI

KÖNÜL

Bir ağlayan görən kimi,
Bulud təki dolma könül.
Hər kəs üçün fikir edib,
Bu qədər saf olma könül.

Üz-gözündən kədər yağır,
Görünürsən kefsiz fağır,
Qəm-qüssəyə açıb cığır,
Hey saralıb-solma könül.

Yığıb "qəlb"ə, dərdi-səri,
Çəkirsən ah, sən nələri,
Qucaqlayıb nisgilləri,
Ağrısını alma könül.

Kövrəlirsən hər şeyə sən
Gözlərinə yayılır nəm,
Tahirəyə sən ol həmdəm
Haldan-hala salma könül.

GÜLÜM

Könlümün bağında qızıl gülümsən,
Ətrinə bürünüb gəzirəm gülüm.
Pərişan eyləyib məni yandıran,
Həsrətin qəlbini üzürəm gülüm.

Sevinc sığal çəkib oxşayır məni,
Qovur ürəyimdən kədər-qüssəni,
Al-əlvən gülləri Nərgiz laləni,
Dərib tellərinə düzürəm gülüm.

Şirin söhbətinə şirin sözünə,
Ay kimi parlayan gülər üzünə,
Məni-məndən alan qara gözünə,
Baxıb sevə-sevə süzürəm gülüm.

XƏYYAM MEHDİ CƏFƏR

EŞQƏ DÜŞDÜM

Bir yar gördüm alqumaşlı,
Al üstündə eşqə düşdüm.
Sordum ki “olum aşiqin?”
“Ol” üstündə eşqə düşdüm.

Baxış saldım camalına,
Göz üstündə kamanına,
Lənət keçən zamanıma,
Yol üstündə eşqə düşdüm.

Naz yerişi sanki, turac,
Dağ dərdinə olar əlac.
Don geyinib üstü yamac,
Gül üstündə eşqə düşdüm.

Tel burular külək kimi,
İncə beli bilək kimi.
Ləbləri var ləçək kimi,
Bal üstündə eşqə düşdüm.

Yaxa açıq ismətilə,
Tər təzaddır şərbət ilə.
Parçalamaq həsrətilə
Nar üstündə eşqə düşdüm.

Öz yarımın gecikdiyi,
Bir andı gəlib getdiyi
Yarına qismət etdiyi,
Yar üstündə eşqə düşdüm.

Qısqanıram başqa dağın qarını,
Görəndə ki, üstünü iz basıb.
Qarabağın dağlarında iz itib,
O dağların qarlarını toz basıb.

Dağlara söz verib, gəldik, gələndə,
“Bir-iki gün döz” deyib gəldik gələndə.
Üz vurdुq, üz verib gəldik, gələndə,
O dağların ətəyini söz basıb.

Qayıtmamış yatmayın, dincəlməyin!
Sevinməmiş bir daha kövrəlməyin!
Qafiyənin gözləməyin, gəlməyin!
Durun, gedək! Möhürbəndə köz basıb.

Yağış nəyin nəsi yerə can atır,
Bu yağış göylərin, yoxsa qəlbimin?!
Yoxsa o göylərdə isti eşq yatır?
Göylər də soyuqdu yağışlar kimi?
Yoxsa yerə atır soyuq sevgini?

Göylər ürəyinin yağıın əridir,
Ovunu cəlb edən hörümçək deyil.
Göylər yuva qurur, tələ qurmayıır,
O göylər sən deyil, sənintək deyil.

Görmüşük qorxu, ya təlaş ürpədər,
Damcılar niyə axı ürpətsin məni?!
Damcıdan yüklənmiş budaq bağrina,
Basıb zənn eləsin körpəsi məni.

Göyə qovuşdurdu məni yağışlar,
Ağladıq qəlbimiz qırana kimi.
Göylər bu dünyani yuyunca ağlar,
Mən isə bir şeir yazana kimi....

Göylər yağışını süzür yarpağa,
Mənim göz yaşlarım vərəqə düşür.
Sulanmış ağacda meyvələr bitir,
İslanmış vərəqdə şeir yetişir.

NAZİLƏ GÜLTAC

QADIN

Nə çox baxırsan uzaqlara.
Gözlərin də yaşa dolub, deyəsən.
Arzularına tamarzsın?
Xəyalların aparır səni hara?
Sən igidlər qızısan,
mərdlər bacısısan,
oğullar anasısan, qadın.
Sevgini tapmasan da,
sevgidən yarımasan da,
Hər zaman sevgi səni qarabaqara izləyir,
Bəlkə də yol ayricında səni gözləyir.
Səndən uzaq düşəli, onun da üzü gülmədi.
Sənin yerin ürəyin dərinliyində,
Sən özün bir dəryasan, qadın.
Əllərini hərdən üzünə çək,

sevincini içində.
Kədərin diksinsin.
Gözlərini göylərdən çək,
buludlar dincəlsin .
Sən dumanlar içində,
yağmurlar altında bir çiçəksən.
Ləçəklərin həmişə şehlidi, qadın.

SARI

Solanda ağ gül də saralır.
Hər rəngin içində
bir sarı rəng.
Hər rəngin özündə bir ahəng.
İstədiyinə vermədilər
Sarı gəlini.
Dərddən ağardı teli .
Sazın sarı simində
Yandı “Yanıq Kərəmi “.
Ağappaq arzularım
çiçəklədi sapsarı.
Ürəyimdən su içir,
sarı-sarı çiçəklər.
Dəli sevdam
üzünü qoyub
çiçəklərə, hönkürür.

ÜLVİ ƏLƏKBƏRZADƏ

AXTAR MƏNİ

Sevgi dolu ürəyində,
Yaşlar axan gözlərində,
Dodaqaltı sözlərində,
Axtar məni, axtar məni.

Günlər keçir ömrümüzdən,
Təlaşlanır sözümüzdə.
Bir ismaric könlümüzdə,
Axtar məni, axtar məni.

Pəncərələr açılanda,
Günəş şəfəqin saçanda,
Gecələr yuxun qaçanda,
Axtar məni, axtar məni.

Eşqim axar könüllərdən,
Sözlər donar dodaqlarda,
Sevgim baxar o gözlərdən,
Axtar məni, axtar məni.

Yarpaq-yarpaq süzülər yaş,
Yaş qəlbimdə olar, bir daş.
Sevgi üçün sən dağlar aş,
Axtar məni, axtar məni.

LƏNKƏRAN

Xəzər xoş avazla səsləyir səni,
Dalğalar qucaqlar sahillərini.
Sevənlər qəlbində bəsləyir səni,
Şeir, bayatışan, qəzəl Lənkəran.

Talış diyarının göz bəbəyidir,
Cənubun incisi, mirvarisidir.
Öz gözəl hüsnüylə dünyada təkdir,
Gözəllər yurdudur, gözəl Lənkəran.

Çayın ətirlidir, limonun dadlı,
Balığın, ləvəngin ləzzətli-tamlı.
Xanbulan çayının gözəl nəğməsi,
Sənət layla çalır, əzəl Lənkəran.

YAZMİŞAM

Yox deyirsən, məhəbbətim yox olmaz,
Sənə olan sevgim mənə ox olmaz.
Mənim ruhum eşqin ilə tox olmaz,
Mənki sənin xəyalınlə yazmışam.

Ağladiqca parçalanar ürəyim,
Gəmim batar, dəlik-deşik yelkənim.
Sənin üçün hərgün ağlar ürəyim,
Mənki sənin xəyalınlə yazmişam.

Sənə yetmək çətindirsə, yetərəm,
Gəlmə desən, cavan candan keçərəm.
Divanəyəm, yollarına gələrəm,
Mənki sənin xəyalınlə yazmişam.

GECƏLƏR

Səssiz axan gecələr,
Ulduzlarla danışır.
Ulduzların arzusu,
Sabahlara qarışır.

Arzularla doludur,
Hər açılan sabahlar.
Çiçəkləyən ümidi,
Hər açılan sabahlar.

Bəzən aylı gecələr,
Sükutlara qarışır.
Üfüqlərə yetməyə,
O günəşlə yarışır.

MİNARƏ SIXNAQ

KÜLƏK

Yarpaqları , alib aparır.
Səpir yerlərə.
Sanki, çeşməçidir,
Xəliyə toxuyur.
Naxış salır,
Sanki, sevgiliidir.
Tufanla vuruşur.
Sevgisinə çatmaq üçün,
Onu buna-bunu ona
Çalayıb çatdırır.
Uçurduqça havada ,
Sanki , davada
Payız küləyi ilə , qovur.
Coşdurur , çəşdirir.
Dondurub , məhv edəcək.
O biri fəsillərə , bəxş edəcək.

DEMƏDİN

Onunçün qaçdım, o sözdən.
Gözlərim də, soluxub deyəmmədim,
ay iki gözüm.
Biri əyrim, biri düzüm.
Həyatım da, kordu, ona bənzətmədim.
Düşündüm...
Bəs, nələrə bənzədim?
Bu nakam, düşüncəmi?
Göylərəmi-yerlərəmi?
Daşlara, ağaclarımı?
Yox-yox, tapdım.

“DAĞ”

Hamidan vüqarlıdır !
Bənzədim, uca dağlara.
Qoy, eşqi, dürüst.
Heç vaxt dəyişməyən.
Qürurlu dağlar.
Səndə, olan ehtibar.
Bənzə-bənzə bənzətdiyimə.
Keçib gedən, sevgimə.
Əl, dəymə.!
Dağ vüqarlım, deyim.

ƏLÖVSƏT TAHİRLİ

NİYƏ SUSURSUNZ SÖZ ADamları?

Axtarıb hər yerdə,duzun kəsurlər,
Danışsa, haqq deyən sözün kəsirlər,
Yumub gözlərini,yuzun kəsirlər,
Yaman doğrayırlar duz adamları.

Haqqını istəsən, qiyamat qopar,
Çaqqalı ulayar,tulası qapar,
Şər,bohtan min əllə yaxanı tutar,
Milləti talayır öz adamları.

At kimi yorğadır hər yerdə yalan,
Viranə qoyulur köhnədən qalan,
Yox sözün baľına bir "xalta" salan,
Nə vaxt sayacaqlar biz adamları?

Bəs deyil,haqqını haqsız əzdilər?
Qalan umudları qırıb uzdulər,
Oğuru tək yedilər,bəy tək gəzdilər,
Niyə susursunuz söz adamları?

BİLMİRƏM

Gulun şehi bir butadır
Bu eşq Allahdan ətadır,
Səni sevməmək xətadır,
Nə sirrdir bilə bilmirəm?

Nə qoyaq hicranın adın?
Darıxmağın dadaq dadın,
Məndən ötru ölən qadın,
Dərdini bölə bilmirəm.

Yu,bələ məni ahına,
Qonaq eylə gunahına,
And olsun Dunya Şahına,
Sənsiz mən gulə bilmirəm.

İncə olsada ləçəyi,
Könlüm sevməz hər çiçəyi,
Sən ey ömrumun göycəyi,
Gəl,sənsiz ölə bilmirəm.

NƏLƏR ÇƏKDİYİMİ UNUTDUR MƏNƏ

Qoynuna sığınib pirim deyirəm,
Ən incə çiçəyim gulum deyirəm,
Baş qoyub sinəndə ölmə deyirəm,
Nələr çəkdiyimi unutdur mənə.

Can desən,səninlə olacağam tam,
Olsada bu sevda mənim son xətam,
Sənsən sevgi adlı ən incə butam,
Nələr çəkdiyimi unutdur mənə.

Baxıb gözlərimə, guzgulən hər an,
Səninlə acılsın sabahlarda dan,
Səni pay göndərib vallah Yaradan,
Nələr çəkdiyimi unutdur mənə.

İDRİS BABAYEV

SÖKƏ BİLMƏZ..

Qız, sənin nazını mən çəkən kimi.
Min aşiq yiğila, bil, çəkə bilməz.
Gəlsə yüz min usta, mən tikən kimi,
Sözdən ilmə vurub, don tikə bilməz.

Fürsət düşə dəyə əlim əlinə.
Sözdən güllü bir don biçəm əyninə,
Yüz il dəyişmədən geyinsən yenə,
Nə gülləri solar, nə ləkə düşməz.

Səni gözləyirəm, gör neçə illər,
Ürəyim döz deyir, söyləyir gələr.
Qəlbimdə sən adda qala tikilər,
Yüz naşı istəsə, bil, sökə bilməz.

KÖZ ƏLƏR, DÜNYA

Qıydım öz canıma heç düşünmədən,
Sandım ki, mən ölsəm düzələr dünya.
Arxamca danışan "dost", düşmənimdən,
Öc alıb al -yaşıl, bəzənər dünya.

Qəlbim büllur kimi şəffaf, tərtəmiz,
Mərd üçün bir ümman, sahilsiz dəniz.
Qoymadım naməndlər salsın orda iz.
Tanrıım məzarımıma söz ələr, dünya.

İdris gec tanıdı dostu, sirdası,
Sonunda qara daş oldu yoldaşı.
Qəbrini ziyarət etsə bir naşı,
Rühu od püskürər, köz ələr, dünya.

NƏYİM VAR Kİ...

Yatmiram ki, yuxu görəm,
Yozulmağa nəyim var ki?
Çirpsalar tökülər tozum,
Tozdan başqa nəyim var ki,

Nə topum var, nə tūfəngim,
Danışmaqdən əsir əngim.
Qalxanımdır söz çələngim,
Sözdən başqa nəyim var ki,..

Veribdi Allahım dözüm,
Çətinliyi görmür gözüm
Yalanım yox, çoxdu düzum,
Düzdən başqa nəyim var ki,..

El- oba mənə güvəndi
Məskən seçdim doğma kəndi
Gözlərimdən nur tükəndi,
Gözdən başqa nəyim var ki,..

İdrisəm tükənməz sözüm,
Mirvaritək sapa düzüm.
Külə döndü kösöv, közüm,
Közdən başqa nəyim var ki,..

ARZU NEHRƏMLİ

NƏĞMƏSƏN, VƏTƏN

Növraqına könül verdim,
Xoş güzarım sənsən, Vətən!
Güman yerim, qibləgahım,
İmanım, dinimsən, Vətən!

Sənlə bölmüşəm dərdimi,
Səndə görmüşəm mərdimi,
Bir igiddir, bir ərdirmi
Bəsləyib sevərsən, Vətən!

Arzu şəninə müntəzir,
Varlığını səndə gəzir,
Oxuyuram sətir-sətir,
Bir şirin nəğməsən, Vətən!

GEDİB

Hanı həsrətin vüsali,
Dərd ortağı, dərd əmsalı?
Gedib İrəvan timsalı,
Vətən gedib.

Gedib Dəmir qapı Dərbənd,
Misra-misra, elə bənd-bənd,
Könlüm olub ona həmdərd,
Vətən gedib!

Təbriz son ümidim, arzum,
Zəncan çəkilməyən nazım,
Günahkar olub Arazım,
Vətən gedib!

Borçalı qəlbimin simi,
Qırılıbdır teli kimi,
Dayanıbdır yad el kimi,
Vətən gedib!

Qarabağ sərvətim harda,
Sənətim, şöhrətim darda,
Sözüm, şeirim bitib orda,
Vətən gedib!

KÜTLƏŞƏR QILINCIM GİRSE QININA

Hər igid balasın mübariz görüb,
Analar özünü öymək isteyir.
Savaş meydanından qalib qayıdış,
Oğullar döşünə döymək isteyir.

Çəksin bu ürəklər yükü nə qədər,
Yurdaş yurd yerinə köçənə qədər,
Daşı ətəklərdən tökənə qədər
Adam şirin cana qıymaq isteyir.

Aman yox namərdə, alçaq xainə,
Kütləşər qılincım girsə qinina,
Arzu bərk susayıb düşmən qanına,
İçib “xirdəyəcən” doymaq isteyir.

AYSEL SƏFƏRLİ

ÜRƏYİMİN

İçində döyünər dərd,yetimlərin
Pozular notları qırıq simlərin.
Sıxdım yumruğumda qəlb ritmlərin,
Nəğməsi çalındı “ah”, ürəyimin.

Çaşib ürəksizə ürək verəndə,
Keyidi duyğular dondu sinəmdə.
Saldı kirpiklərim dərdi kəməndə,
Tutub gözlərini sıx ürəyimin.

Qovanda qanımı qəlb qapaqları,
Ağrıtdı ruhumu qəm qapazları.
Udduqca qübarın hey qınaqların,
Tutub biləyindən yix,ürəyimin..

Əzdi baxışları gediş səsləri,
Hicrin qucağında öldü hisslərim.
Qoy çırpıb tozunu qalxsın dizlərin,
Tapdayıb üstünə çıx ürəyimin.

ƏLİL VƏTƏNİM..

Sinəsi mərmi qızdırır,
Yuvası mərmi sobası.
Anaların səcdə üstə,
Ünvana yetməz duası.
Tanrı xəbərsiz qaldığı,
Duası zəlil vətənim!

Üzdə nisgili yatanda,
Yanaqda sevinc ovlayır.
Baxışın hicrə tuşlayıb,
Kirpiyi gözün oxlayır.
Təqaüdlə qəm aldığı,
Gülüşü əlil,vətənim!

Qarabağ dərdi üzündə,
Sillə yeri tək qızarır.
Laylasın çalır güllələr,
Uyumur şəhid məzarı.
Həsrətin buket olduğu,
Dəndləri əklil vətənim,
Gülüşü əlil vətənim!

QƏBRİSTAN YOLU

Tıxanmış damarlar qəbristan yolu,
Qəlbim ölənlərin məzarlıq yeri.
Insanlıq intihar eləyən gündən,
Yoxdur dirilərin gözdə dəyəri.

İçimdə öldürüb dəfn olanlara,
Kədəri yonmuşam başdaşı deyə.
Bir cümlə cızıbdır üstünə ruhum:
“Sizi öldürəndən bu daş hədiyyə.”

Saf hisslər aldanıb, biləndən bəri,
Gizlədib gözlərin qara eynəkdə.
İçimdə kimsəsiz məzarlar üstə,
Hönkürən ümidlər üzün silməkdə.

Kirpikdən atıram asılan səbri,
Ruhum məzarlardan keçir hər gecə.
Cinayət eləyir gözlərim hər gün,
Gözümdən düşənlər qəlbdə öldükcə.

MİRHEYDƏR ABBASOV

ŞUŞASIZ

Laçın əllərdə qalıb, yoxdu xəbər Qubadlıdan,
Kəlbəcər fikrə dalıb, Ağdam oyanmır Şuşasız.
Elə bil yoxdu daha, tilsimə düşmüş Qarabağ,
Şirvanın rənginə bax, ulduzu yanmır Şuşasız.

Ələyaz, Dərələyəz, Ağrıdağın ağrıları,
Zəndəzur, Goyçə gülü- Pir babamın doğruları,
Vedidə at oynadır köhnə çarıq oğruları,
Bakının cənginə bax, dərdini qanmır Şuşasız.

Adəm övladlarna bir qara dərddir Xocalı,
Göylərə üsyən edir ruhlar: uşaqlı- qocalı,
Od alıb dünya yanır, gör gəlib əsrin əcəli,
Zamanın zənginə bax, səbri dayanmır Şuşasız.

VƏTƏNDİR BURA

Bir ömür çəksəm də zülüm daşını,
Belim əyilsə də, Vətəndir bura.
Şərlərlə qovğada axsa da qanım ,
Ətim yeysə də Vətəndir bura.

Alidən dəm vursa haqqı əyənlər,
Qanundan danışsa haram yeyənlər,
Gözlərim önündə düzün deyənlər,
Hər gün döyülsə də Vətəndir bura.

Mədhiyyələr gələ oğru baqqala,
Namərdər içində bir mərd tək qala,
İylənmiş leş sökən yolux çäqqala,
Aslan deyisə də Vətəndir bura.

Yerində firlanıb gəzənlər hədər,
Daldada nə qədər, öndə nə qədər?
Üzümə gulənlər gündə nə qədər?
İzim söyülsə də Vətəndir bura.

Şişdikcə çevrəsi imansızların,
Bayıldı vicdanı bu qansızların,
Ahı bir tikəyə gümansızların,
Ərşə yayılsa da Vətəndir bura.

Batan dünyaların düzümü bizdən,
Yatan zamanların kəsimi bizdən,
“Həqq mənəm” imzalı Nəsimi bizdən,
Dərim soyulsa da Vətəndir bura.

O nisgilli dağlar ciyərparamız,
O çaylar, o çöllər ürək yaramız,
Necə görünse də, ağla qaramız,
Necə sayılsa da Vətəndir bura.

Sadiqəm çəkirəm halal yükümü,
Qoy Mizan-Tərəzi ölçsün çəkimi,
Allahsız kafərlər müsəlman kimi,
Qəbrə qoyulsa da Vətəndir bura.

YAŞA, AZƏRBAYCANIM!

Yaşa Azərbaycanım,
Yalan sözlərsiz yaşa!
Haqqa gedən yolda ol,
Əyri izlərsiz yaşa!

Zəhər şirin olanda,
Dayaz dərin olanda,
İsti sərin olanda,
Qara üzlərsiz yaşa!

Hər cümləsi bir qələt,
Hər böhtəni bir xələt,
Küt baxışlı, mal sifət,
Xain gözlərsiz yaşa!

Oğullar vurhavurda,
Qazancı itə, qurda,
Ərləri orda, burda,
Gəlin, qizlarsız yaşa!

Dünəninlə yaşadıq,
Bu gününlə yaşadıq,
Biz səninlə yaşadıq,
Sənsə bizlərsiz yaşa!

NƏCİBƏ İLKİN

HÜRUFİ ŞAIRİ NƏSİMİYƏ

Haqq söyləyən dilinin zamanına siğmadın,
Kamil insan zənn edib, gümanına siğmadın.

Haqqını haqdan alıb söylədin ki, pir mənəm,
Günəşin zərrəsiyəm, aşiq mənəm, dürr mənəm.

İlhahi eşqin ilə Tanrıya səcdə qıldın,
Bu vəfasız dünyaya tikansız bir gül oldun.

Yaşadın “haqqam” deyib ölümün nəfəsində
İnsanlığı yaşatdın kamillik zirvəsində.

“Urfanə xoşdur” deyib əyilmədin düşmənə,
“Ənəl-həqq”in tac oldu şəhadət kəlməsinə.

Tanrıya gedən yolun sevgisindən yoğruldun,
Batmayan günəş kimi öz nurunda doğuldun.

Vətənin qurbət oldu yandın haqq savaşında,
Dərisini soydular haqqının- göz yaşında.

“Həm soyan, həm soydurən zahid mənəm” söylədin,
“Cümlədə ayinəyəm pünhanə, xoşdur” dedin.

Əbədi növbələşən rəngli, zamanın sonsuz,
Dəyişdin libasını, məkanınsa hüdüsuz.

Tale yazdır özünə dünya olmazdan əqdəm,
Cismidən can qurtarıb, bənd oldun sərr içində.

“Əzəli sərr” məkanı görklə eylədin bəyan,
Dəliqanlıq eşqinlə bəxtlə öcəzşdin üsyan.

Dünya duran yer deyil sənintək can evinə,
“Kəpənək” ömrü keçdin tərki xiyaban evinə.

AYSEL NAZİM

ESQ MƏKTUBU

İmadəddin Nəsiminin 650 illiyinə həsredirəm

Haqqın dərgahında sərdi könlünə,
Yaxası “ənəlhəqq” qoxulu sözü.
Nəsimi qəlbinin çəmənzarından
Dərdi şəhli-şəhli yuxulu sözü.

Güldü misra-misra ayaq izləri,
Yolları bələndi iman ətrinə.
Keçdi bu dünyada “Sirat”ın üstən,
Əcəl gözün yumdu onun xətrinə.

Ümmanı damlada görənlər kimi,
Hərflərin gözündə gördü cahani.
İman sarayının divarlarına,
Sadə bir daş kimi hördü cahani.

On səkkiz min aləm bircə misrada,
Sanki güzgüləndi nazlı gəlin tək.
Bir hərfin könlündə bəxtəvər oldu,
Hər iki cahana sığmayan ürək.

Məst oldu hərflərin təbəssümündən,
Sərdi ürəyini göyün üzünə.
“Ənəlhəqq” sözünü eşq məktubu tək,
Tanrıının əliylə yazdı özünə.

YUXUMA GƏL

Yenə qəlbim xəyallara dalıbdı,
Vüsəl yolu qar altında qalıbdı.
Həsrət məni daha əldən salıbdı,
Bircə anlıq yuxuma gəl, əzizim.

Bu intizar ləpirindir, izindir,
Ayrılığın yollarını diksindir.
Qucağımı hənirinlə isindir,
Bircə anlıq yuxuma gəl, əzizim.

Dərd sinəmə basın qoyub dincələr,
Qəmli ürək parçalanıb incələr.
Qərib-qərib üşüyürəm gecələr,
Bircə anlıq yuxuma gəl, əzizim.

Aysel dadıb ayrılığım dadını,
Dodağında oxşayıram adını.
Mənəm sənin xəyalının qadını,
Bircə anlıq yuxuma gəl, əzizim.

BALAYAR SADIQ

DƏRVIŞ DUAŞI

Nesiminin 650 illiyinə həsr edirəm

Adamlardan
yıxılırdı Allah,
Allahdan adam-adam yıxılırdı
rəqəmlər,
səslər,
hərflər...

Hərflərdən yıxılırdı
əlifbalar,
dövranlar
dərvişlər...

Hər dərvişin dilində
bakırə bir “Ənəlhəqq” sözü
üşüyürdü üzü qibləyə...

Sən o sözün içindən
keçib gedirdin
hər gün
könlündəki göyərçinlərə
misra səpməyə...

Hələ də
bir quşun dimdiyində
bir misra çırpınır...

Hər gecə mələklər
uçub gəlir
o misranın qoxusuna...

Hərflər hər gecə
daş atır
o misranın içindəki
Sözün yuxusuna...

Beyt-beyt əsir
Sözün nəsimi...
və
sənin əynində
nimdaş xatırədir
rəqəmlərin köynəyi...

Hələb küçələri
sənin dodağında
intihar edən misraya
salavat çəkir hələ də...

MÜNDƏRİCAT

İmadəddin Nəsimi	3
Rəsul Rza	5
Əli Kərim	8
Fikrət Qoca	10
Firuzə Məmmədli	11
Oqtay Rza	14
Ağacəfər Həsənli	16
Əbülfəz Ülvi	18
Fəxrəddin Ziya	21
Şöhlət Əfşar	23
Damət Salmanoğlu	25
Sabir Zamanlı	28
Zaur Ustac	31
Hacı Mirzəhan	34
Etibar Vəliyev	36
Hacı Malik Xəlil	39
Süleyman Hüseynov	42
Fərqanə Mehdiyeva	45
Nəzakət Məmmədli	48
Aynur Yasəmən Qarabağlı	51
İlham Qazaxlı	54
Hacı İlham Qurbanoglu	57
Müzəffər Əlincəli	60
Ədalət Fətəli	63
Xanoğlan Xan Əsgərov	66
Etibar Həsənzadə	69
Qəzənfər Məsimoğlu	72
Rafiq Goyçəli	75
Elçin Məlhəmli	78

Mübariz Süleymanlı	81
Solmaz Şirvanlı	84
Solmaz Qəribel	87
Tahirə Məğrur	89
Könül Səssiz	92
Gülmayə Qasimova	95
Samir Həsrət	98
Ziyafət Tovuzlu	101
Xalıq Laçınlı	104
Ramilə Atəş	107
Elmira Aslanxanlı Turan	110
Təvəkkül Goruslu	113
Bəhmən Cabbaroğlu	116
Süleyman Abdulla	119
Mehman Göytəpəli	122
Telli Sənəm Borçalı	124
Esmira Məmmədli	127
Ələsgər Talıboğlu	130
Mais Təmkin	132
Ziba Hüseynova	135
Ədalət İzzətoğlu	137
Xəzər Məsimov	140
Tamella Pərvin	143
Gülsəfa Ayvazova	146
Vəsilə Hidayətqızı	149
Aygün Hüseyn	151
Əzizə Ağa Hüseynqızı	154
Qulu İsmayılov	157
Rövşən Xaləddinoğlu	160
Xuraman Camalqızı	162
Sona İsmayılova	165
Rəfiqə Qasımqızı	168

CAHANA SİĞMAZAM

Arzu Müzəffərqızı	171
Rəfiqə İsaqqızı	174
Nemət Borçalı	176
Nəsib Borçalı	179
Püstə Hüseynova	182
Minirə Dadaşqızı	185
Şəhla Xəlilqızı	188
Mərziyyə Qəbələli Əfəndiyeva	191
Bəkir Vəkilov	194
Gülxar Vəfalı	197
Tural Ağayev	200
Mail Məmmədli	202
Asif Osman	205
İltimas Səmimi	208
İlham Borçalı	210
Azad Fərhadoğlu	213
Təbriz İman	216
Hacı İsrafil Hüseynzadə	219
Güləmail Murad	222
Əfşan Yusifqı	224
Tahirə İlyasqızı	226
Xəyyam Mehdi Cəfər	228
Nazilə Gültac	231
Ülvi Ələkbərzadə	233
Minarə Sixnaq	236
Əlövəsət Tahirli	238
İdris Babayev	241
Arzu Nehrəmli	244
Aysel Səfərli	247
Mirheydər Abbasov	250
Nəcibə İlkin	253
Aysel Nazim	255
Balayar Sadiq	257
